

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

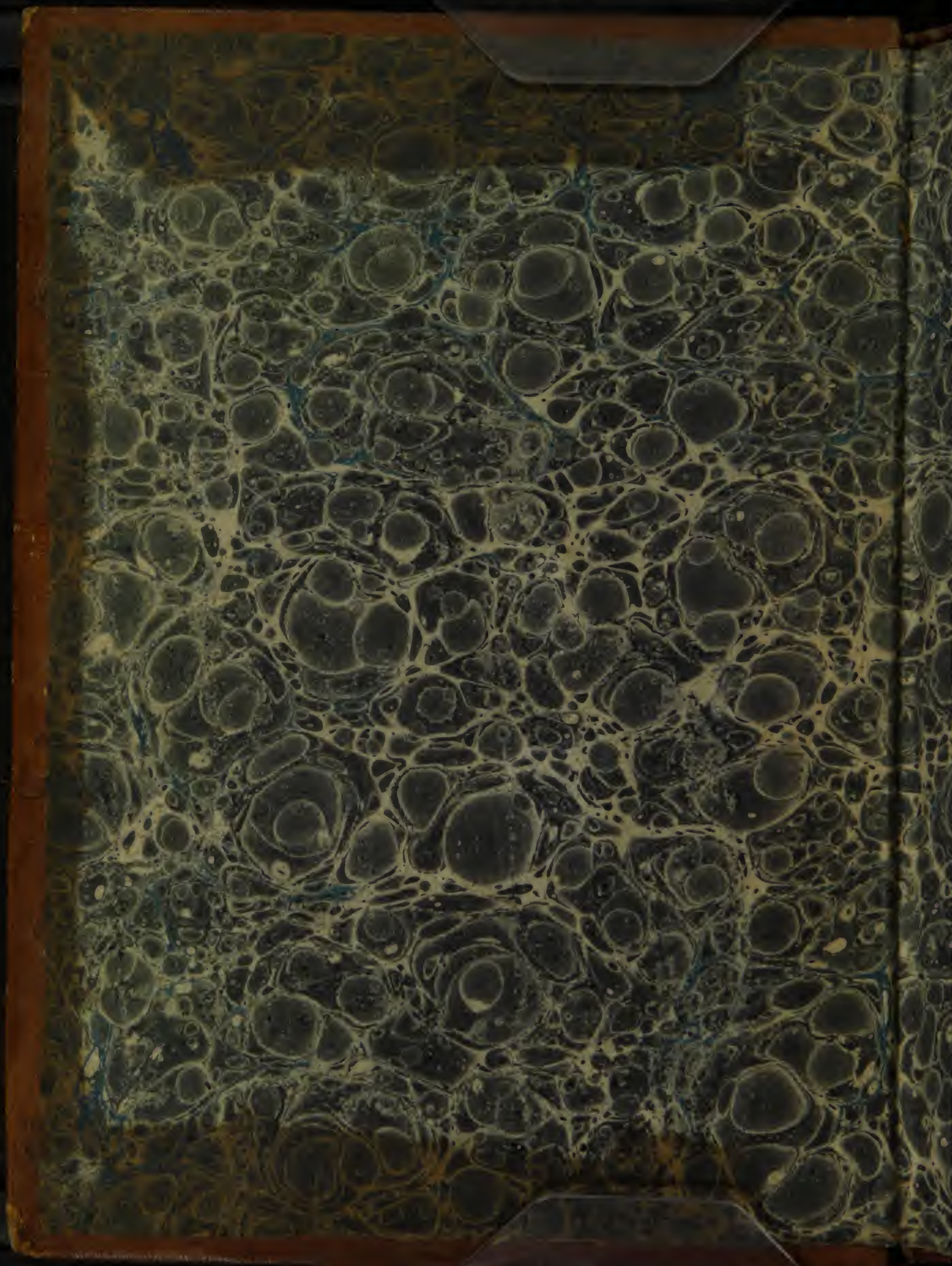
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

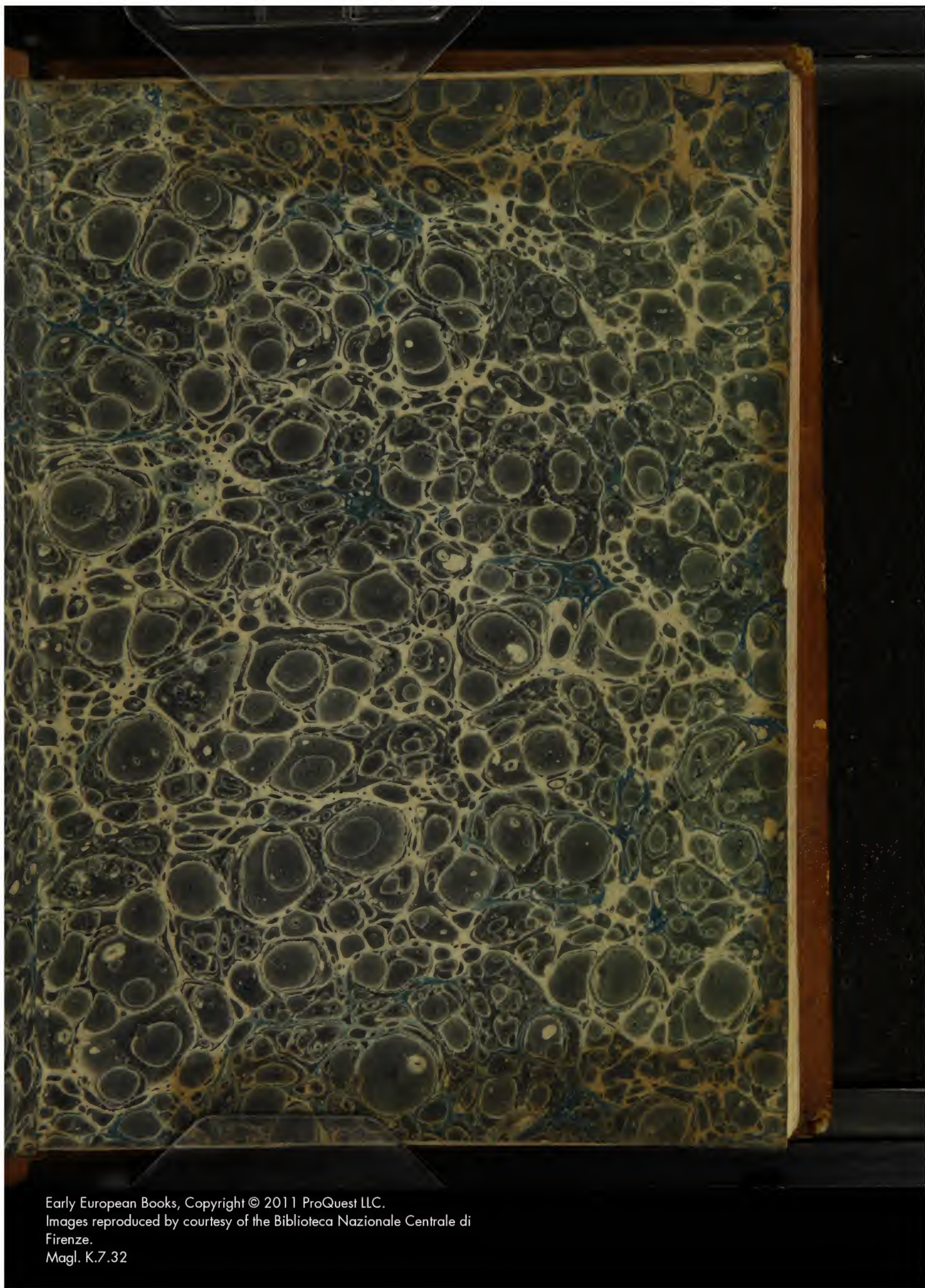
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

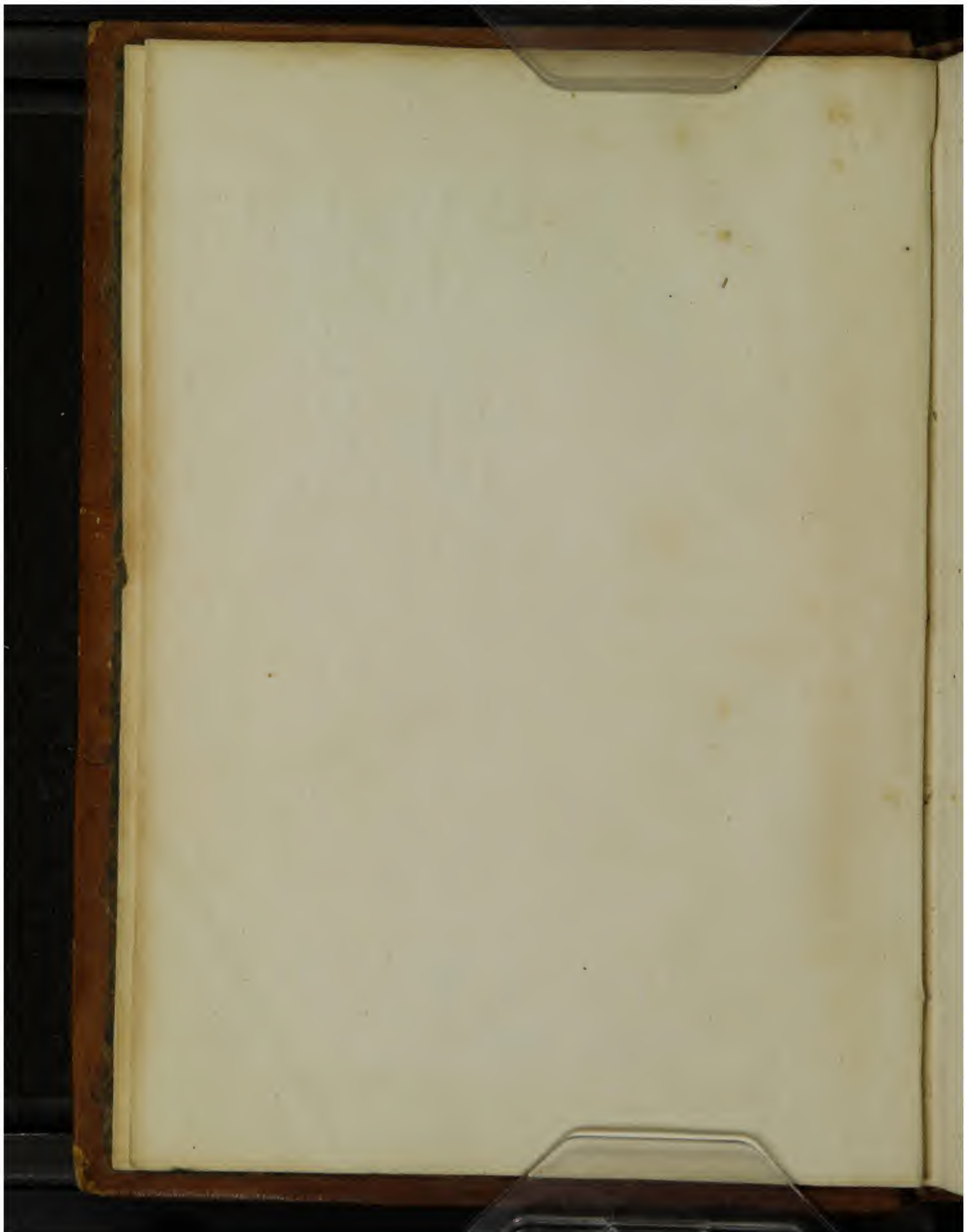

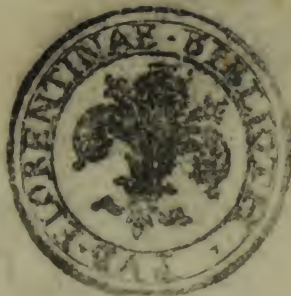
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

K.7.32
10r 2729

ΕΡΩΤΗΜΑ
ΤΑ ΤΟΥ
ΧΡΥΣΟ
ΛΩΓΑ.

ΕΙΣ ΤΟΣΑ ΔΙΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ Ἐ
ΚΟΟΙΤΕΑΡΑ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΑ. Ἄ καὶ ΣΟΙΚΕΤΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ,
Ἐς ΔΥΟ. Ἐς ΦΩΝΗΝΤΑ καὶ Ἐς ΣΥΜΦΩ
ΝΑ. Πόσα ΦΩΝΗΝΤΑ. ἑπτὰ. α. ε.
η. ι. υ. φίλον. ο. μικρόν καὶ ω μέγα.
ΕΙΣ ΤΟΣΑ ΔΙΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ἑπτὰ ΦΩ
ΝΗΝΤΑ, Ἐς ῥΙΑ Ἐς ΜΑΚΡΑ Ἐς ΒΡΑΧΕΙΑ
καὶ Εἰς ΔΙΧΡΟΝΑ. Πόσα μακρά,
ΔΥΟ η. καὶ ω μέγα. Πόσα βραχέα,
ΔΥΟ ε. φίλον καὶ ο μικρόν. Πόσα
δίχρονα, ῥΙΑ. α. ι. υ. Πόσα δίφ
ΘΟΓΟΙ κυρίως ἑξ, αι. αυ. φ. ω. οι. ου

α :

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι Δίφθογγοι τέττε· κα-
 ταχρηστικῶς λεγόμεναι . α . η . ηυ . υ .
 ω . Πόσα σύμφωνα, Δεκαεπτά .
 β . γ . δ . ζ . θ . κ . λ . μ . ν . ξ . π . ρ . σ . τ . φ .
 χ . ψ . Εἰς πόσα διαοίρται τὰ
 δεκαεπτά σύμφωνα, ὅς δὲ δύο ὅς ἡ-
 μίφωνα καὶ ἄφωνα . πόσα ἡμί-
 φωνα, ὀκτώ . ζ . ξ . ψ . λ . μ . ν . ρ . σ .
 Εἰς πόσα διαοίρται τὰ ὀκτὼ ἡ-
 μίφων, ὅς τρία . ὅς διπλά ὅς ἅμε-
 τάβολα καὶ ὅς τὸ σῆμα . πό-
 σα διπλά τρία . ζ . ξ . ψ . πόσα ἅ-
 μετάβολα, Τέσσαρα . ἃ καὶ ὑγρά λέ-
 γονται . λ . μ . ν . ρ . πόσα ἄφωνα,
 ἑννέα β . γ . δ . κ . π . τ . θ . φ . χ . Εἰς πό-
 σα διαοίρται τὰ ἑννέα ἄφωνα, ὅς
 τρία . ὅς ψιλὰ ὅς δασέα καὶ ὅς μέ-
 σα . πόσα ψιλὰ, τρία κ . π . τ .
 πόσα δασέα, τρία . θ . φ . χ . πόσα

μέσα· γία· β γ δ· Ἀντίστοιχα δὲ τὰ π-β-φ
Δασία τοῖς φίλοις· τὸ μὲν φ τῷ η-υ-χ
τὸ δὲ χ τῷ κ τὸ δὲ β τῷ τ· Καί τ-δ-θ
ἐστὶ τὸ μὲν β μέσον τοῦ τ καὶ φ τὸ
δὲ γ μέσον τοῦ κ καὶ χ τὸ δὲ δ μέ-
σον τοῦ θ καὶ τ·

περὶ συλλαβῆς·

Τῆς συλλαβῆς συνέλασις τοῦ λά-
χιστον δύο γραμμάτων· καταχρη-
στικῶς δὲ καὶ αἰμορογράμματα
συλλαβαὶ λέγονται οἷον α ε
Εἰς πόσα διαίρεται ἡ συλλαβὴ ὅς
τρία ὅς μακρὰ ὅς βραχεῖα καὶ
ὅς κοιρὴν· ποσαχῶς λέγεται ἡ μα-
κρὰ συλλαβὴ· διχῶς ἢ γὰρ φύσῃ ἢ
βέσῃ· φύσῃ μὲν, ὅτε ὅταν ἐν τῶν μα-
κρῶν φωνήεντων ἢ δίφθογγον· ἢ ἐν
τῶν διχρόνων ἐκτεταμένον ἔχῃ·
βέσῃ δὲ ὅταν μετὰ τὸ ἐν αὐτῇ φύσῃ

αἱ

Βραχὺ φωνῆν Δύο σύμφωνα ὑπο-
σοῦν ἐπιφέρηται. πλὴν ἀφ' ὧν τὸ
ἀμιταβόλου τότε γὰρ κοινὴ γίγνεται.
Δυναμὴν μακρὰ ἔχει ἡ αὐτὴ καὶ
βραχεῖα.

περὶ λέξεως.

Τί ἐστὶ λέξις, μέρος σημεῖον ὅν ἐλά-
χιον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου.

περὶ προσωδίων.

ὅσαι προσωδαίαι, δέκα ὀξεῖα βα-
ρεῖα περιωμένη μακρὰ βραχεῖα
Δασεῖα ψιλὴ ἀπόστροφος ὑφὲν καὶ
ὑποδιαστολή. Εἰς πόσα Διαι-
ροῦνται αἱ δέκα προσωδαίαι ἑς τέσσα-
ρα ἑς τόχους ἑς χρόμους ἑς πνεύμα-
τα καὶ ἑς πάθη. πόσοι τόχοι τρεῖς
ὀξεῖα βαρεῖα καὶ περιωμένη.
Σημείωσαι ὅτι οἱ μὲν τόχοι τῆς ὀξεί-
ας, τρεῖς ἑσὶν ἡ λήγουσα ἡ παραλή-

3
 γονσα καὶ ἡ προπαραλήγουσα τῆς
 Δεῦταρείας τόπος ἡ λήγουσα τῆς
 Δεῦταρείας μέγας ἡ λήγουσα καὶ ἡ πα-
 ραλήγουσα. Ἐτί σὺν κείῳσα ὅτι τὸ
 ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν
 καὶ τὴν βαρεῖαν ὀξύτομον καλεῖται
 τὸ Δεῦτα τῆς παραληγούσης ἔχον
 τὴν ὀξεῖαν, παροξύτομον καὶ βαρύ-
 τομον τὸ Δεῦτα τῆς προπαραληγού-
 σης προπαροξύτομον καὶ βαρύτο-
 μον. Ἐτί τὸ τὴν περισπωμένην ἔ-
 χον, ἐπὶ μὲν τῆς ληγούσης περισπω-
 μένον ἐπὶ δὲ τῆς παραληγούσης βα-
 ρύτομον καὶ περισπωμένον. Σημεί-
 ωσαι ὅτι μακρὰς οὐσης ἐπὶ τέλους
 οὐ δύναται προπαροξυωθῆναι λέξις
 πρὸ δύο συλλαβῶν ὅτι ἐστὶ τόμος, πε-
 ρισπωμένην οὐ τίθεται ὀξεῖα Δεῦταί.
 Ἐπάγω βέσφ μακρὰς περισπωμένην δὲ

α.iii.

τίθεται ὀξεῖα Δεῖαί. Μακρὰ πρὸ
μακρὰς οὐ περιπαταὶ ὀξεῖαν Δεῖαν
χρᾶει. πᾶσα δὲ φύσις μακρὰ, πρὸ
βραχέας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρῳ λόγῳ
οὔσα καὶ ἐφ' αὐτῆς ἔχουσα τὸν τόμον
περιπαταί. Πόσοι χρόνοι; δύο ἡμισυὲς, καὶ ἡ βραχὺ
Πόσα πράγματα Δύο ἡ Δασεῖα.
καὶ ἡ φίλη. ποῖος ἐστὶ τῶν πραγμά-
των τόπος πάντα τὰ ἀρκτικά
μόνα τῶν λέξεων φωνήεντα. καὶ τῶν
συμφώνων μόνον τὸ ρ ἐν ἀρχαῖς λέξε-
ων ἐνρίσκομεν. πόσα πάθη ῥία. ἡ
ἀπόστροφος ἡ ὑφὲρ καὶ ἡ ὑποδιαστο-
λή.

περὶ λόγου.

Τί ἐστὶ λόγος λέξεων συνθεσίς δι' ἀνοίαν
αὐτοτελήν δηλοῦσα. πόσα μέρη
τοῦ λόγου ὀκτώ ὀνομα ῥήματα μετο-
χὴ ἄρθρον ἀντωνυμία πρόθεσις ἐπίρρη-

μασώδισμος.

περί ονόματος.

πόσα παρέτετα τῷ ὀνόματι πέν
τε γένη ἑξήσχηματα. ἀριθμοὶ
πέντες. πόσα γένη. ῥία

ἀρσενικόν, ἐνλυκόν καὶ οὐδέτερον.
Τί ἐστιν ἀρσενικόν γένος. οὐ προτά
σσεται κατ' ἐνθεΐαν. καὶ ἐνικῶς πτώ
σιν ἄρθρον τὸ οὐδὲ οὐδ' αἰας. τί ἐστι
ἐνλυκόν γένος οὐ προτάσσεται κατ' ἐν
θεΐαν καὶ ἐνικῶς πτώσιν. ἄρθρον τὸ η
οὐδὲ ἡ μούσα. τί ἐστιν οὐδέτερον
γένος οὐ προτάσσεται κατ' ἐνθεΐαν
καὶ ἐνικῶς πτώσιν. ἄρθρον τὸ τοῦ
οὐ τὸ βῆμα.

Πόσα εἶδη. δύο πρῶτότυπον καὶ
παράγωγον. πόσα σχήματα ῥία
ἀπλὸν σώβετον. παρασώβετον.
πόσοι ἀριθμοὶ ῥίς ἐνικὸς ἀνικὸς.

καὶ πληθυντικός· πόσα πτώ-
σεως πέρι τε ὀρθὴ καὶ ἐνθεῖα λέγεται
γενική δοτική αἰτιατική καὶ κλη-
τική.

περί ἄρθρων·

Τῶν ἄρθρων, τὰ μὲν προτακτικά
τὰ δὲ ὑποτακτικά· προτακ-
τικά μὲν ἄρσευικά· ὅσι ταῦτα·
ἐρικά ἢ ἐνθεῖα· ὃ ἢ γενική τοῦ ἢ δο-
κή τοῦ ἢ αἰτιατική τοῦ· Δυνικά· ἢ
ἐνθεῖα καὶ αἰτιατική τῶ ἢ γενική
καὶ δοτική τοῦ· πληθυντικά· ἢ
ἐνθεῖα οἱ ἢ γενική τῶν ἢ δοτική τοῖς
ἢ αἰτιατική τούς·

Υποτακτικά δὲ ἄρσευικά ταῦτα
ὅς· οὐ ὧ ὅν· Δ· ὧ οἶν· π· οἱ ὧ ὅισ·
ὄνς·

Ἄρθρα θηλυκά προτακτικά·
ἐρικά· ἢ· τῆς· τῇ· τῷ· Δ· τὰ·

ταῖν . πληθυντικὰ . αἱ . τῶν . ταῖς
τας .

Υποτακτικά .

Εἰκὰ . ἡ . ἡς . ἡ . ἡν . Δ . ἃ . αἶν . τ .
αἱ . ὧν . αἱς . ἄς .

Ἀρθρα δὶ οὐν Δέτερα προτακτικά .
Εἰκὰ . τὸ . τοῦ . τῷ . τὸ . Δ . τῷ . τοῖν
τ . τὰ . τῶν . τοῖς . τὰ .

ὑποτακτικά .

Εἰκὰ . ὃ . οὐ ὦ . ὃ Δ . ὧ . οἷν . π . ἃ .
ὧν . οἷς . ἃ .

Κλητικὸν Δὲ ἐπίρρημα ἐν πάσι
τοῖς γέμεσι καὶ ἐν πάσι τοῖς ἀριθμοῖς
ὁμοίως τὸ ὦ .

Κλίσις τῶν ὀνομάτων .

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται
ἰσοσυλλάβως οἷν . ἀγίας αἰρέου . τὰ
Δὲ περὶ ἰσοσυλλάβως ὕμνος αἰας αἰαν
τος . ὥστε καλεῖσθαι ἢ μὲν κλίσις ἰσο

πρώτη.

σύλλαβος· ἢ Δὲ περὶ τοῦ σύλλαβος·
Δι κλίσεως αἰσοσύλλαβοι τέσσαρες
ἔσονται ἢ πρώτη ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενί-
κοις λόγοις (Διλογότι τῶν τῶν ἔς
αὐτῆς διὰ τοῦ ἡλιγοῦ τῶν ἀρσενί-
κῶν ὀνομάτων· ὡς ἡ γενική ἔς οὐκ ὀδο-
τική ἔς τὸ τῆς εὐθῆς τελικὸν φωνή-
ιν· καὶ ἡ αἰτιατική ἔς μετὰ τοῦ φων-
ήεντος τῆς εὐθῆς λήγῃ ὁ κοινὸς ἐστὶ
πασῶν τῶν ἰσοσυλλαβῶν κλίσεων·
Ἡ ὀρθὴ καὶ ἐνθεὶα τῶν ἐρικῶν ὁ αἰνῆσ
ἢ γενική τοῦ αἰνῆσ **ἢ** Δοτική τῶ αἰνῆσ
ἢ αἰτιατική τοῦ αἰνῆσ ἢ κλητική
ὦ αἰνῆσ καὶ ὦ αἰνῆσ· ἢ ὠθεῖα καὶ
αἰτιατική τῶν δυνικῶν τῶ αἰνῆσ· ἢ
γενική καὶ Δοτική τῶν δυνικῶν τοῖν
αἰνῆσ ἢ κλητική ὦ αἰνῆσ· Ἡ ὠθεῖα
τῶν πλινθυντικῶν οἱ αἰρεῖται ἢ γενική
τῶν αἰνῆσ ἢ Δοτική τοῖς αἰνῆσ ἢ

αἰτία τὴν τοὺς αἰρέτας ἢ κλητῆς αἰρέτας.
Ο χρύσης . ης.

τοῦ χρύσου τῷ χρύσει τὸν χρύσει
ᾧ χρύσει καὶ ᾧ χρύσει· δ· τὸ χρύσει
τοῖν χρύσειν ᾧ χρύσει· τ· οἱ χρύ-
σαι τῶν χρυσῶν τοῖς χρύσεαι τοὺς
χρύσεαι ᾧ χρύσει.

Ο τροφῆτης τοῦ τροφίτου τῷ προ-
φήτῃ τοῦ προφήτου καὶ ᾧ τροφίτα
τῷ τροφίτα τοῖν προφίταιν ᾧ προ-
φήτα οἱ προφήται τῶν προφίτων τοῖς
τροφίταις τοὺς τροφίτας ᾧ τροφί-
ται.

Σημείωσαι καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσε-
ως καὶ καλόλου ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν ταῖς
αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητῆρας.

Εἰς τὸ ἴδιον ὅτι ἡ γενική τῶν πληθυντι-
κῶν ταύτης τῆς πρώτης ὁμοίως καὶ
τῆς δευτέρας κλίσεως περιπατάται

Δευτέρα .

ἐπὶ τῆς ληγούσης .

Σημῶσαι ὅτι τὰ ἔσῃς ληγόντα ὀνόματα ταύτης τῆς κλίσεως ἢ παρὰ ῥῆμα ἢ ἢ τὸ τ' ἔχῃ ἢ ἐβρίκα ἢ ἢ ἢ αὖτοις τῷ κλητικῷ ὅρου προφήτης πολίτης ὢ πολίτα πέρας ὢ πέσα .

Δάτερα κλίσις .

Δάτερα κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων ἐν τοῖς βιβλικοῖς καὶ αὐτῇ ἰσοσυλλαβος δηλοῦσι πάντων τῶν ἔσῃς ἢ ἢ ἢ ληγόντων βιβλικῶν ὀνομάτων ὡς ἢ γε ρικῇ ἔσῃς . ας ἢ ἔσῃς . ης . καὶ ἢ Δοτικῇ ἔσῃς ἢ ἔσῃς καὶ ἢ αἰτιατικῇ ἔσῃς μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ἐνθείας λήγῃ .

Ἡ μάια τῆς μαίας τῇ μάια τῷ μαίαν ὢ μάια τὰ μαία ταῖν μαίαν ὢ μαία . αἱ μαίαι τῶν μαίων ταῖς μαίαις τὰς μαίας ὢ μαίαι .

Ἡ μοῦσα τῆς μούσης τῇ μούσῃ τῇ

μόνσα γ' ὡς μόνσα τὰ μόνσα τὰ ἰν
μόνσα γ' ὡς μόνσα αἱ μόνσα τῶν μ' ὡς
σὺν ταῖς μόνσαις τὰς μόνσας ὡς
μόνσαι .

Ἡ τίμη τις τίμη τις τίμη τίς τίμη . Η .
ὡς τίμη τὰ τίμη τὰ ἰν τίμη ὡς τί
μά αἱ τίμη τῶν τίμῶν ταῖς τίμαῖς
τὰς τίμας ὡς τίμα .

Σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς Δαίτερας
κλίσεως ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α
ἢ μετὰ τοῦ ρ τηρῶν τὸ τὸ α καὶ ὡς
πρὸς τῆς γενικῆς οἷον μάια μάιας ἡμέ
ρα ἡμέρας . ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α σύμ
φωρον ἄλλο ἔχει δὲ μὲν Δ ἢ θ ἢ φ ἢ ς ας
ποιῶ τῶν γενικῶν . λήδα λήδας κί
σταίβα κίσταίβας δὲ δὲ ἄλλο σύμφω
ρον ἔχει δὲ καὶ τὸ τὸ α ῥίσις οἷον μόν
σα μόνσης δίψα δίψης γλώττα
γλώττης βάλασα θαλάσσης .

·Τρίτη·

Τρίτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐ
Διτέροις καὶ αὐτὴ ἴσοσ ὕλλαρος δηλο
ροῦτι τινῶν τῶν ἔως διὰ τοῦ ὠ με
γάλου ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυ
κῶν καὶ τῶν εἰς ὠ ληγόντων διὰ τοῦ
ὠ μεγάλου οὐ Διτέρων . ὧρ ἡ γενικὴ
καὶ δοτικὴ εἰς ὠ μέγα καὶ ἡ αἰτιατι
κὴ εἰς ὠ μέγα δηλοροῦτι εἰς μετὰ τοῦ
Φωρηντος τῆς βλάβας λήγη .

ωγ.

Ο μερέλιος τοῦ μερέλιω τῷ μερέλιω
τὸν μερέλιω ὦ μερέλιω τῷ μερέλιω
τοῖν μερέλιω ὦ μερέλιω οἱ μερέλιω τῶν
μερέλιω τοῖς μερέλιω τοὺς μερέλιω
ὦ μερέλιω .

Η ἄλως τῆς ἄλω τῇ ἄλω τὴν ἄλων ὦ
ἄλως τὰ ἄλω τὰν ἄλων ὦ ἄλω αἰ ἄ
λω τῶν ἄλων τὰς ἄλως τὰς ἄλως
ὦ ἄλω .

Τὸ ἔνγεωρ τοῦ ἔνγεω τῷ ἔνγεω τὸ ἔν . ωρ .
 γεωρ ὦ ἔνγεωρ τῷ ἔνγεω τοῖμ ἔνγεωρ
 ὦ ἔνγεω . τὰ ἔνγεω τῶν ἔνγεωρ τοῖς
 ἔνγεωρ τὰ ἔνγεω ὦ ἔνγεω .

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ .

Τετάρτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶ
 καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς ῥίσι γένεσι . καὶ ἴσο
 σύλλαβος διηγοῦται πάντων τῶν ἔς
 ος δια τοῦ . ο . μικροῦ λεγόντων ἄρσε
 νικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ τῶν ἔς ον
 λεγόντων οὐδέτερον πλὴν τῶν συγκρι
 τικῶν ὡν πάντων ἡ γενικὴ ἔς ον ἡ δο
 τικὴ ἔς ω καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἔς ρ μετὰ
 τοῦ φωνήεντος τῆς ὀβρίας λήγῃ .
 Ὁ λόγος τοῦ λόγου τὸ λόγω τὸν λόγον . ος .
 ὦ λόγε καὶ ὦ λόγε τὸ λόγω τοῖμ λό
 γοιμ ὦ λόγω οἱ λόγοι τῶν λόγων τοῖς λό
 γοις τοῦς λόγους ὦ λόγοι .
 Ἡ ὁδὸς τῆς ὁδοῦ τῇ ὁδῷ τῷ ὁδῶν

Ἐαίαντες .

Ο θόας του θόαυτος .

Τὰ ῥε . ας . καθαρόν ὄνομα τὰ ἄρσιν
καὶ Διούλλα βαβαρύτομα μακροκα
τάληκτα Διὰ τοῦ . γτ . κλίμεται ὅ
ου τὰ ἄρσιν .

Ο λάχης του λάχηςτος .

Ο κέ

θης του κέθηςτος .

Τὰ ῥε . ης

ἱαμβικά μὴ ἔχοντα τὸ . τ . πρὸ τοῦ ης
ῥε . τος . τοιῶν τὴν γενικὴν .

Ο πάρις του πάριδος τὴν πάριδι τὸν
πάριδα καὶ πάριγ . ἡ κλητικὴ ὡ πά
ρι .

Ο ἄδωρις του ἄδωριδος .

Τὰ ῥε . ις . κύρια διὰ τοῦ δος κλίμε
ται οἷον τὰ ἄρσιν ἰωγικῶς Δίχωρις του
. δ . οἷον πάριος ἄδωγιος .

Ο βότρυς του βότρυος .

Ο ἡδύς

του ἡδέος .

Τὰ ῥε . υς .

γι

ἢ μὲν ῥιγερῆ' ἔστι, οἷον ἡ Δὺς ἡδεῖα ἡ Δὺ
Διὰ τοῦ · εὐς · κλίρεται · ἢ δὲ μογογε
ρῆ διὰ τοῦ · υὸς · πλώ τοῦ πῆχους πῆ -
χεως · πέλεκυς πελέκεως · ἔγχελυσ ἐγ
χέλεως · ἃ διὰ τοῦ ω μείαλου ἀπικῶς
κλίρεται ·

Οἰδρῶς τοῦ ἰδρῶτος · Ο γέλωτος
τοῦ γέλωτος · Ο ἥρως τοῦ ἥρωος
Τὰ ἔς · ως · ἀρσενικά βαρύτορα, ἢ
μὲν βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ
τος κλίρεται · ἢ δὲ μακρὰ παραλή -
γεται, διὰ καθαροῦ τοῦ · ος τα δέ οξύ
τορα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ·
ωτος ·

Ο χαρίεις τοῦ χαρίεμτος · Ο εἶς
τοῦ εἶος · Τὰ ἔς · ες · ὑπὲρ
μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ · γτ · κλίρεται
τὰ δὲ μογοσύλλαβα διὰ τοῦ · γ · οἷον
ἔς εἶος · καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ · οὐδεὶς οὐδεὶς

10
Ο βούς τοῦ βοός τοῦ βοῦ καὶ βοῦν ὦ βοῦν .
Ο πούς τοῦ ποδός . Ο παῖς τοῦ
παδός . τὰ ἕς . ὅς . ἀπαθῆ , διὰ κα
θαροῦ τοῦ . ος . κλίνεται πλὴν τοῦ πούς
ποδός . Ο ἑλμῖς τοῦ ἑλμῖνθος
Ο τίρως τοῦ τίρινθος . Πᾶρ ὁ
ρομα ἕς δύο σύμφωνα λήγον διὰ δύ
ο συμφῶν κλίνεται πλὴν τοῦ ἁλσά
λός . Ο θώραξ τοῦ θώρακος . Ο ἄρ
παξ τοῦ ἄρπαγος . τὰ εἰς . αζ . διὰ
τοῦ . κ . κλίνεται εἰ μὴ ἀπόρρημα τοῦ εἰς
ζωλήουτος εἶν τότε γὰρ , διὰ τεύγ κλί
νεται .
Ο μύρμηξ τοῦ μύρμηκος . Ο βούπληξ
τοῦ βούπληγος . τὰ εἰς . ηξ . βαρύ
τομα ἁπλᾶ διὰ τοῦ . κ . κλίνεται .
τὰ δὲ σώβητα καὶ ὀξύτομα διὰ τοῦ
· γ .
Ο πέρδιξ τοῦ πέρδικος . Ο τίτιξ

τοῦ τέττιγος. τὰ ᾗς. ἰζ.
Διὰ τοῦ. κ. κλίρεται ᾗς μὴ τόρῆμα ᾗς
ζῶ. ἔχῃ. τότε γὰρ διὰ τοῦ. γ. κλί
ρεται. Ο Δοίδυζ τοῦ Δοίδυ
κος. Ο ὄμυξ τοῦ ὄμυχος.
τὰ ᾗς. υξ. φύσ ᾗ μακρὰ παραλήγου
τα. καὶ ᾗ διὰ δύο συμφώνων ἐκφέ
ρεται, διὰ τοῦ. κ. κλίρεται. φρύνξ ὅμως
διὰ τοῦ γ. ὄϊου φρυγός.
Ο βῶξ τοῦ βωκός. τὰ ᾗς. ωξ. ᾗ
πλᾷ διὰ τοῦ κ. πλῶ ῥῶξ ῥωγός. Ο
κύκλωτ κύκλωτος. Ο μῶλωτ
μῶλωτος. Ο γύντ γυντός. τὰ ᾗς
.τ. διὰ τοῦ. π. κλίρονται πλῶ τοῦ
ᾗρατ ᾗραβος χάλυτ χάλυβος λίτ
λίθος κίρνυτ κίρνυφος πόλις. Ο ᾗλ
κμᾗρ ᾗλκμᾗρος. Ο πμᾗρ τοῦ πμ
ᾗρος τὰ ᾗς. αμ. ὁ ζυρόμενα προαθέ
σῃ τοῦ. ος. κλίρεται. Ο ἔλλω ἔλλη

11
μοσ. Ο ποιμὴν τοῦ ποιμένος.
Τὰ ἄς· κν. ἃ μὲν ὀξύτονα ἄν μὴ ἔχοι
τα τὸ· μ. προαθίσσ· του· ος· κλίνο
ται οἷον σωλὶν σωλῆνος· πλω τοῦ αὐχὴν
αὐχένος· ὅσα δὲ τὸ μ ἔχῃ ῥέσῃ τὸ
· η· ἃς ε· οἷον ποιμὴν ποιμένος· πλῆν
τοῦ μὴ μῆνος· ἃ δὲ βαρύτονα ἄν καὶ
μόνογενῆ, τὸ η· ἔχῃ ἔπι τῆς γενικῆς·
οἷον ἔλλω ἔλλωος ὅσα δὲ τὸ οὐδέτε
ρον ἔχῃ διὰ τοῦ· εμος· κλίρεται οἷον τέ
ρω τέρεμος·

Ο Δελφὶν τοῦ δελφίνος· ὁ φόρχυν φόρ
χυμος· τὰ ἄς· ἱν καὶ· νν· προαθίσσ
τοῦ ος ποιῃ τὴν γενικὴν· ὁ λέων λέοντος
ὁ θέων θέωμος· ὁ σαρπηδὼν σαρπηδό
μος ὁ ποσάδων ποσάδωμος ὁ ξεροφῶν ξε
ροφῶντος ὁ κοιτῶν κοιτῶμος· ὁ ἀγὼν ἀ
γῶμος· ὁ χέμων χέμωμος·

τὰ ἄς· ων· βαρύτονα ἃ μὲν παρώνυ

γiii

μα, Διὰ τοῦ .ωρος κλίμεται οἷον κικέ
ρων κικερώρος . τὰ δ' ῥηματικά ἢ κοι
νὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ορος κλίμενται οἷ
ον φιλήμων φιλήμορος βελτίων βελτί
ορος σώφρων σώφρονος . τὰ δ' εὔχοντα
βηλυκά διὰ τοῦ αιρα διὰ τοῦ .ητ .
κλίμενται οἷον θεράπων θεράπωντος ὅ
τι θεράπαινα πλὴν τοῦ λάκων λάκω
ρος οὐ ὅμοσεν ἰλάκαινα . τὰ δ' ε
ων ὁζύτορα δ' μὲν περιεσώμενα δ' ἢ δι
α του ωρος κλίμεται οἷον ξεροφῶν ξερο
φῶντος πλὴν πωσδῶν ἰωσδῶντος
καὶ ταῶν ταῶρος . δ' δὲ μὴ περιεσώμε
να καὶ δ' ε δῶν λήγδ, διὰ τοῦ ορος κλί
μεται οἷον σαρπηδῶν σαρπηδόρος
πλὴν σιδῶν σιδῶρος . δ' δὲ περιεκτι
κά δ' ἢ, ἢ ὡς περιεκτικά διὰ τοῦ ωρος
κλίμεται οἷον κοιτῶν κοιτῶρος ἀγών ἀ
γῶρος . ὁ ἴβηρ ἴβηρος ὁ λουτήρ λουτήρος

12
 Ο αἰὴρ αἰθέρος· ὁ αἰὴρ αἶρος· τὰ ἄς· κρ·
 ἂ μὲν τὸ τ' ἐχθ' Διὰ τοῦ κρς κλίγε
 ται πλὴν αἰὴρ αἰέρος πατήρ πατέ
 ρος· τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τ' Διὰ τοῦ
 ερος οἷον αἰὴρ αἶρος· ὁ καὶ ἀνδρὸς λέγε
 ται πλὴν αἰὴρ αἰέρος ἴβηρ ἴβηρος
 Ο γέστωρ γέστωρ ὁ ἔκτωρ ἔκτορος·
 τὰ ἄς ὡρ βαρύντορα Διὰ τοῦ ορος
 κλίγεται οἷον γέστωρ γέστωρ πλὴν τῶ γέ
 χόντων τὸ· λ· ἢ τὸ μ' α' Διὰ τοῦ ωρος
 οἷον κέλωρ κέλωρος τέκνωρ τέκνωρος
 καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν ἀξιώματων οἷον δικ
 τὰ τῶν Δικτάτωρος τράιτωρ τράι
 τωρος·

Θηλυκὰ ὀνόματα·

Ἡ γυνὴ τῆς γυνόρος τῇ γυνόρι τῷ γυν
 νόμα ὡ γυνώματα γυνόμετα ἢ γυνόμοι
 ὡ γυνόμε· αἱ γυνόμες τῶν γυνόμενων ταῖς
 γυνόσι τὰς γυνόμας ὡ γυνόμες· Ἡ γῆ

ρω τῆς ἱέρως ἢ μήκωρ τῆς μήκωρος.
τῶρ' εἰς α. βηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτερα
Διὰ τοῦ ε μικροῦ κλίνομεν τὰ Δέβα
ρύτομα, Διὰ τοῦ .ω. μεγάλου ὁμοί-
ως τὰ εἰς πόλεωρ ὅιου σιδῶν σιδῶρος
ἢ αὐλαξ τῆς αὐλακος ἢ αἶξ τῆς αἶγος
ἢ τῖδαξ τῆς τῖδακος ἢ προῖξ τῆς
προικος. τὰ' εἰς .ζ. βηλυκῶν, μετὰ τοῦ
φωρῆντος Διὰ τοῦ κ κλίνομεν πλῆ-
τὰ μογοσύλλαβα ὅιου σνῆς σνῆς προῖξ
ὅμως διὰ τοῦ κ προικος.
Ἡ σφίξ τῆς σφίγγος. ἢ σάλπιγξ τῆς
σάλπιγγος. ἢ σάρξ. τῆς σαρκος.
Τὰ εἰς .ξ. μετὰ συμφῶρου' εἰ μὲν τὸ
γ. ἔχῃ Διὰ τοῦ .γ. κλίμεται εἰ δὲ ἀφ' οὗ
σύμφωρον ἔχῃ διὰ τοῦ .κ.
Ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος ὡ μήτηρ ἢ θυ-
γάτηρ τῆς θυγατέρος ὡ θυγάτηρ. Τὰ
εἰς ηρ βηλυκῶν Διὰ τοῦ ερος κλίμεται

μηρός Δέ βυγα τρός κατά συγχωπώ
 λέγορται. Η λαμπράς της λαμ
 πιάδος. η ρίας της ριάδος. τα' ες
 ας. βηλυκά δ' ια του αδος υιορ μογας
 μογας. Η φιλότης της φιλότητος
 η κακότης της κακότητος. α' ες της βη
 λυκά, δια του τητος κλίμεται. η μη
 ρίς της μήνιδος η ρεαρίς της ρεαρίδος
 τα' ες ις μακρά παραλήγορται δια
 του. ιδος κλίμεται. Η τίτυς της πί
 τυος η χλαμύς της χλαμύδος. τα'
 ες υς βαρύτορα, δια του υος κλίμε
 ται. τα' δ' οξύτορα δια του. υδος
 πληνίλνς ιλνός.

Περὶ τῶν οὐδέτερον ὀνομάτων.
 Τὸ βῆμα τοῦ βήματος. τὸ δῶμα
 τοῦ δώματος. τὸ σχῆμα τοῦ σχήματος
 τὸ δόμα τοῦτος. τα' ες α λήγορται
 οὐδέτερα ἀπαθῆ τὸ. μ. παραλήγε
 δι

ται καὶ Διὰ τοῦ .τος . κλίμεται .
τὸ μέλι τοῦ .τος . τὰ εἰς . ι . λήγοντα
ἑδέτερα μοφογενή ἑλληνικά διὰ τοῦ .τος
κλίμεται . τὸ πῶν .ος . τὸ γόνυ .ος .
τὸ δόρυ .ος . τὰ εἰς . ν . εἰ μὲν μακρὰ
παραλήγεται διὰ τοῦ εὐς εἰ δὲ βραχεῖα
Διὰ . νος . γόνυ . γόνυ .ος . δόρυ . δόρυ .ος
καὶ γονυός καὶ δόρυός κατὰ μετὰ θε
σιν λέγεται . τὸ Δέλεαρ .τος τὸ ἔαρ
ἔαρ .ος . τὸ ἔλωρ .ος . τὸ ἥπαρ .τος
τὰ εἰς . ρ . ἑδέτερα εἰς .ος . ποιῇ τὴν
γενικὴν πλὴν τῶν ἑτεροκλίτων . φρέ
αρ τοῦ φρέατος . Δέλεαρ .τος . ὕδωρ
ὕδατος ἥπαρ ἥπατος . τὸ βέλος
βέλειος . τὸ τείχος . τείχειος .
Τὸ φῶς τοῦ φωτός τῷ φωτὶ τὸ φῶς ὦ
φῶς τὰ φῶτε τοῖν φωτοῖν ὦ φῶτε τὰ φῶ
τα τῶν φωτῶν τοῖς φωσὶ τὰ φῶτα ὦ
φῶτα . τὸ ὦς τοῦ ὠτός . τό κρέας

τος·τό γήρας·τοῦ γήρατος·

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς·

Σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς πέμπτῃς
καὶ περιησοῦν λάβῃς κλίσεως ὅτι τὰ
ῥε ιε·διὰ τοῦ·ι·κὲ διὰ τοῦ·υ·λήγου
τα ὀνόματα, εἰ μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ
·ος·κλίνοιτο, καὶ τοὶ περιησοῦν λά
βως κλιγόμενα ὅμως τῇ αἰτιατικῇ, εἰς
·υ·ισοσύλλabor τῇ ἐνθεῖα ἔχθ' οἶον, ὅφιν
ὀρίος ὅφιν ἡλέξιν λέξεος λέξιν ὁ βότρυν
βότρυνος βότρυν ἡ τίτυς τίτυς τί
τυν·ἐπεὶ καθόλου ἐξελίπεν ἡ χρῆσις
τῶν εἰς·α·αἰτιατικῶν, ἐφ' ὧν εἰς ἡ γενι
κῇ, εἰς·ος·καθαρόν, δι' χρόνον παραλη
γομένη·καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτονον μένων δὲ
ὡσώτως οἶον·ὁ ἡδύς τοῦ ἡδέος τῇ
ἡδύν·ἡ ἰλὺς τῆς ἰλύος τῇ ἰλύν·εἰ δὲ
μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ·ος·ἀλλὰ μετὰ
συμφώνου κλίνοιτο, εἰ μὲν ὀξύτονα
διῖ

κατὰ τὴν ἀκολουθίαν, τῆς περιήσου λ
λαΐου κλίσεως περιήσου λαβοῦ' ἔς
· α · καὶ αὐτὰ ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν οἷον
κρητὶς κρητῖδος · κρητῖδα · χλα-
μύς χλαμύδος χλαμύδα · ἔδ' ἐβα-
ρύτορα ἔϊεν οὐ μόνον περιήσου λα-
βοῦ' ἔς · α · ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβοῦ' ἔς · μ
ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ὅπως τῶν παρί-
δος παρίδα καὶ παρίην · ὁμοίως ἡ μῆ-
ρις μήριδος μήριδα καὶ μήριν ἔσηλυ-
ς ἔσηλυδος ἔσηλυδα καὶ ἔσηλυνέ-
κατέρου γένους ·

Περὶ τῆς κλητικῆς ·

Σημῶσαι περὶ τῶν κλητικῶν ὅτι κα-
βόλου μὲν οἱ αἰτιατοὶ, τὰς αὐτὰς ἔχου-
σιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς · καὶ ἐπὶ τῶν
οὐδετέρων δὲ καβόλου ἡ αὐτὴ ἐστὶν ὀρ-
θὴ · καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ · χωρὶς
δὲ τούτων τὰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλι-

ρόμερα ὅ μὴ ὅδε· ας· λήγῃ ὥς ἐπὶ τῆς
 πρώτης κλίσεως ἔχῃ ἀποβολῇ τοῦ· ε
 ποιεῖ τὴν κλητικὴν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ
 ὅδε· ης· ἰσοσυλλάβως κληρόμενα ὥς ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς πρώτης κλίσεως ἔχῃ· ὅ μὴ
 παρὰ ῥῆμα ὅ μὴ παρηγμένα ἢ τὸ· τ·
 ἔχῃ ἢ ἐνθῆκα ὅ μὴ κατὰ ἀποβολῇ τοῦ
 ·σ· ποιεῖ τὴν κλητικὴν ὅ γάρ τι τῶν
 ὀρημέων ὅ μὴ ὅδε· α· ποιεῖ τὴν κλητι-
 κὴν τὰ δὲ ὅδε· α· καὶ ὅδε· η· λήγοντα
 βηλυκά, ὥς ἐπὶ τῆς δαυτέρας κλίσε-
 ως ἔχῃ καὶ τὰ ὅδε ὡς ἀρσενικά καὶ θῆ-
 λυκά διὰ τοῦ· ω· μεγάλου ὥς ἐπὶ
 τῆς τρίτης κλίσεως τὴν αὐτὴν ἔχῃ ὀρθῆν
 καὶ κλητικὴν· ταῦτα δὲ εἰς τὰ ἀπὸ
 καὶ τὰ γε μὴν ὅδε· οσ· διὰ τοῦ· ο· μι-
 κροῦ ἀρσενικά καὶ βηλυκά ὥς ἐπὶ τῆς
 τετάρτης κλίσεως ἔχῃ ὅδε· ε· ποιεῖ τὴν
 κλητικὴν· τὰ δὲ περὶ ἰσοσυλλάβως
 δ'iii

κλιόμενα ὡς ἐπὶ τῆς πέμπτης τῆς
αὐτῆς ἐχθόρην καὶ κλητικὴν . πλὴν
τῶν σημειώμενων καρῶν πέμτε .

Τὰ Διὰ τοῦ . ρτ . κλιόμενα καὶ μὴ
διφθόγγω παραληγόμενα ἀπὸ τῆς
γενικῆς ἀποβολῆ τοῦ .τος . ποιεῖ τὴν κλη-
τικὴν οἶον , αἶαντος ὡ αἶαν τοῦ χαρίεν-
τος ὡ χαρίεν .

Τὰ ἄς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύντο-
ρα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἴσ-
χάτην , τὸ .ςς . ποιεῖ τὴν κλητικὴν οἶον
ἑλληρος ὡ ἑλλην . ἑκτορος ὡ ἑκτορ .
τά ἄς .ης . Διὰ τοῦ .εος . ἄςους κατὰ
συνείρεσιν ἔχοντα τὴν γενικὴν , ἄςες .
ποιεῖ τὴν κλητικὴν καὶ ἀραβιδάξῃ τοῦ
τόμου ἄς σύμβετὰ ἄςι καὶ βαρύντορα οἶ-
ον ὁ Δημοσθένους τοῦ Δημοσθέους καὶ
Δημοσθέους ὡ Δημοσθέες .

Τὰ ἄς .σ . λήγοντα μετὰ διφθόγγου

ἡμετὰ τοῦ .ϊ. ἡμετὰ τοῦ .ν. ἀποβο
 λῆ τοῦ .σ. ποιῶ τῶ κλητικῇ οἷον
 παῖς ὡ παῖ βoύς ὡ βoύ μάρτις ὡ μάρ
 τῖ πoύς δ' ὡ πoύς ποιῶ.

τά' ἑς .ω. καὶ ἑς ως θηλυκα ὡ ἡ γερῆ
 κῆ διὰ τοῦ οος κατὰ συνέρεσιν ἑς οος
 περατοῦται ἑς οἱ ποιῶ τῇ κλητικῇ
 οἷον σατφῶ σατφoός καὶ σατφoύς
 ὡ σατφοί.

τά γε μήν παρὰ ταῦτα ἑς ης διὰ τοῦ
 η. ἡ ἑς ως διὰ τοῦ .ω. μεγάλου διὰ
 τοῦ .τος. ἡ διὰ καθαροῦ τοῦ .ος. καὶ
 τὰ ἑς διπλοῦν .ἡ ἑς ἀμετάβολον .
 ἡ ἑς ἀνoσύμφωνα λήγοντα . καὶ ἀ-
 πλῶς πάντα τὰ παρὰ τὰ ἑρημένα
 πέμτε τῇ αὐτῇ ε' χθ' ορθῶ καὶ κλητι
 κῶ ἄνερ μέντοι . καὶ πάτερ . καὶ σῶτερ
 καὶ δάξ λέγεται .

Περὶ τῶν πληθυντικῶν δοτικῶν .

Σημείωσαι, περὶ τῶν δοτικῶν, τῶν πλη
θυντικῶν τῆς πέμπτης κλίσεως ὅτι
πᾶσα δοτικὴ ἐρικῶν, ὅς .ι. ἐκφυροῦ
μερον λήγουσα ὡς ἐπὶ τῆς περιησοῦς
λάβῃ κλίσεως ἔχει πρὸ τοῦ .ι. Δεχο
μένη τὸ .σ. ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν .
πληθυντικῶν ὅσον τίτυι . πίτυσι ἀλι
ῶσι . παρὰ τῆς ἀμένη τέττα μὴ δυ
νάμενα σὺν αὐτῇ, ἀκοναθῆναι σοιχῖα .
Δηλοῦντι τὸ .Δ . καὶ .ρ . καὶ τὸ .τ .
οῖον, αἶαρτι αἶασι . γῖα δι γῖασι . γέλω
τι . γέλωσι . ὃ δὲ δὲ σύμφωνον ἔχει πρὸ
τοῦ .ι . καὶ τὸ .υ . πρὸ τοῦ .σ . προσλα
βοῦσα ὃ καὶ ἡ ἐνθεῖα τοῦτ' ἔχει ὡς διφ
θόγγω οῖον, βοῖβδσι πηλεῖ πηλεῖσι καὶ
αὐξήσασα τὴν παραλήγουσαν ἐκ τῶν
διχρόνδ . ἢ προαθήκη φωνήεντος . οἰκεί
ως ἔχοντος . προσηθῆναι ὃ περιφρημέ
ρων . τῶν μὴ δυνάμενων, σὺν αὐτῇ ἄκθ

67
ᾧ ἦναι σοι χείρων βραχυτέρα κ παραλή
γυσα, αὐτῆς καταλείποιο τῆς πα
ραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων οἷον,
λέγουσι. λέγουσι θεράποροι τὴν θεράποντι
τὰ μὲν ᾧς. ξ. ἢ ᾧς. ψ. λέγουσι τὰ ὀνόμα
τα προαίσεσθαι τοῦ. ι. ἐν τῇ ἐνδεία, ποιεῖ
τὴν Δοτικὴν, τῶν πληθυντικῶν οἷον
κήρηξ, κήρυξι. κύκλωψ κύκλωψι.
Αἱ τὰ μὲν οὖν, αἰρηθεῖσαι κλίσεως πέντε
ἀπλᾶι ᾧσι καὶ ἀσυναίρετοι. ᾧσι δέ,
ἑτέρα πέντε. ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ
περιποσυνλάβας κλίσεως τῶν ἀσυνα
ρέτων κατὰ συναίρεσιν καὶ κράσιν γι
νόμεναι καὶ τῶν δέ ὅρα χεῖρας διαφο
ρὰς ἀπὸ τῆς κοινῆς ταύτης κλίσεως
κατ' ἰώνας καὶ ἀπὸ τῆς ἐμφάνεσθαι
αἱ δὲ καλεῖσθαι ἀσυναίρεται. ὥστε λε
γέσθω ὅτι αἱ κλίσεσθαι τῶν ὀνομάτων ᾧσι
δέκα. πέντε μὲν, ἀπλᾶι καὶ ἀσυναί

Πρώτη τῶν συνηρημένων.

ρετοιπύετε Δὲ συνηρημένοι.

Εἰ τοίμυρ, συναίρεσις Δύο φωνήντων
συναλοιφῆ καὶ ἀμφοτέρων φυλαγομέ
ρων ὅιον, Δημοσθένει Δημοσθένει.

Κράσις Δὲ Δύο φωνήντων συναλοιφῆ
καὶ ἀμφοτέρων ἀλοιουμένων. ὅιον, Δη
μοσθέα, Δημοσθέην ἢ τοῦ ἐπὶ ὅιον Δη
μοσθέος Δημοσθένος ὅμως θάτερον,
ἀντιβατέρον λαμβάνεται.

η5

Πρώτη κλίσις τῶν συνηρημένων, εἰς ἑν
ταῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ ὁ Δε
τέροις δηλοῦσι τῶν εἰς ης διὰ τοῦ .η. λι
γόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομά
των καὶ τῶν εἰς .ες .ἢ εἰς .ος .ληγόντων ὅν
δετέρων ὡς ἡ γενική διὰ τοῦ εος περιηο
συλλαβῶς ὄνσα ἄς .ους .ἰσοσυλλαβῶς
ποιᾷ τὸ συνηρημένον.

Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθέος καὶ Δη
μοσθένος τῷ Δημοσθένει καὶ Δημοσθέ
νι τὸν Δημοσθέα καὶ Δημοσθέην ὦ

Δημοσθένες καὶ ὁ Δημοσθένης τῷ Δη
μοσθένει καὶ Δημοσθένι τοῦ Δημοσθέ
νους καὶ δὲ Δημοσθένος ὁ Δημοσθένης καὶ
ὁ Δημοσθένης· οἱ Δημοσθένες· καὶ Δη
μοσθένης· τῶν Δημοσθένων καὶ Δημο
σθένων τοῖς Δημοσθέσι τοὺς Δημοσθέ
νας καὶ Δημοσθένος ὁ Δημοσθένης καὶ
ὁ Δημοσθένης.

2 Ἡ ἀληθὴς τῆς ἀληθείας καὶ ἀληθοῦς τῇ ἀ
ληθείᾳ καὶ ἀληθείᾳ τὴν ἀληθείαν καὶ ἀληθὴ ὁ
ἀλθὴς καὶ ὁ ἀληθὴς· τὰ ἀληθῆ καὶ ἀλη
θῆ· τὰ τῶν ἀληθῶν καὶ ἀληθῶν· ὁ ἀληθὴς
καὶ ὁ ἀληθῆ· δι' ἀληθῆ καὶ ἀληθεῖς τῶν
ἀληθῶν καὶ ἀληθῶν ταῖς ἀληθείαι· τὰς
ἀληθείας καὶ ἀληθεῖς· ὁ ἀληθὴς καὶ ὁ ἀ
ληθεῖς.

Τὸ τεῖχος· τοῦ τεῖχος καὶ τεῖχους 05
τῷ τείχει· καὶ τείχῃ· τὸ τεῖχος· ὁ
τεῖχος· τῷ τείχει· καὶ τείχῃ τοῦ τῇ
χείου καὶ τῇχοῦ· ὁ τεῖχει καὶ ὁ τείχῃ

. Πρώτη .

τὰ τείχεα καὶ τείχη . τῶν τείχεων καὶ
τείχων . τῆς τείχεσι . τὰ τείχεα καὶ
τείχη . ὦ τείχεα καὶ ὦ τείχη .

Τὸ ἀληθές . τοῦ ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς .
τῷ ἀληθεῖ καὶ ἀληθεῖ . τὸ . ἀληθές . ὦ ἀ
ληθές . τῷ ἀληθέε καὶ ἀληθῇ . τοῖμ ἀληθέ
οιμ καὶ ἀληθοῖμ . ὦ ἀληθέε καὶ . ὦ ἀληθῇ
τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῇ . τῶν ἀληθέων καὶ
ἀληθῶν τοῖς ἀληθεῖσι τὰ ἀληθέα καὶ ἀ
ληθῇ . ὦ ἀληθέα καὶ ὦ ἀληθῇ .

Σημείωσαι ὅτι τὸ . ε . καὶ τὸ . ο . καὶ ἀ
νάπαλιμ τὸ . ο . καὶ τὸ . ε . ᾗς τῆμ . ς .
δίφθογγον κῆρνᾶται . τὸ ε καὶ ἰ εἰς τῷ ς .
δίφθογγον τὸ . ε . καὶ τὸ . α . ἐπὶ μὲν
τῆς αὐτῆς αὐτῆς τῶν ἐρικῶν , ᾗς . η . ἐπὶ
δὲ τῆς αὐτῆς αὐτῆς τῶν πληθυντικῶν
ᾗς τῆμ . ς . δίφθογγον . ἐπὶ τῶν ὀδιδετέ
ρων δὲ ᾗς . η . τὰ δύο . εε . ἐπὶ μὲν τῆς
ἐνθείας , καὶ αὐτῆς αὐτῆς τῶν δυνικῶν , ᾗς

. η . ἐπὶ δὲ τῆς ἐνδείας καὶ κλητικῆς
τῶν πληθυντικῶν ᾗς τῆν . φ . δίφθογγον
τὸ . ε . καὶ . οι . δίφθογγος ᾗς τῆν . οι .
Δίφθογγον τὸ . ε . καὶ τό . ω . μέγα ᾗς
· ω . μέγα .

Δευτέρα κλίσις τῶν συγκρημένων, ἐστὶ ἐν
τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλικοῖς καὶ ὁδε
τέροις . Δηλοῦντι τῶν ᾗς . ις . Διὰ τοῦ
· ι . ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν .
καὶ τῶν ᾗς . ι . ληγόντων ὁδετέρων .
ὧν ἡ κοινὴ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ιος .
περίησσυλλάβως οὔσα ἰωρικὰ τε ποι
εῖ καὶ ἀπικὰ . καὶ ἐφ' ὧν δύναται πᾶ
σεως συναρεῖται .

Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος . κοινῶς καὶ ὄφιος ἰωρι
κῶς καὶ ὄφιος ἀπικῶς . τῷ ὄφϊ καὶ ὄ
φϊ καὶ ὄφει καὶ ὄρφ . τὸν ὄφιν μόνως ὦ
ὄφι καὶ ὦ ὄφιος τῷ ὄφιε καὶ ὄφει τοῖν ὄ
φίοις καὶ ὄφίοις καὶ ὄφιος . ὦ ὄφιε καὶ

ὦ ὄφει· οἱ ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ
ὄφεις τῶν ὄφίων καὶ ὄφίων καὶ ὄφίων·
τοῖς ὄφισι καὶ ὄφισι τοὺς ὄφιας καὶ·
ὄφια καὶ ὄφιας καὶ ὄφεις ὦ ὄφεις καὶ ὦ
ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ ὦ ὄφεις·

2 Η πόλις τῆς πόλεως κοινῶς· καὶ πόλε
οσίως καὶ πόλεως ἀπικῶς τῇ πό
λει καὶ πόλι καὶ πόλει καὶ πόλῃ τῷ
πόλιν μόνως ὦ πόλι καὶ πόλις· τὰ
πόλις καὶ πόλε ταῖν πόλιν καὶ πο
λεον καὶ πόλεως ὦ πόλις καὶ πόλε
αι πόλις καὶ πόλις καὶ πόλις καὶ
πόλῃς τῶν πόλιν καὶ πόλεως καὶ πό
λεως ταῖς πόλιν· καὶ πόλεσι τὰς πό
λιας καὶ πόλις καὶ πόλεας καὶ πό
λῃς ὦ πόλις καὶ πόλις καὶ πόλις
καὶ πόλῃς·

Τὸ σιγήν τῷ τοῦ σιγήν κοινῶς καὶ σι
γήν οσίως καὶ σιγήν ἀπικῶς

τῷ σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι καὶ
 σῖρῆτι τὸ σῖρῆτι ὡς σῖρῆτι . τῷ σῖρῆτι
 καὶ σῖρῆτι . τοῖς σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι
 οἱ . καὶ σῖρῆτι ὡς σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι
 ε . τὰ σῖρῆτι . καὶ σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι
 α καὶ σῖρῆτι . τῶν σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι
 τῶν καὶ σῖρῆτι τοῖς σῖρῆτι . καὶ
 σῖρῆτι τὰ σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι . καὶ
 σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι ὡς σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι
 καὶ σῖρῆτι καὶ σῖρῆτι .

Σημείωσα . ὅτι τὰ ἐπιδεχόμενα ἅττι
 καὶ συναίρεισιν ὅς ἐστι δέχονται . οὔτε
 ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν ἐνικῶν οὔτε ἐν ταῖς
 γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν οὔτε ἐν τοῖς
 ἀντικοῖς ὅλως καὶ ἀγὰ πάλιν .
 τὰ δύο . 11 . ὅς . 1 . μακρόν κινάται
 τὸ . 1 . καὶ . 1 . ὅς . 1 . μακρόν τὸ . 1 . καὶ
 . α . ὅς . 1 . μακρόν .

Τρίτη κλίσις .

Πρίτη κλίσις ἐστίν, ἐν τοῖς ἀρσενίοις Δη-
λοῦντι τῶν ᾄς· ενς· ληγόντων, ἀρσενι-
κῶν ὀνομάτων ἀκοινῶς Διὰ τοῦ· ιος·
κλιγόμενα ἰωνικὰ τε ποιεῖ καὶ ἀπικὰ
καὶ ἰφῶν Δύναται, πῶς ἐν ᾄς ἰσοσυλ-
λαβία, συναρεῖται·

ενς·

Ο βασιλεὺς τοῦ βασιλείου κοινῶς καὶ
βασιλῆος ἰωνικῶς καὶ βασιλέως ἀπι-
κῶς τῷ βασιλεῖ, καὶ βασιλεῖ καὶ βασι-
λῆι τὴν βασιλείαν καὶ βασιλῆα· ὦ βασι-
λεῦ καὶ βασιλεὺς τῷ βασιλεῖ καὶ βασι-
λῆι τοῖν βασιλείοι καὶ βασιλῆοι ὦ βα-
σιλεῖ καὶ βασιλῆι οἱ βασιλείες καὶ βασι-
λεῖς καὶ βασιλῆες τῶν βασιλέων καὶ βα-
σιλῆων· τοῖς βασιλεῦσι τοὺς βασιλείας
καὶ βασιλείς καὶ βασιλῆας· ὦ βασιλέ-
ες καὶ βασιλῆες καὶ βασιλῆες·

Σημῶσαι· ὅτι ταύτης τῆς κλίσεως τῶν
συνηρημένων κλίσεων· ὅτι τῶν ᾄς α

ληγόντων ἡ αἰτιατικὴ συναίρεσις ὅς ἐστι
πιδέχεται.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΕΣΙΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΒΗΛΥΚΟΙΣ ΔΗΛΟΝ ΟΤΙ ΤΩΝ ὅς. ω.
ἡ ὅς. ως. Διὰ τοῦ. ω. μεγάλῃ ληγόντων
βηλυκῶν ὅξυτόνων ὧν ἡ γενική, Διὰ τοῦ
.οος. περιήρσις λαβὸς οὔσα ὅς. ὅς.
ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνηρημένον.

Ἡ λητὴ τῆς λυτῆος καὶ λητούς τῆ λη. ω.
τοῖ καὶ λητοῖ τὴν λητόα καὶ λητῶ. ὦ
λητοῖ. τὰ λητῶ τὰ λητοῖν. ὦ λητῶ
Δι λητοῖ τῶν λητῶν τὰς λητοῖς. τὰς
λητούς. ὦ λητοῖ.

Ἡ αἰδὼς τῆς αἰδοῆος καὶ αἰδούς. τῆ. ως.
αἰδοῖ καὶ αἰδοῖ τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ
ὦ αἰδοῖ. τὰ αἰδῶ τὰ λητοῖν ὦ αἰ
δῶ. Δι αἰδοῖ τῶν αἰδῶν τὰς αἰδοῖς
τὰς αἰδούς ὦ αἰδοῖ.

σημείωσε ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνη-
ρημένων ἐπὶ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν πλη-
θυντικῶν ἀσυναίρετος οὖσα κατέλ-
ειν τούτοις, ὁμοία ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλί-
σει, τῶν ἀσυναίρετων.

Τὰ Δύο. οο. ἔστιν. ς. Δίφθογγον,
κινῶνται τὸ. ο. καὶ. ι. ἔστιν. οι. Δίφ-
θογγον τὸ. ο. καὶ. α. ἐπὶ μὲν τῆς αἰ-
τιατικῆς τῶν ἐνικῶν ἔστι. ω. μέγα ἐπὶ
δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν,
δηλοῦν ὅτι τῶν ἄλλων ὀνομάτων ἔστι. ς.
Δίφθογγον οἷον βόας, βοῦς.

Πέμπτῃ κλίσει.

Πέμπτῃ κλίσει, τῶν συνηρημένων ἐστὶν
ἐν τοῖς ὁμοτέροις δηλοῦν ὅτι τῶν ἔστι. ας.
καθαρόν, ἢ ἔστι. ρας. λεγόντων ὡς ἡ γε-
νη κοινῶς διὰ τοῦ. ατος. καὶ ἰωρικῶς
διὰ τοῦ. αος. περιπλοσύλλαβος οὖσα
ἔστι. ως. ἰσοσύλλαβος ποιεῖ, τὸ συνηρη-
μένον.

Τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς καὶ κρέας . ας .
 αὐτοῦ ὡς καὶ κρέως ἀπὸ τῆς ὁμοίας τῷ κρέα-
 τὶ καὶ κρέαϊ καὶ κρέα τὸ κρέας ὡς κρέ-
 ας . τὸ κρέα τε καὶ κρέας καὶ κρέα τοῦ
 κρέα τοῦ καὶ κρέα οἰν καὶ κρέω ὡς κρέα
 τε καὶ κρέας καὶ κρέα . τὰ κρέατα καὶ
 κρέα καὶ κρέα τῶν κρέατων καὶ κρέ-
 αὼν καὶ κρέω τοῖς κρέαςι τὰ κρέατα
 καὶ κρέα καὶ κρέα ὡς κρέατα καὶ κρέ-
 αα καὶ κρέα .

Τὸ κέρασ τοῦ κέρατος καὶ κέραος καὶ . ρας .
 κέρως τῷ κέρατὶ καὶ κέραϊ καὶ κέρα τὸ
 κέρασ καὶ τὰ ἐξ ἧς ὁμοίως .

Τὸ . ο . καὶ τὸ . α . ᾤ . ω . κῆρᾶται τὸ
 . α . καὶ τὸ . ι . ᾤ . α . μακρὸν τὸ . α .
 καὶ τὸ . ε . ᾤ . α . μακρὸν τὸ . α . καὶ .
 . οἱ . Δίφθογγος ᾤ . ω . καὶ τὸ . ι . πρὸς
 γράφεται τὰ δύο . α α . ᾤ . α . μακρὸν
 τὸ . α . καὶ τὸ . ω . ᾤ . ω . μέγα .

Ενδείωσαι ὅτι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἐστὶ
τιμῶν πώσεων, συναρῆται Διὸ ἰστέον ὅ
τι τὸ .ν. καὶ τὸ .ε. ᾄς.ν. κινῶνται οἷ
ον βόρυνις. βόρυνς τὸ .ν. καὶ .α. ᾄς.ν.
οἷον βότρυνας βότρυνς τὸ .ο. καὶ .ε. ᾄς
.ς. οἷον βόες καὶ βόινς τὸ .ο. καὶ .α. ᾄς
.ς. οἷον βόας βόινς βόα βόιν.

Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τοῖς πληθυντικαῖς πάσι
ἡ συναίρεσις γίρεται ᾄ καθαριένουσι τὰ
τελικὰ φωνήεντα πλήρ τῆς γενικῆς αὐ
τῇ γὰρ τῇ γενικῇ τῶν γενικῶν ἀκολου
θᾷ οἷον πῆχεως πῆχεων.

Καὶ ἐπὶ τῆς τετάρτης κλίσεως τὰ κα
θαρόν εἶχοντα τὸ .ος. ἐν τᾷ σαστάισ
πώσεσιν συναρᾷται. οἷον Ὀρόος. οῖς.
ρόου. οὐρόω. ὦ. ῥοον αῶ ῥοέ. οὐρόω. ὦ.
ῥοοιρ. οἷρ ῥοώ ὦ ῥοοι οἷ ῥοώ ὦ ῥοοις ῥοῖς
ῥοους ῥοῖς ῥοοι ῥοῖ.

Καθ' αὐτὸν Δ' ἐστὶ. τὸ μὴ ἔχον ὅτι ὦ

σύμφωρον .

τὰ βραχέα φωνήεντα τὸ . ε . καὶ τὸ ο
πρὸ μακροῦ γράμματος ἢ διφθόγῃς
συναρπύμενα ὅς αὐτο μακρὸν ἔσται γό
μερον συναρπύται .

ἔτι τὰν δίχρονον πρὸ μακροῦ μὲν
γράμματος ἢ διφθόγγου ὅς αὐτὸ τὸ
μακρὸν συναρπύται . πρὸ οὐτιροσούμ
Δέ ὅθεν ὅς αὐτὸ .

Μακροῦ φωνήεντος προκείμενον ὅπως
οὐ ἂν ἢ τὸ ἐπιφερόμερον ὃ Δέποτε συ
ναρπύσις γίνεται . γίγνεται Δέ ἢ ἐκ δύο
βραχέων ἢ ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ .
αἰ Δέ ὅς μακρὸν γίνεται Δέ ὅτως .

Περὶ ῥήμα

τος .

Τί ἐστὶ ῥήμα . μέρος λόγου ἀπώτατον . ἐ
νέργειαν ἢ πάθος σκμαίνον .

Πόσαι καταλήξεις τῶν ῥημάτων . ῥῆσ

ζiii

το
ἑς . ω . βαρύνον ὄιον τύπτω ἑς . ω . πε
ρισπώμενον, ὄιον, γελῶ ἑς μὶ ὄιον, τίθημι
Πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι ὀκτώ εἰ
Δησχήματα ἀριθμοὶ ἐγκλίσεις διὰ
θέσης ὑπὸ πρόσωπα χρόνοι καὶ συζυγία .
πόσα ἐγκλίσεις πέντε ὀριστική προσακ
τική ἐνκτική ὑποτακτική καὶ ἀπα
ρέμματος .

Πόσα διὰ θέσης ῥεῖς ἐνέργεια . πάρος .
μετότης .

Πόσα πρόσωπα ῥίη πρῶτον . Δεύτε
ρον καὶ τρίτον . πόσοι χρόνοι . ἑξ .
ἐπεὶ ὡς παρατατικός παρακείμενος
ὑπερσυντέλικος ἀόριστος καὶ μέλλων .

Πόσα συζυγία δεκα ῥεῖς ἐς τῶν βαρυτό
νων . ῥεῖς τῶν περισπώμενων . τέσσαρες
τῶν ἑς μὶ .

Ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων διὰ
τίμος ἐκφέρεται διὰ τοῦ . β . ἡ . π . ἡ .

ἡ φῶς π. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος το. φ
 ἔχδ οἶον λῆβω. λείψω τέρτω. τέρτω.
 γράφω γράψω. κόπτω. κόψω.

Ἡ δατέρα δια τίνος ἐκφέρεται διὰ
 τοῦ. γ. ἡ κ. ἡ χ. ἡ κτ καὶ ἐπὶ τοῦ
 μέλλοντος τόξ. ἔχδ οἶον. λέγω λέξω.
 πλέκω πλέξω βρέχω βρέξω τίκτω τέξω.

Ἡ τρίτη δια τοῦ δ. ἡ θ. ἡ. τ καὶ ἐπὶ
 τοῦ μέλλοντος το. σ. ἔχδ οἶον ἀδωάσω
 πλήθω. πλήσω ἀνύττω ἀνύσω.

Ἡ τετάρτη. δια τοῦ. ζ. ἡ δ. ἡ. α. ἡ.
 ἡ π καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος το. ς. ἡ τό
 ξ. ἔχδ οἶον νομίζω νομίσω πλάσσω πλά
 σω ὀρύσσω ὀρύξω.

Ἡ πέμπτη, δια τῶν τεσσάρων, ἀμετα
 βόλων. λ. μ. ν. ρ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον
 τος αὐτοῦ, το ἀμετάβολον ἔχδ οἶον φάλ
 λω φαλῶ γέμω γεμῶ κρίνω κρίνῶ αἴρω.
 ἀρῶ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τήν τε α. ρα

λήγῃσαν ἀείβρα χεῖαν ἔχῃ καὶ ἡ λήγῃ
σα περιπατάται.

Ἡ ἔκτι, Διὰ καθαροῦ τοῦ .ω. καὶ ἐπὶ
μέλλοντος τοῦ .σ. ἔχῃ οἷον ἰππένω ἰπ
πένω πλέω, πλένω ἀκούω ἀκούσω
ὥστε ἀνάγνητὸν μέλλοντα ἀεὶ ἡ .ζ.
ἡ .ψ. ἡ .σ. ἡ ἀμεταβόλον ἐπὶ τῆς ληγού
σης ἔχῃ.

Ὁ παρατατῆκος τὸ τοῦ ἐμεσῶτος σύμ
φωνοῖ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχῃ. ὁ δὲ ἀόρι
στος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος.

Ὁ δὲ παρακείμενος, ὃ μὲν ὁ μέλλων Δι
ὰ τοῦ .ψ. αὐτὸς Διὰ τοῦ .φ. ὃ δὲ ὁ
μέλλων Διὰ τοῦ .ξ. αὐτὸς Διὰ τοῦ .χ.
ὃ δὲ ὁ μέλλων Διὰ τοῦ .σ. ἡ ἀμεταβό
λος αὐτὸς Διὰ τοῦ .κ.

Ὁ ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ παρακείμε
νός σύμφωνον ἔχῃ. Ὁ Δεύτερος
ἀόριστος καὶ Δεύτερος μέλλων, ἐπὶ Δε

22
ὁ μέσος παρὰ χέμερος καὶ ὁ μέσος ὑ-
περσυντέλικος τὸ τοῦ ἐρεσώτος σύμ-
φωνον ἔχουσι· ἀνὰ δὲ δύο ἢ τὰ τοῦ ἐρε-
σώτος σύμφωνα τὸ πρῶτον ἔχουσι·
πλὴν ἐφ' ὧν ὁ ἐρεσώς δύο· α· β· δὲ δύο π
ἔχεται γὰρ τὸ γ· ἔχουσι· Εἰ
ἀνὰ ἀπὸ βραχέος φωνήεντος ἀρχεῖται τὸ
θέμα· α· ἢ· ε· ἢ· ο· ὅτι παρατατικὸς
χροϊκῶς αὐξέται καὶ τὸ μέν· α· ὄ· κ· η·
ῖ· π· ε· τ· α· ὅτι οὐκ ἀκούω ἡκονον τὸ δέ· ο·
μικρὸν, ὄ· κ· ω· μέγα ὅτι οὐκ ὁμνύω, ὁμνυον
ἐν τισὶ καὶ τὸ· ε· προσλαμβάνεται ὅτι
ον, ὁρῶ ἰώρων τὸ δέ· ε· ὄ· σ· η· ὅτι οὐκ ἔρχο-
μαι ἡρχόμεν πλὴν δεκατεσσάρων τῶν
ῶν ἐν οἷς τὸ ἰ· προσδεχόμενα ς· δίφθογ-
γον, ποιοῦσι ὅτι οὐκ ἔχω εἶχον ἔπω ἔπινον ἔ-
λω ἔλκω ἔρπω ἔω ἔρπνυζω ἔπομαι ἔρ-
γάζομαι ἐβίζω ἐσιώ ἐρύω ἐλκύνω ἔω ἐσήκω
τὸ δέ· ἰ· καὶ τὰ ὑ καὶ τὰ μακρὰ τὸ τε

ηῖ

καὶ τὸ αὐτὸ ἀμετάβλητα μένδ' οἶον ἰξάω
ἰξάον ὑβρίζω ὑβιρίζον ἢ χῶ ἢ χον ὥφε
λῶ ὥφελον ἢ φ καὶ . σ . Δίφθογγος ἀ
μετάβληταί' εἴη ἢ οἱ Δίφθογγος τὸ
μὲν ο' εἰς ω μέγα ῥέτω δ' τὸ δέι' προσ
γράφεται ἢ αὐ Δίφθογγος τὸ α' εἰς η ῥέ
πη τὸ δέι' προσγράφεται .

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφών' ἀρχεται τὸ θέμα
ὅπαρατατικὸς συλλαβὴς αὐξέται
τὸ ἐκατάρχας προσλαμβάνων οἶον
τύπτω ἔτυπτον καὶ εἰ μὲν ἀπὸ ρ ἀρχι
ται ἑτέρου . ρ . προσλαμβάνει οἶον ῥάτω
τῶ ἑρράπτου . Ο' αὐρίστος, τὴν αὐτὴν
ἀρχονσαρτῶ παρατατικῶ ἔχδ' .

Ὁ παρὰ κείμενος δ' μὲν ἀπὸ μακρᾶς
ἀρχεται ὅπαρατατικὸς ἢ φύσδ' ἢ θε
σδ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχεται δ' Δεῖ ἀπὸ
βραχείας ἢ κοινης ἀρχεται ὅπαρατα
τικὸς ἀγαδιπλασιάζεται ὅπαρακδ'

μερος τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ῥ' ἀρχόμενα
θέματα τοῖς ἰδίαις παρατατικαῖς
συνάρχεται οἷον ῥά τω ἔρρα φα ῥα πί
ζω, ἔρρά τικα.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δ' ἀπὸ συμφώνου
ἀρχεται ὁ παρακείμερος προσλαμβάν
ντ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε' δ' ἀπὸ φω
ρήντος ἀρχεται ὁ παρακείμερος, ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἀρχεται καὶ ὁ ὑπερσυντέλι
κος.

Ὁ μέλλων τὴν αὐτὴν ἀρχῶ
σαν ἢ καὶ ὁ ἑσπῶς ἔχδ τλήν τω ῥημά
των τῆς πέμπτης συζυγίας ἐν οἷς ἡ πα
ραλήγουσα βραχεῖα θέλδ' εἶναι καὶ τοῦ
ἔχω ἔξω ῥέχω θρέξω ῥέφω θρέτω ἅ τας
δασείας ἐν τοῖς μέλλουσιν ἔχουσιν.

Ὁ μέσος παρακείμερος, τὴν αὐτὴν ἀρ
χουσαν τῷ παρακείμενῳ ἔχδ τλήν δ'
ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ε· μόρον ἢ
μετὰ τοῦ .ι· ἐνρεβῇ τότε γὰρ αὐτὸ δς

·ο· ῥίπφ' ὁ μέσος π' ἀρα κ' ἐμειρος · οἶον
λέγω λείλοιπα · Ο δ' ἄτερος ἀορί
στος τῷ αὐτῷ ἀρχουσαν τῷ πρώτῳ ἀορί
σῳ ἔχ' πλὴν ὅτι αἰ τῷ παραλήγου
σαν βραχέαν θέλ' ἔχ' οἶον λέγω ἔλι
πον · Ο δ' ἄτερος μέλλων τῷ αὐτῷ ἀρ
χουσαν τῷ πρώτῳ μέλλοντι ἔχ' · πολ
λάκις δὲ καὶ τῷ δευτέρῳ ἀορίσῳ · ἐν
ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεις γὰρ αὐξήσας τῶν
παρεληλυθότων ἀποβάλλονται · πλὴν
τοῦ παρακειμένου · Ταῦτα παθη
τικά καὶ μέσα τῷ αὐτῷ ἀρχουσαν
τοῖς ἐμερμητιτικοῖς ἔχ' δηλοῦν ὅτι ὁ ὀρί
στικός παθητικός ἀορίστος τῷ ὀριστικῷ
ἐμερμητικῷ πρώτῳ · καὶ ὁ προσακτι
κὸς τῷ προσακτικῷ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ
λων χρόνων καὶ ἐγκλίσεων ὁμοίως · ἐν
τοῖς ῥήμασι γὰρ ἢ μὲν ἐστὶ κλίσις χρονική
καθ' ἣν ὁ σχηματισμὸς τῶν χρόνων ἐν

τοῖς ὀρίστικοῖς φαίνεται . ἡ δὲ κλίσις
 πρῶτη καὶ ἡ ὁσχηματισμός
 τῶν πρῶτων καὶ ἀριθμῶν ἁπλῶς .
 ἐν πᾶσι φαίνεται . λέγοιτο δ' αὖ καὶ κλί-
 σις τίς ἐγκλιτική . καὶ ἡ ὁσχηματισ-
 μὸς ἐκάστου χρόνου κατὰ τὰς διαφέ-
 ρουσ ἐγκλίσεις φαίνοιτο . καὶ κλίσις
 διαθέσεων καὶ ἡ τὰ ἅντα τοκρινό-
 μεα ἀλλήλοις ἐμεργητικὰ καὶ παθητι-
 καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν ἐφέκα-
 στου χρόνου δέχνηται .

Κλίσις χρονική ἐν τοῖς ὀρίστικοῖς ἐμεργη-
 τικοῖς τὰ πάσας τὰς βαρυτόνους
 συζυγίας πρώτη .

ΕΝΕΣΤΩΣ .

Τύπῳ . παρατατικός ἑτυπῶν . μέλ-
 λων Τύπῳ ὁ αὐτός ἑτυπα μέλλων . β
 Τυπῶ . αὐτοῖς . 6 . ἑτυπῶν . π . τέτυρα ὕ

κίλλ

πρὸνυτέλικος ἰτεῖφῃ μέσος πακεί
μεγος τέτυπα μέσος ὑπερσυντέλικος
ἐτετύφῃ.

Ευζυγία δατέρα
ἐμεσῶς. Λέγω παρατατικός. ἔλεγον
μέλλων λέξω ἀόριστος ἔλεξα μέλλων
δᾶτερος λεγῶ ἀόριστος δεύτερος ἔλεγον
παρακήμερος λέλεχα ὑπερσυντέλι-
κος ἐλελέχῃ μέσος παρακήμερος λέ-
λεξα μέσος ὑπερσυντέλικος ἐλελέχῃ.

Ευζυγία ῥίτη ἐμεσῶς.

Πλήθω παρατατικός ἔπληθον μέλλων
πλήσω ἀόριστος ἐπλήσα. μέλλων δᾶ-
τερος πλάθω ἀόριστος δᾶτερος ἔπλα-
θον. παρακήμερος πέπληκα. ὑπερ-
συντέλικος ἐπέπληχῃ. μέσος παρα-
κήμερος πέπληθα. μέσος ὑπερσυντέ-
λικος ἐπέπληχῃ.

Ευζυγία, τετάρτη. Εμεσῶς.
Φράζω. παρατατικός ἐφράζον. μέλ

λων φράσω ἀόριστος ἔφρασα . μέλλων
 β . φραδῶ . ἀόριστος δάτερος ἔφραδον
 παρακείμενος τέφρακα . ὑπερσυντέ-
 λικος ἑτέφρακην . μέσος παρακεί-
 μενος τέφραδα . μέσος ὑπερσυντέλι-
 κος ἑτέφραδην .

Τῆς αὐτῆς ἐμεσῶς .

Ορύσσω . παρατατικός ὀρύσσω . μέλ-
 λων ὀρύξω . ἀόριστος ὀρύζα μέλλων δά-
 τερος ὀρυγῶ . ἀόριστος δάτερος ὀρύβον
 παρακείμενος ὀρυχα ὑπερσυντέλι-
 κος ὀρύχην . μέσος παρακείμενος ὀρυ-
 γα . μέσος ὑπερσυντέλικος ὀρύγην .

Συζυγία πέμπτη . Ἐμεσῶς .

Ψάλλω . παρατατικός ἑψαλλον μέλ-
 λων ψαλῶ . ἀόριστος ἑψηλα . μέλλων
 δάτερος ψαλῶ ἀόριστος δάτερος ἑ-
 ψαλον . παρακείμενος ἑψαλκα . ὑ-
 περσυντέλικος ἑψαλκην . μέσος ψα-

ρακόμενος ἑταλαῖ μέσος ὑπερσυντέ-
λιχος. ἑτάλην.

Τῆσ αὐτῆσ.

Ἐπάρω. παρατατικός ἑσάρων. μέλ-
λων παερῶ. ἀορίστος ἑσάρων. μέλλων. β.
παρῶ ἀορίστος δάτιρος ἑσάρων. πα-
ρακόμενος ἑσάρων. ὑπερσυντέλι-
χος ἑσάρων μέσος παρακόμενος ἑσ-
ώρα. μέσος ὑπερσυντέλιχος ἑσώ-
ρην.

Συζυγία ἑκτη.

Εἰς αὐτῶς.

Ἰππένω. παρατατικός ἰππείων.
μέλλων ἰππένω. ἀορίστος ἰππείων.
μέσος. β. ἰππένω ἀορίστος. β. ἰππεί-
ων. παρακόμενος ἰππείων. ὑπερ-
συντέλιχος ἰππείων. μέσος παρα-
κόμενος. ἰππείων. μέσος ὑπερσυντέ-
λιχος ἰππείων.

Πόσοι χρόνοι ἐν τοῖς ὀρίστικοῖς ἡμερησί

κοῖς ἀπλῶς οἱ πάντες δέκα ἐρεσὺς πα
 ρατατῆκος μέλλων ἀόριστος μέλλων . 6
 ἀόριστος . 6 . παρακείμενος ὑπερσυντέ
 λικος . μέσος παρακείμενος μέσος ὑ
 περσυντέλικος οἱ τῆς τὸν πρόπον τοῦ
 τοῦ καὶ ὅ κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν ὡς
 ἐτάβησαν κατὰ τὸ οἰκίον τῆς παρα
 γωγῆς ὡς φαίνεται ἐκαστὸν αὐτῶν ἐξ οὗ
 παρὰ γέται δηλοῦν ὅτι ὡς συντέτακται
 καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τούτους κατὰ συ
 ζυγίαν ἀναγινώσκειν .

Σημείωσαι . ὅτι οἱ δῆτεροι μέλλοντες καὶ
 δεύτεροι ἀόριστοι ὡς αὐτῶς δεῖ οἱ μέσοι
 παρακείμενοι καὶ μέσοι ὑπερσυντέλι
 κοί, ἐπὶ τῶν μὲν ὅσιν ἐν χρήσει τίτ
 μων δεῖ ἀχρηστοί ἐξ εἰς δέ καὶ κατὰ τοῦ
 των . τῶν χρόνων, τοῦτο λέγειν . τοῦτο
 μὲν οὐν ἀπὸ τῆς χρήσεως εἰς ὅδε
 σχηματισμός δὲ αὐτῶν ὡς οὐλοσχερῶς

ἄφωρ ὁ ἄρημέρος. Ὁ τοῦ φράζω
παρακείμερος, διὰ τὴν ἑταλληλίαν
τῶν δασέων τέφρα κα λέγεται τοιοῦ
τοῦ ἐσὶ καὶ τό κέχρηται καὶ τό τέθειται
καὶ ὅσα ἀπὸ δασέος ἐν τῷ ἐμεσῷ τί ἄρ
χεται. Ὁ τοῦ ὀρύσσω παρακίμε
ρος καὶ ὀρύσχα λέγεται προστίθε μέ
ρως ἀπὸ τῶν ἀρχικῶν δύο γραμ
μάτων, τοῦ ἐμεσῶτος, τοῦτο δὲ γίγνεται
ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ .α. ἢ .ε. ἢ .ο. ἐπὶ τοῦ
ἐμεσῶτος ἀρχομένων ὁμοίως καὶ οὐτερ
συντέλικος ὠρωρύχης, λέγεται ἐπὶ τού
τῳ δὲ καὶ τὸ .ο. μεγεθύνουσι.
Ὁ τοῦ φάλλω ἀόριστος ἐφίλα λέγεται.
ὅτι τό .α. τοῦ μέλλοντος τῶν διὰ
μεταβόλου ληγόντων ῥημάτων ἄς .η
τρέπεται ἐν τῷ ἀορίσῳ οἶον καὶ φαίρω
φαίρω ἐφίκα τὸ δὲ .ε. ἄς .φ. δίφθογγον
τρέπεται ἐν τῷ ἀορίσῳ οἶον μέμωρε μῶ.

ἔμφμα . σφῆρω σφερώ ἔσφδρα . τὸ Δὲ ε
 τοῦ μέλλοντος, τῶν ἄρρημένων ῥημάτων
 ἔς . κ . ῥέπειαι ἐν τῷ παρακείμενῳ οἷον
 σφῆρω σφερώ ἔσφαρκα . σφῆρω σφερώ ἔφ
 θαρκα . σφῆλω σελῶ ἔσαλκα .
 Κλίσις δὲ προσωπικὴ ἐν τοῖς ἐνεργητι
 κοῖς αὕτη .

Πρώτη συνζυγία τῶν βαρυτόνων . ὀρί
 σικὰ . ἐνεργητικὰ . ῥήματα . Εἰς αὐτὴν

Τύπω .

τύπιδος τύπιδ . Δυνικά . τύπιτο
 τύπιτο . Πληθυντικά . τύπιμεν .
 τύπιτε τύπουσιν . Παρατατικός
 εὔπυτο ἔτυπες ἔτυπε ἔτύπειτο
 ἔτυπέτην ἔτύπομεν ἔτύπιτε ἔτυπον

Παρακείμενος .

τέτυφα τέτυφας τέτυφε τέτυφα
 τοι τέτυφα τοι τέτυφαμεν τέτυφα
 τε τέτυφασί .

θιι

Μῖσος παρακήμενος.
τέτυπα τέτυπας τέτυπε τέτυ-
πατορ τέτυπατορ τέτυπαμεν τε
τύπατε Τέτυπασιν.

Υπερσυντέλικος.
Ετετύφει ετετύφει ετετύφει ετετύ-
φειτορ ετετυφείτω ετετύφειμεν ετετύ-
φειτε ετετύφεισαν.

Μῖσος ὑπερσυντέλικος.
Ετετύπει ετετύπεις ετετύπει ετε-
τύπειτορ ετετυπέτην . πειμεν . τε .
ετετύπεισαν .

Δόριςος.
ἔτυφα ἔτυφας ἔτυφε . φατορ . ἐτυ-
φάτην . ἐτύφαμεν . φατε . φαν .

Δόριςος Δάτερος.
Ετύπων . πεσ . πε . ἐτύπετορ . την .
ἐτύπομεν . πετε . ἔτυπον .

Μέλλωρ.

τύτω . τῶσ . τει . τύτετον . τον . τύ
τομεν . τετε . τῶσιν .

Μέλλων δάτερος .

Τυτῶ τυτῶς τυτῶ τυτῶτον . τον
τυτῶμεν τυτῶτε τυτῶσιν .

Προσакτικὰ ἐργητικὰ . Ἐρεσῶσ
Τύπτε τυπέτω . πέτον . Τυπέτων .
τύπτετε τυπέτωσαν .

Παρακήμερος .

τέτυφε τετυφέτω . φέτον . τετυφέτων
· φετε . τετυφέτωσαν .

Ἡέσος παρὰκήμερος .

τέτυψε τετυπέτω τετύπετον τετυ
πέτων . τε . τετυπέτωσαν .

Δόριςος .

τύτον τυτάτω . τῶτον . τυτάτων
τύτατε τυτάτωσαν .

Δόριςος Δέντερος .

τύπε τυπέτω . πέτον . Τυπέτων . τε .

θιιι

τυπέτωσαμ.

Ευκτικά ἐμεργητικά.

τύποιμι· τοις· τοι· Τύποιτομ Τυποί-
τω· Τύποιμεν· τε· τοιερ·

Παρακήμενος.

τετύφοιμι· φοις· φοι· τομ τετυφοί-
την· φοιμεν· φοιτε· τετύφοιερ·

Μέσος παρακήμενος.

τετύποιμι· ποις· ποι· τομ· τετυ-
ποίτω· ποιμεν· ποιτε· ποιερ·

Δόριτος

τύψαιμι· ψαις· ψαι· τομ· ψαίτω
μεν· τε· εν·

Οὗτος ὁ ἀόριτος καὶ
ὁμολικὸς λέγεται καὶ ἐν χρηστος ἐστὶ λέ-
γεται δὲ οὕτως.

τύψα· ας· ε· τυψάτομ· ά· τω· μεν
· τε· αν·

Δόριτος δ' ἄτερος

τύποιμι· ποις· ποι· ποιτομ· ποίτω
ποιμεν· ποιτε· ποιερ·

Μέλλωρ.

τύτοι κῖ· τοῖς· τοῖ· του· τῷ μερ·
τε· ερ·

Μέλλωρ Δάτερος.

τυποῖ κῖ τυποῖς τυποῖ τυποῖ του
τυποῖ τῷ τυποῖ μερ τυποῖ τε τυ-
ποῖ ερ·

Υποτακτικὰ ἐμεργητικὰ ἐμερῶς
ἐὰν τύπῳ ἐὰν· της ἐὰν· τῇ· τη του
· του· ἐὰν τῷ μερ ἐὰν· τη τε ἐὰν τῷ σιρ

Παρακείμερος.

ἐὰν τε τύφω· φκσ· φη· φη του· του· φω
μερ· φη τε φῶσι·

Μέσος παρακείμερος.

ἐὰν τε τύφω· της· τῇ· τῇ του· του
πομερ· τῇ τε· τῷ σι·

Δόριστος.

ἐὰν τύφω· της· τῇ· του· του· μερ·
τε· σι·

Δόριστος Δάτερος.

ἐὰν τύφω· της· τῇ· τῇ του· τῇ του

τωμη· πητε τωσῖ·

μέλλοντες ἐν τοῖς προσηκτικοῖς ὅς
κ' ὄσιν οὔτε ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς οἷσα
ρακείμενοι Δὲ καὶ οἱ ἀόριστοι, κατὰ τὴν
συνασίαν, μέλλοντες ὅσι καλοῦνται
Δὲ ἀφ' ὧν παράγονται·

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ ἐνεστώ·
Τύπῳ παρακείμενος τετυφέναι μέ
σος τετυφέναι· ἀόριστος· τύψαι
δάτερος τυψῆν μέλλον τυ
ψῆν· μέλλον δάτερος τυψῆν·

Τὰ ἀπαρέμφατα οὔτε πρόσωπα
οὔτε ἀριθμοὺς ἔχουσιν·

Ἐν τῇ ἀπολύτῳ τοῖς ῥήμασιν· ὅτε
τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντι
κῶν τὸ ἐπὶ τῆς τελευτάας συλλα
βῆς ἔχουσιν ἀπολόγηται τὸ πρῶτον πρόσω
πον τῶν ἀνικῶν·

Ὅτε μὲν ὅς· ἢ ὅς τε λήγει, τὸ τρίτον

τῶν πληθυντικῶν τότε ὁμοφωροῦσι.
 Τὰ δ' ἄτερα καὶ ῥίτα τῶν δυτικῶν ὅ-
 τε δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ διαλλάττουσι.

Μέτοχα ἢ ἐργατικὰ ἢ ἐρεσῶς.

Ο τύπων τοῦ πλουτος. ἢ τύπου
 σα τῆς τυπύουσης τὸ τύπων τοῦ τυ-
 πλουτος

Παρακείμενος

Ο τετυφῶς τοῦ τετυφότης ἢ τετυφῶ
 α τῆς τετυφῆς τὸ τετυφός. φότης
 μέσος Ο τετυφῶς. φότης.

Δόρισος.

Ο τύφας. φητος. ἢ τύφασα τυφά-
 σης τὸ τυφάρ τοῦ φητος.

Δόρισος Δεύτερος.

Ο τυπῶν τοῦ τυπότης ἢ τυπῶσα τῆς
 σης. τὸ τυπότης τοῦ τυπότης. μέλλων
 Ο τύφωρ τοῦ. τος ἢ τύφῃσα τῆς. σης
 τὸ τυφῶρ. τος.

Μέλλων Δεύτερος

Ἰῖ

Ο τύπων τοῦ τυποῦντος ἢ τυπεύσα
της τυπόουσης τοῦ τυποῦ τοῦ τυποῦ
τος.

Σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς ἀλλαις ἐγκρίσει
πλὴν τῶν ὀρίστικῶν ὅρεσως καὶ ὁ παρα
τατῆκος συνίασιν ὥστε ὅς γράφεται ὁ
μεσῶς. ὁ αὐτός ἐστιν καὶ παρατατῆκος
ὁμῶς καὶ ὁ παρακήμερος καὶ ὁ ὑπερ
συντέλικος ἐστὶν ὁ αὐτός.

Ορίστικὰ παθητικά.

Τύπωμα τύπη τύπεται. Δύϊκα
τύπόμενον τύπεται τυπεται. Τύπεται
πληθυντικά τυπτόμενα τυπτεται
τύπονται.

Παρατατῆκος

Ετυπώμω. πη. πτω. ετυπώ-
μενον ετύπτεται ετυπτεται. ετυπτό-
μενα ετύπτεται ετύπονται.

Παρακήμερος.

Τέτυμμαι τέτυψαι Τέτυπται μεθον·
 τέτυφθον τέτυφθον· μεθα· τέτυφθε
 τετυμμέροι ὅσι καὶ ἰωγικῶς· φαται·

Υπερσυντέλικος·
 Γεῖνμμη ἐτέτυφο ἐτέτυπτο· μεθον
 ἐτέτυφθον· θην· μεθα· ἐτέτυφθε Τέτυμ
 μέροι ὅσαμ, καὶ ἰωγικῶς· φατο·

Ὅτι ὁ παρακήμενος παθητικὸς ἐτέρω
 συμφῶν πρὸ τοῦ· μ· παραλήγεται
 τὸ τρίτον πρὸς ὅσον τῶν πληθυντικῶν
 ὅ ποιεῖ ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντέλικῳ
 ὁμοίως καὶ τὸ ἐνκτικόν καὶ τὸ ὑπο
 τακτικόν ὅ ποιεῖ ταῦτα δὲ ἡ χρῆσις
 διὰ μετοχῆς καὶ ῥήματος ὑπαρκτι
 κοῦ, ἀγαπλιροῖ ὡς εἴρηται καὶ ἐξῆς φα
 ρεῖται·

Δόριστος·
 Ετύφθην· φθης· φθι· φθητον· φθῆτην
 ἐτύφθηνμεν· φθιτε· σαμ·

Δόριστος Δάτερος·

III

ἔτυπεςθον ἔτυπείσθην ἔτυπόμεθα ἔτυ-
πώσεσθον ἔτυποντο.

ἡέσος μέλλων.

τύτομαι. τῆ. ται. μεθον ὄσον ὄσον
μεθα ὄσεται.

μέσος μέλλων δάτερος

τυποῦμαι τυπῆ τυπῆται τυπὸν με-
θον τυπῶσθον τυπῶσθον τυπὸν μεθα
τυπῶσε τυποῦνται.

Προσακτῖκα παθητῖκα ἐργάω

τύπῃου τυπτέσθω τύπῃεσθον τυπτέ-
σθω. ὡς τυπῃέσθωσαν.

Παρακῆμερος

τέτυψω τετύφθω. θον τετύφθω τε-
τυφθε φθωσαν.

ἰδόριστος.

τύφῃντι τυφῇτω. τον τυφῇτων τύ-
φῃντε τυφῇτωσαν.

ἰδόριστος δάτερος

ἰιῖ

τύπῃθι τυπῆτω τυπῆτορ τυπῆτωρ
τύπῃτε τυπῆτωσαυ.

Μέσος ἀόριστος.

τύψαι τυψάσθω. ἄσθω. ἄσθωρ. ἄσι.
τυψάσθωσαυ.

Μέσος ἀόριστος Δάτερος

τυπῶν τυπῆσθω πῶσθωρ τυπῆσθωρ
τύπῶσθε τυπῆσθωσαυ.

Εὐκλικά παθητικά καὶ μέσα ἑρεσῶς
τυπτοίμῃ τυπτοίω. τοίτω τυπτοίμε
θωρ πτοίσθωρ τυπτοίσθω τυπτοίμεθα
πτοίσθε. τυπτοίητο.

Παρακείμερος.

τετυμμέρος ᾗτε τετυμμέρος ᾗς τε
Τυμμέρος ᾗτε τυμμέρω ᾗτορ ᾗτῃ
τετυμμέροι ᾗμερ ᾗτε ᾗσαυ.

Δόριστος

τυφβῆν τυφβῆς τυφβῆν τυφβῆτορ
τυφβῆτῃ τυφβῆμερ τυφβῆτε τυφ

ἐθήσαν· Ἀόριτος Δάτερος·

Τητῶν τυτῶν τυτῶν· τον· την· τυ
τῶν· τῶν· τῶν· τῶν· τῶν·

Μέλλων·

τυφθισοίμην· σοιο· σοιτο· τυφθισοί
μεθον τυφθισοίμην· σοιθον· σοιθον· σοιθον·
σοιθον· σοιθον·

μέλλων Δάτερος·

τυτῶν τυτῶν τυτῶν· το· μεθον·
σοιθον· τυτῶν τυτῶν τυτῶν· τυτῶν τυτῶν
σοιθον· τῶν· τῶν· τῶν·

Μετόλιγον μέλλων·

τετυτῶν· το· το· μεθον· τον·
την· μεθον· τε· τῶν·

μέσος ἀόριτος·

τυτῶν· αιο· αιο· μεθον· αιοθον
αιοθον· μεθον· αιοθον· αιοθον·

μέσος ἀόριτος Δέντερος·

τυτῶν· αιο· αιο· τυτῶν· μεθον

τυοισβορ . τυοισβη τυποίμεβα . τυποί
οθε ποιητο . μέσοσ μέλλωρ .
τυποίμην . οιο . οίτο . μεβορ . σβορ σθην
μεβα . σβε . οίητο .

μέσοσ μέλλωρ Δέντερος .
τυποίμην τυποίο τυποίτο τυποίμε
βορ τυποίσβορ τυποισβη τυποίμεβα
τυποίσθε τυποίητο .

Υποτακτικά παθητικά ἑμεσῶς .
ἐὰν τύπωμαι . πῆν . πῆνται . ἐὰν τυ
πώμεβορ . πῆσβορ . σβορ . μεβα . πῆτη
σβε . πῆωρται .

Παρακείμερος .
τετυμμέρος ἐὰν ᾤ ἐὰν ἦς ἐὰν ἦ . τετυμ
μέρω ἐὰν ἦ του ἦ του . τετυμμέροι ἐὰν
ᾤμερ ἐὰν ἦτε ἐὰν ᾤσι . ἀόριστος .
ἐὰν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῇ ἐὰν τυφθῆτορ
τυφθῆτορ ἐὰν τυφθῶμερ τυφθῆτε τυφ
θῶσι . Ἀόριστος Δάτερος .

[illegible]

Ἐὰν τὴν ἡμέραν . ἴη . ἡται . μέθου . καὶ οὐ
καὶ οὐ . μέθου . καὶ οὐ . ὡς ἴα .

μέσος ἀόριστος 2^{ος} αἰτερος.

ἔὰρ τυπώμα· τῆ· τῆται· ἔὰρ τυπώ
μελου· τῆσθου· σθου· ἔὰρ τυπώμεθα·
τῆσθου· τῶρται·

Ἀπαρέμφατα πανθίτικὰ καὶ μέσα
ἑνείκως.

Τύπτεσθαι. Παρακήμενος. τιτύφ
 θαι. Δόριςτος. Τυφθῆναι. Δόριςτος
 Δάτερος τυπῆναι. μέλλων τυφθῆ
 σεσθαι. μέλλων Δάτερος.
 τυπῆσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων.
 τιτύψεσθαι. μέσος ἀόριςτος τύψα
 σθαι. μέσος ἀόριςτος Δάτερος.
 τυπῆσθαι. μέσος μέλλων.

xi

τύφειν. μέσος μέλλων δ' ἄτερος
τυπείσθαι.
Μετοχὰι παθητικαὶ καὶ μέσαι
ἑρεσῶς.
Ο τυπόμενος. Ἡ τυπόμενη. τὸ
τυπόμενον. παρακείμενος.
Ο τετυμμένος. Ἡ τετυμμένη.
τὸ τετυμμένον. ἀόριστος.
Ο τυφθεῖς. Ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθεῖν
ἀόριστος δεύτερος.
Ο τυπείς. Ἡ τυπείσα. τὸ τυπῆν
μέλλων. Ο τυφθισόμενος. Ἡ τυφ
θισομένη. μερὴς. τὸ τυφθισόμενον.
μερὸν. μέλλων δεύτερος.
Ο τυπθισόμενος. Ἡ τυπθισομένη.
μερὴς. τὸ τυπθισόμενον. μερὴς.
μετ' ὀλίγον μέλλων. Ο τετυφόμενος.
Ἡ τετυφομένη. τὸ τετυφόμενον.
μέσως ἀόριστος. Ο τυφάμενος. Ἡ τυ

τὰ μένη. τὸ τυτὰ μένον.
 μέσος ἀόριστος Δάτερος. Ο τυτὸ
 μέρος. Ἡ τυτὸ μένη. τὸ τυτὸ μένον
 μέσος μέλλων. Ο τυτὸ μένος. Ἡ
 τυτὸ μένη. τὸ τυτὸ μένον.
 μέσος μέλλων Δεύτερος.
 Ο τυτὸ μένος. Ἡ τυτὸ μένη. τὸ
 τυτὸ μένον.
 Εμεργητικὰ ῥήματα ἔσι τὰ ἐμεργσαν
 σημαίνοντα ἐν φωνῇ ἐμεργητικῇ.
 Παθητικὰ δὲ, τὰ πάθος, σημαίνοντα
 μέσα δὲ ὅσα ἐν φωνῇ παθητικῇ ἐμεργσαν
 σημαίνοντα, τυτὸμαι, ἐτυτὰ μνη.
 Ο παθητικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ ἐ
 μεργητικοῦ γίνεται ῥοπή τοῦ. καὶ ὁ
 μαῖ οἶον ἑσπαρκα ἑσπαρμαι καὶ ὁ μὲν
 ὁσ. φα. λήγῃ τὸ ἕτερον με προσλαμβάνει
 ῃ οἶον γέγραφα γέγραμμαι ὁ δὲ ὁσ χα
 λήγῃ τὸ γ. προσλαμβάνει οἶον λήγῃ
 κῖ

χα λείψαι ἢ δ' εἰς κα καὶ περισώμε
ρον εἶν. ε. ἢ α ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχον
τὸ σ. προσλαμβάνει οἷον τετέλεκα
τετέλεσμαι. γεγάλακα γεγάλασμαι
μακρὰς δι' οὐσης τῆς παραληγούσης
οὐδὲν προσλαμβάνει οἷον πεποίηκα.
πεποίημαι τὸ δέ. κα. τῶν βαρυτό-
μων τὸ σ προσλαμβάνει οἷον πέψω πέ-
ψακα πέψασμαι. χρίζω κέχρικα κέ-
χρισμαι πλῶ τῆς τέμπης καὶ ἑκτῆς
συνζυγίας. ἔουν δὲν προσλαμβάνει.
οἷον σφάλλω ἔσαλκα ἔσαλμαι πλέω
πέπλευκα πέπλευμαι. τὸ μὲν τοι-
ἀκύνω ἤκονσμαι καὶ τὸ ἐλκύνω εἰλ-
κασμαι τοιζ.

Περὶ τῶν περιπτώμενων ῥημάτων.
Τὰ περιπτώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἑκ-
τῆς συνζυγίας τῶν βαρυτόμων κατὰ συ-
μπίσεις γίνεται ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος

τας το . σ' ἔχουσιν οἷον ποιῶ ποιῶ ποί-
 ῆσω . γελάω γελῶ γελάσω χρυσῶα χρυ-
 σῶ χρυσῶσω .

Πρώτη συζυγία τῶν περιπτώμενων ἑ-
 σίμ ἡς τὸ ἐντελές ἐπὶ τοῦ βαρυτόμου
 διὰ τοῦ . ἰω . προφέρεται οἷον ποιῶ .
 ποιῶ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ η' πρὸ
 τοῦ σ' ἔχῃ οἷον ποιήσω πλὴν τοῦ κα-
 λέω καλῶ αἰνέω αἰνῶ φορέω φορῶ ἀρκέω
 ἀρκῶ τελέω τελῶ ὀλέω ὀλῶ ἃ διὰ τοῦ
 ἔσω . τὸν μέλλοντα ποιῇ καὶ τὰ ἀπὲ
 κήνων συντιθέμενα ῥήματα ὁμοίως οἷ-
 ον αἰνέσω ἐπαίнесω παραινήσω .

Τὰ περιπτώμενα ῥήματα ὡς ἔφηται
 συνηρημένα ἔστιν ἀπὸ τῆς ἑκτῆς συζυ-
 γίας τῶν βαρυτόμων διὰ τοῦτο ἔστι
 μόμου τοῦ ἐμφωτος καὶ παρατατι-
 κού παραλάω ἔμ οἷς τοῦ τελικοῦ φω-
 ῆντος καθαροῦ ὄντος λύνεται συναί-

.....
 κλιν

ρισίς γίγνεται· κατὰ τοὺς τῶν συναρέ-
σειων καρόνας ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρό-
νων τὰ αὐτὰ παντὰ πᾶσι τοῖς βαρυ-
τόμοις τυγχάνουσι φυλασσομένης γε-
μῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀσυναρέτοις χρόνοις
τῆς τοῦ μέλλοντος παραληγούσης·
ἐπὶ τῶν περιωμένων ῥημάτων, οἱ
μέσοι παρακείμενοι καὶ ὑπερυντέλι-
κοι· δάτεροι ἀόριστοι· καὶ μέλλοντες
παρίως ἐνρίσκεινται· ὥς περ δηλοῦ-
σιν καὶ ἐπὶ τῆς ἑκτῆς συζυγίας τῶν
βαρυτόμων ἀφ' ἧς παράγεται·

Ορίστικὰ ἐμεργητικὰ ἐμεσῶς
Ποιῶ ποιῶ ποιέας ποιῶς ποιέει ποιῶ·
ποιέετον ποιῶτον· εἶτον· ποιῶτον·
πληθυντικὰ· ποιέομεν ποιούμεν ποι-
έετε ποιῶτε ποιέουσιν ποιούσιν·

Παρατατικὸς·

ἔποιεον ἔποίηον ἔποιεες ἔποίηον ἔποιεε
 ἔποίηον ἔποιεετον ἔποίητον ἔποιεέτω
 ἔποίητω ἔποίηόμεν ἔποιονμεν ἔποιεέτε
 ἔποίητε ἔποιεον ἔποίηον.

Παρακήμερος.

πεποίηκα · κας · κε · καὶ τὰ λοιπά ὡς
 τέτυφα τέτυφας.

Υπερσυντέλικος.

ἔπεποίηκα · κες · κη · ὡς ἔτετύφην

ἄοριστος.

ἐποίησα ἔποινας · ὡς ἔτυφα ἔτυ-
 φας.

ἡέλωρ.

ποίησω ποιήσας ποιήσας τύτω τύτεις

Προσакτικὰ ἑμεργητικὰ ἑμεσῶς
 ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει
 ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει
 ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει ποίει

Παρακήμερος.

πεποίηκε πεποίηκέτω ὡς τέτυφε.

Δόριτος.

ποιήσας ποιησάτω. ὥς τύφος φάτω

Ευκτικά ἐργητικά ἐρεσώς.

ποιέοιμι ποιόιμι ποιέοις ποιοῖς ποίεοι

ποιοῖ ποιέτω ποιοῖτες ποιέτω.

ποιοῖτην ποιέοιμεν ποιοῖμεν ποιέοιτε

ποιοῖτε ποιέοιεν ποιοῖεν.

Παραχέμενος.

πεποιήκοιμι. κοῖς. κοῖ. τετύφοιμι

Δόριτος.

ποιήσαιμι. σαις. σαι. ὥς τίψαιμι.

Μέλλων.

ποιήσοιμι. σοῖς. σοῖ. ὥς τύφοιμι

Υποτακτικά ἐρεσώς.

Εὰν ποιέω εἰὰν ποιῶ εἰὰν ποιέης εἰὰν ποι

ῆς εἰὰν ποιέν εἰὰν ποιῇ εἰὰν ποιέντω. εἰὰν

ποιήτω εἰὰν ποιέντω. ἦτω εἰὰν ποιέω

μεν. ὦμεν. εἰὰν ποιέντε. ἦτε. εἰὰν ποιέ

σιν. ὦσιν.

παρακήμερος

Εὰρ ποίηκα ὡς εἶπτε τὸ νύφω.

Δόριτος.

Εὰρ ποίησω. ποίησις ποίησι.

Αταρέμφατα.

ποιέει ποιεῖν. παρακήμερος

πεποιηκέμαι. Δόριτος ποίησι

μέλλω ποίησιν.

Μετοχὰ ἐμεργητῆκα.

Ὁ ποιέων ὁ ποιεῖν ἡ ποιέουσα ἡ ποιοῦ-
σα τὸ ποιέον τὸ ποιοῦν.

παρακήμερος.

Ὁ πεποιηκὸς ἡ πεποιηκυῖα τὸ πε-
ποιηκός. Δόριτος

Ὁ ποίησας ἡ ποίησασα τὸ ποίησαν
μέλλω. Ὁ ποίησων ἡ ποίησασα τὸ ποίη-
σον

Ὀρίστικα παρρητικὰ καὶ μέσα.

Ποίεον ποιοῦμαι ποίην. ποιῶ. ποίει

λί

τα ποιεῖται ποιεόμενον . ποιούμενον .
ποιέον ποιεῖον ποιέον . εἶον
ποιόμενα ποιούμενα ποιέον . εἶον
ποιέοντα ποιούντα .

πατατικὸς .

ἐποιέον ἐποιούν . ἐποιέον ἐποιούν .
ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον
ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον
ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον
ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον
ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον ἐποιέον

πατακίμος .

ἐποιέον ἐποιέον . ὡς τέτυμμαι
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν , ἐποιέον
τα ὅτι καθαράν ἔχει τὴν ἐσχάτην .

Υπερυντέλικος .

ἐπεποιέον ἐπεποιέον . ὡς ἐτέτυ-
μην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν , ἐπεποι-
ήντο .

Δόρισος .

ἐποιέον ἐποιέον ὡς ἐτέτυμ . μέλλων

ποιήσομαι· ῥήσῃ· ὡς τυφθήσομαι·
 μετόλίγῃ·
 πεποιήσομαι πεποιήσῃ· τετύφῃ
 μέσος ἀόριστος·
 εὑοίησάμην· ἴσῃ· ἰτυφάμην·
 μέσος μέλλῃ·
 ποιήσομαι· σῇ· τύφῃ·
 προσηκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα
 ἐρεσῶς·
 ποιέει· ποιῶ· ποιέεισθε· ποιέετε·
 ποιέει· ποιέει· ποιέεισθε· ποιέετε·
 ποιέει· ποιέει· ποιέεισθε· ποιέετε·
 παρακείμενος·
 πεποιήσῃ· τέτυφῃ· ἀόριστος·
 ποιήσῃ· τυφῃ· μέσος ἀόριστος·
 ποιήσῃ· ἴσῃ· τύφῃ· τυφάσῃ·
 εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα ἐρεσῶς
 ποιέομαι· ποιέομαι· ποιέομαι· οἶο· οἶο·
 οἶο· ποιέομαι· ποιέομαι· ποιέομαι·
 λῆ

ποιῶν ποιῶσθαι ποιέσθαι ποι
οῖμεθα ποιοῖμεθα ποιεῖσθε· οἶσθε·
ποιούτο· οἶντο·

παρακήμενος·

τεποιῖμην τεποιῖνο τεποιῖντο καὶ
ῥὰ γὰρ ἔχεται ἡ ἐσχάτην ὅτι παθητι-
κός παρακήμενος· ἀόριστος·

ποινθείην θείης· τυφθείην· μέλλων·
ποινησοῖμην σοιο· τυφνησοῖμην·

μετὸ λίγον μέλλων

τεποινησοῖμην· σοιο· τετυφοῖμην·

μέσος ἀόριστος

ποιησοῖμην ποιήσας τυφαιοῖμην

μέσος μέλλων

ποιησοῖμην σοιο τετυφοῖμην

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα

εἰ ποιέωμαι εἰ ποιῶμαι εἰ ποιῶν εἰ

αὐ ποιῖ εἰ ποιῖνται εἰ ποιῖνται εἰ

ποιέωμεθον εἰ ποιῶμεθον εἰ ποιῶ

ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς
 ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς
 ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς
 ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς

Παρακήμερος·

Εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς
 ποιῶν· καθαράν γάρ· ἐχθρὴν ἰσχυ-
 ρῶν·

Δόρις·

Εἰς ποιῶν· ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς

Μέσος· ἀόρις·

Εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς ποιῶν· εἰς

Αὐτὸν φράτα παθητικὰ καὶ μέσος
 Ποιῶν· ποιῶν· παρακήμερος
 ποιῶν·

Δόρις·

ποιῶν·

Μέλλω·

ποιῶν· μετ' ὀλίγον μέλλω

ποιῶν· μέσος· ἀόρις·

ποιῶν· μέσος· μέλλω· α·

ποιῶν·

ἄν

Μετοχὰ ταυτιτικὰ.
Ο ποιεόμενος ὁ ποιούμενος. Ἡ ποιο-
μένη ἡ ποιουμένη. τὸ ποιεόμενον. τὸ
ποιούμενον. παρακείμενος.
Ο πεποιημένος Ἡ πεποιημένη. τὸ πε-
ποιημένον. Δόριςος.
Ο ποιητής. Ἡ ποιητῆσα τὸ ποιητὴν.
Ἡ μίλλων.
Ο ποιησιόμενος. Ἡ ποιησιομένη. τὸ
ποιησιόμενον. μετόλιγον μέλλων.
Ο πεποιτισόμενος. Ἡ πεποιτισομένη τὸ
πεποιτισόμενον. μέσος ἀόριςος.
Ο ποιισάμενος. Ἡ ποιισαμένη τὸ ποι-
ισάμενον. μέσος μέλλων.
Ο ποιισόμενος. Ἡ ποιισομένη τὸ ποι-
ισόμενον.
Δις συναρίσκει τῆς πρώτης συζυγίας.
Δευτεία συζυγία τῶν περιπαυμένων
ἐκ τῆς ἀεὶ τελεσῆς ἐπὶ τοῦ βαρυτόμου.

Διὰ τοῦ .άω . τροφοῖται οἷον γελάω,
 γελῶ . βοάω βοῶ . καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
 τῶν τοῦ . σ . τὸ . α . ἢ τὸ . η . ἔχει οἷον
 γελάσω βοήσω .

Ορίστικὰ ἐνεργητικὰ

Ερεσῶς .

Βοάω βοῶ βοάεις βοᾷς βοάει βοᾷ βοᾷ -
 Γοῦ βοᾷ τοῦ βοάτοῦ βοᾷ τοῦ βοᾷομαι
 βοῶμαι βοάτε βοᾶτε βοᾶνσι βοῶσι .

Παρατατικὸς .

Εβόαον ἐβόων . ὅαες . ὅαες ἐβόαε . ὅα εἰ
 βοάετο . ἄτομ αἴτην ἄτην ἐβόαο-
 μιν ἐβόωμεν . ἄετε εἰβοᾶτε ἐβόαον . ὅων
 Ολοιοὶ χρόνοι ὁμοίως τῇ πρώτῃ συ-
 ζυγία κλῖνοντα φυλαατομένης γεμῆς
 τῆς ἸΔίας παραληγούσης .

Προσакτικὸν ἐνεργητικὸν ῥήμα .

Ερεσῶς .

Βόαι βόα βοάτω βοάτω . αἶτορ ἄτορ

αἶτωρ· αἶτωρ· αἶτε· ἄτε βοαῖτωσαρ
βοαῖτωσαρ.

Εὐμητικὸν ῥῆμα Ερεσώς·
βοάοιμι βοῶμι βοάοις βοῶσ· αἶοι· βοῶ·
βοάοιτορ· ὤτορ· αοίτηρ· ἄτηρ βοάοι
μερ ὤμερ αοίτε· ὤτε· αοίερ βοῶερ·

Υποτακτικὰ ῥῆμα Ερεσώς
ἐὰν βοάω ἐὰν βοῶ· ἄης· ἴας· ἴαν βοᾷ ἐ
ὰν ἄντορ· ἄτορ ἄντορ· ἄτορ ἐὰν βοᾷ
ὡμερ ὡμερ ἐὰν βοᾷντε· ἄτε ἐὰν βοᾷ
οἱ ἐὰν βοῶσι·

Απαρέμφατα· Ερεσώς
βοάέμ βοᾶρ· καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν
ἀκολουθίαν τῆς πρώτης συζυγίας·

Μετοχαὶ Ερεσώς·
Ὁ βοάων ὁ βοῶν Ἡ βοάουσα ἡ βοῶσα·
τὸ βοάων τὸ βοῶν·

Ορίστικὰ παθητικὰ·

Ερεσώς·

Βοάεσθαι. ἄσθαι. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἂν
μὴ εἴρηται.

Υποτακτικὸν παθητικὸν ἑνεστώτος.
ἐὰρ βoάωμαι· ὦμαι· ἀν· ᾶ· ἀήται· ᾶ-
ται· αῶμενον· ὤμενον· ἀκούον· ᾠσκον·
ἀκούον βoάσκει· ἐὰρ βoαῖνεβα βoώμεβα
ἐὰρ βoαίνεβε βoασνεβ· ἐὰρ βoαόνται βοών-
ται· Ητιτοχαι παθηκαί.

Ο Βοαόμενος ὁ Βοώμενος Ἡ βοαομένη
ἡ βοομένη τὸ βοαόμενον τὸ βοώμενον
Διουκνείσας τῆς ἀδελφείας σου ζυγίας
τῶν περὶ αὐτῶν, φεῖράντας.

Εκκλιωτίου Δεῖπνι τούτων τῶν συνα-
 ρέσεων τῆς δεύτερας συζυγίας τῶν πε-
 ρισσωμένων ὅτι τὸ μὲν α καὶ ὦ μέγα
 ᾤδε ὦ μέγα κίρναται. τὸ δὲ α καὶ σ
 ᾤδε α μακρὸν σφῶν. Δέ μετὰ τὸ α
 δίφθογγοσέτα γεται. ἢ διὰ τοῦ ε καὶ

ἡ Διαλυομένης τῆς Διφθόγγου τὸ μὲν
 α καὶ ἐπάλιν ᾗς α μακρὸν κῆρᾶται
 τὸ δὲ ἰ προσγράφεται οῖον βοᾶς βο
 ᾶς καὶ τὸ .α. Δέ καὶ ο μικρὸν ᾗς .ω.
 μέγα κῆρᾶται ἐφῶν Δέ μετὰ τὸ α
 οὐ Διφθόγγος ἐπάγεται . ἢ οἱ Διφθόγγος
 Διὰ τοῦ .ο καὶ ἡ Διαλυομένης . τῆς
 Διφθόγγου . τὸ μὲν α καὶ ο ἀνθίς ᾗς
 ω μέγα κῆρᾶται τὸ δὲ .υ. ἀποβάλ
 λεται οῖον βοᾶν οἱ βοῶσι . τὸ δὲ .ἰ.
 προσγράφεται οῖον βοᾶοιμι βοῶμι τὸ
 Δέ α καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ βοᾶν Δευτέρου .
 προσώπῳ τοῦ ὀρίστικου παθητικοῦ ἐ
 μεσώτος ὡφθλε μέν ᾗς η . κῆρᾶται κα
 τὰ τὴν τῆς συνταρίσεως καμύρα εἴλετο
 Δέ μᾶλλον τὸ χαρακτηρίστικόν, τῆς
 συζυγίας πρώτης ἐπὶ Δέ τοῦ ὑποτακ
 τικοῦ ὡς εἴρηται ἐὰν βοᾶν ἐὰν βοᾶς καὶ
 ὁ βοῶν καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρα-

μῖ

καὶ μέν ὁμοίως ἂν βοᾷ ἂν βοᾷ καὶ ὁ
βοῇ Διότι ἐπὶ τῆς Δατέρας καὶ ῥίτης
συνζυγίας τῶν περιπατωμένων τὰ ὑπο-
τακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς κλίμε-
ται καὶ συμβαίνει θεωροῦσιν ὅτι ἐνθα
μέν ἐπὶ τῆς πρώτης συνζυγίας τῶν πε-
ριπατωμένων δτ. δ. Δίφθογος γίνεται ἢ
συνφάρες τῆς διὰ τοῦ ε καὶ ἐπὶ τῆς δευ-
τέρας συνζυγίας δσα γίνεται ἐνθα Δέ ἐπὶ
τῆς πρώτης συνζυγίας δσ' ἄλλό τι ἐπὶ
τῆς Δατέρας συνζυγίας δσ. ω. μέγα
πλήν τοῦ δατέρδ προσώπῳ ὀριστικοῦ
παθητικοῦ βοᾷ καὶ πλήν τῶν ὑπο-
τακτικῶν ταῦτα γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀ-
ριστικοῖς κλίνονται οἱ δέ ἄλλοι πάρετες
τῆς Δατέρας συνζυγίας τῶν περιπα-
τωμένων χρόνοι ὁμοίως τῆς πρώτης συζυ-
γίας τῶν περιπατωμένων καὶ τοῖς βαρυ-
τόμοις κατὰ τὰ προσημεία κλίνονται

Τρίτη συζυγία τῶν περιῳσμένων, ὅ
 σις ἢς τὸ ἐντελές ἐστὶ τοῦ βαρυτόνου δὲ
 αὐτοῦ. ὅω. προφέρεται ὅϊον, χρυσόω χρυ
 σῶ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, πρὸ τοῦ. σ.
 τὸ. ω. ἔχδ ὅϊον, χρυσάσω σε φανώσω.
 σημείωσω πλὴν τοῦ ἀρώω ὁμώω ὁγώω βώω
 βῶ, τὸ ῥέφω.

Οριστικὰ ἐνεργητικὰ.

Χρυσόω χρυσῶ χρυσόεις χρυσοῖς χρυ
 σοῖς χρυσοῖ χρυσόειτον χρυσούτον χρυ
 σοῖτον χρυσούτον χρυσόομεν χρυσού
 μεν χρυσόετε χρυσούτε χρυσόουσι χρυ
 σοῦσι. Παρατατικός.

Ἐχρύσοοι. σδν. ἔχρύστοις. σδσ. ἔχρύ
 στοε. σδ. ἔχρυσόετον. σοῦτον. ἔχρυσο
 έτην. σοῦτην. ἔχρυσόομεν. σοῦμεν. ἔ
 χρυσόετε. σοῦτε. ἔχρύσοοι. σοιν.

Προστακτικὸν ἐνεργητικόν.

Χρύσοε. σου. σοίτω. σοῦτω. σοῖτον.

μλλ

σοῦτον σοῖτον· σοῦτον· σοῖτε σοῦτε
σοῖτῶσαν· σοῦτῶσαν·

Εὐκτικὸν ἐργητικὸν ἐρεσῶς·

Χρυσόοιμι σοῖμι· σοῖς σοῖς· σοῖι σοῖι·
σοῖτον· σοῖτον· σοῖτην· σοῖτην σοῖι
μεν σοῖμεν· σοῖτε σοῖτε· σοῖεν· σοῖ

εν· Ὑποτακτικὰ ἐρεσῶς·

Εάν χρυσῶ σῶ· σοῖς· σοῖς σὸν· σοῖ
σόντον σοῖτον· σόντον σοῖτον· σῶμεν
σῶμεν σόντε· σοῖτε· σῶσι· σῶσι·

Απαρίμφοτα ἐργητικὰ·
Χρυσόον σοῖν· καὶ τὰ λοιπὰ·

Μετοχαί·

Ὁ χρυσῶν ὁ χρυσῶν· Ἡ χρυσόσσα ἡ
χρυσουσα· τὸ χρυσόον τὸ χρυσοῖν·

Ὀρίστικὰ τεθητικά·

ἐρεσῶς·

Χρυσόμαι χρυσοῖμαι· χρυσὸν χρύσοι
χρυσάται χρυσοῖται· χρυσοόμενον χρυ

αὐτοὺς οὐ μέγα· ὁ μέγα οὐ καὶ οἷός ἐστι οὐ γὰρ
ὥς ται· ἀπαρίμματα·
Χρυσοῖα θάψαι οἶσθαι·

Μετοχαί· παθητικαί·

Ὁ χρυσομέγας ὁ χρυσοῦ μέγας· Ἡ χρυ
σομέγῃ ἢ χρυσοῦ μέγῃ· τὸ χρυσομέ
γος τὸ χρυσοῦ μέγος·

Σημειώσθαι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐν ταύταις
ταῖς συναρίσεσιν τῆς τρίτης συζυγίας
τῶν περιπτώμενων ὅτι τὸ· ο· καὶ· ω·
μέγα ᾗς· ω· μέγα κίρρᾳται τὸ δέ· ε·
καὶ ο ᾗς τῇ· υν· Δίφθογγος ἐπὶ δέ
τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου
τοῦ ὀρίστικου ἐν ἑξήκοντα ἑξατάσσας δέον χρ
υσούς καὶ χρυσοῦ ἵμεσθαι κατὰ συναί
ρισιν χρυσοῖς διὰ τῆς· ο· καὶ· Δίφθο
γγος καὶ χρυσοῖ ποιῇ τὸ μέγας ἀποβάλλ
ου τὸ δέ· ο· καὶ· ι· κίρρῳ ᾗς τῇ· οι

Δίφθογγον ἴρα τὸ Δεύτερον καὶ ῥ' ἵτον
 πρῶτον τοῦ ἐρεσώτος ἐστὶ τῆς διφθό-
 ονς Δίφθογγον τε Διὰ τοῦ ι καὶ το χα-
 ρακτηριστικὸν τῆς συνζυγίας φωνῆν ἔ-
 χετα Δε Δύο .οο. ἔσται ὁ Δίφθου-
 γον κίρναται καὶ τὸ .ο. καὶ ἡ ὁ Δίφ-
 θογγος ἔσται .ο. δ. φθογγον ὁμοίως
 τὸ συνηρημένον τοῦ χρυσὸν Δατέρον
 πρῶτον τοῦ παθητικῶν ἐρεσώτος
 χρυσή τιρὸς μεν Διὰ τοῦ .η. γράφου-
 σι κατὰ τὴν συναρίσεως ἀκολουθίαν
 τιρὸς Δε χρυσοῖ ὁ καὶ βέλτιον διηγο-
 ρὶ τῆς Διὰ τοῦ ο καὶ ι τὸ .ο. καὶ .οι
 Δίφθογγος ἡ Διὰ τοῦ ο καὶ ῖ .ἔσται ἡ
 αὐτὴν οἱ Δίφθογγον κίρναται .Τὸ ὑπο-
 τακτικὸν εἰ μὴ χρυσὸν εἰ μὴ χρυσὸν . Τὸ
 Δεύτερον εἰ μὴ χρυσὸν .οἷς Διὰ τῆς ο
 καὶ ι . Δίφθογγος ὁμοίως εἰ μὴ χρυσὸν οἷ
 ἐστὶ τῆς δατέρας γὰρ καὶ ῥ' ἵτης συνζυ-

γίας τῶν περιστωμένων, τὰ ὑποτακ-
τικά ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς κλίρονται
τὰ Δυνικά ὁμοίως ἂν χρυσήτωρ οἷτορ
τούτῳ τὸ συνηρημένον ἂν χρυσοῖτορ,
διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἀκολου-
θίαν τῶν ἰδιωγέτικῶν. τὰ πλεον-
τικά, ἂν χρυσώμεν ὡμεν τὸ δεύτε-
ρον ἂν χρυσήτε τὸ συνηρημένον ἂν χρυ-
σοῖτε διὰ διφθόγγου τὸ τρίτον ἂν χρυ-
σώσιν ὡσιν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν
ἰδιωγέτικῶν τὸ ὑποτακτικὸν παθη-
τικόν, ἂν χρυσώμαι ὡμαι. τὸ δὲύ-
τερον, ἂν χρυσήσιν οἱ διὰ διφθόγγου
ὁμοίως τῷ ἰδιωγέτικῳ τὸ τρίτον ἂν χρυ-
σώσιν τε τούτου τὸ συνηρημένον, πα-
ρὰ μὲν τοῖς πλείστοις ἂν χρυσῶται ὡς
ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου ῥωτῆ τῆς
μει. ὅς. ται. παρ' ἐγίοις δὲ ἂν χρυσῇ
ται διὰ τοῦ. η. τὰ Δυνικά ἂν χρυ-

σοόμενον ὠμενον· τὸ Δεύτερον καὶ ῥί
 του ἱερὸν χρυσοῦνον· ὄνομα τὰ συνηρη
 μένα ἱερὸν χρυσοῖον διὰ διφθόγγου
 τὰ πλειονητικά ἱερὸν χρυσοόμενα ὠμε
 να ἱερὸν χρυσοῦνα οἷον ἱερὸν χρυσοῦνται
 ὠνται· **Ε**ρεσῶς· **Ε**ρεσῶς· **Ε**ρεσῶς·
 τὸ ἀπαρέμφατον χρυσοῦν· τὸ πα
 ρηκτικὸν χρυσοῦνται οὐδαι· τὸ συνηρημέ
 νον χρυσοῦν τοῦ· **ε**· καὶ· **ο**· **δ**ς τὴν· **δ**·
 διφθόγγου συναρξήμενον ἀνάγνη γάρ
 τὰ ἀπαρέμφατα τοῦ ἑρεσῶτος τὸ
 χαρακτηρίστικόν τῆς συνζυγίας φωνῇ
 ἔχον· τὸ μὲν ἑρεσῶντικὸν ἀπαρέμφα
 τον ἐν τῇ λιγούσῃ τὸ δὲ παρηκτικὸν ἐν
 τῇ παραλιγούσῃ οἷον ποιῆν, ποιῆσθαι
 βοᾶν βοᾶσθαι χρυσοῦν οὔσθαι ὁμοίως
 καὶ τὰ Δεύτερα καὶ ῥίτα πρόσωπα
 τῶν ἑρεσῶντικῶν ἑρεσῶτων οἷον, ποιῆσ,
 ποιῆ· βοᾶς βοᾶ· χρυσοῖς χρυσοῖ καὶ

συμβαίνει δὲ καὶ τούτοις θεωροῦσιν·
ὅτι ἔρθῃ μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας
τῶν περισπωμένων, ζς·ω· μέγα γίνεται
ἡ συναίρεσις καὶ ἐπὶ ταύτης αἰ, ζς·ω·
μέγα γίνεται ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ζς·δ·
πλήρ του Δωτέρου καὶ ῥίτου προσώ-
που τοῦ ὀριστικοῦ ἐμερμητικῶς ἐμερσῶτος
καὶ τοῦ Δωτέρου προσώπου τοῦ πα-
θητικοῦ καὶ πλήρ τῶν εὐκτικῶν καὶ
τῶν μὴ ζς·ω· μέγα συναίρουμένων ὑ-
ποτακτικῶν ταῦτα γὰρ πάντα ζς
την·οι· Δίφθογγον τῆς Διὰ τοῦ·ο·
καὶ·ι· συναίρεται·
Οἱ δὲ ἄλλοι πάλιν τῆς ῥίτης συζυγίας
τῶν περισπωμένων χρόνοι ὁμοίως τοῖς
βαρυντόμοις καὶ τοῖς περισπωμένοις τῆς
πρώτης καὶ Δωτέρας συζυγίας κλί-
ροῦνται φυλαατομένης γε μὴν ἐπὶ πᾶ-
σης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς

ἀσυναίρετοις χρόνοις ὡς εἴρηται τῆς δι-
κείας αὐτῇ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παρα-
ληγοῦσης οἷον ποίησω ἐποίησα γελάσω
ἐγέλασα σεφάρῳ σῶ σεφάρῳσα· καὶ ἐ-
πὶ τῶν λοιπῶν χρόνων ὁμοίως.

Περὶ τῶν ᾄς· μι· ῥημάτων·
Τὰ ᾄς· μι· ῥήματα ἀπὸ τῶν περιπα-
τέων ῥημάτων καὶ τῆς ἐκτινισσυν-
γίας τῶν βαρυτόνων γίνονται ὅθεν καὶ
αὐτὰ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ· σ· ἔχῃ
οἱ καὶ πρὸ τοῦ· σ· ἔχειν τὸ φωνῆν ἐ-
πὶ τῆς παραληγοῦσης ὅπερ ἡ συνζυγί-
α ἀφ' ἧς ἕκαστον παράγεται ἐπὶ τοῦ
μέλλοντος πρὸ τοῦ· σ· ἐπὶ τῆς παρα-
ληγοῦσης ἔχῃ.
Πρώτη συνζυγία τῶν ᾄς· μι· ἡ ἱσομένη ἀ-
πὸ τῆς πρώτης τῶν περιπατέων καὶ
ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ· ε· φίλον τῆς
παραληγοῦσης ἔχῃ δαῖμα ποίας

γiii

ἰσίου ζυγίας καὶ ὅθεν ἐγένετο οὕτως αὐτὸ
τοῦ τίθω τίθω τίθημι. τὸ παθητικὸν
τίθεμαι. Ομιέλλων βίωσω. Ἡ δατέρα ἡ
γενομένη ἀπὸ τῆς δατέρας τῶν περισ-
σωμένων καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ
βραχύνει. ἔχουσα ἐπὶ τῆς παραληγου-
σης οἷον ἰσάω ἰσῶ ἵστημι. τὸ παθητικὸν
ἵσταμαι.

Ομιέλλων σήσω. τρίτη ἡ γενομένη
ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισσωμένων καὶ
ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ο· μικρὸν ἔχου-
σα οἷον δίδω δίδω δίδωμι. τὸ πα-
θητικὸν δίδωμαι. Ομιέλλων δώσω.
Τετάρτη ἡ γενομένη ἀπὸ τῆς ἑκτῆς τῶν
βαρυτόνων καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ
·ν· φίλον ἔχουσα οἷον ὀλλύω ὀλλυμι.
ταῖς δὲ μὲν ῥήματα ῥοπή τῆς μὲν συλλα-
βῆς δὲ ·ν· καὶ αὐξήσῃ τῆς ἀρχούσης τοῦ
ἰδίου παρατατικῆς ποιεῖ τίθημι ἐτί-

ἐκ τῆς ἰσῆς μὴ ἰσῆς διδασκίᾳ διδάσκει ζεύγυν
 μὴ ἐξ ἑῆς γῆς. τὰ δὲ μέρηματα ῥοπήτης
 μισυλλαβῆς δὲ σω καὶ τὸν ἀγαθὸν πλα
 σιασμὸν, ἀποβάλλουτα μέλλουτα
 ποιεῖ.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐρεσῶτος κα
 τὰ ἀγαθὸν πλασῖασμὸν, ἐν ἑστὶ τοῦ
 μέλλουτος ἀποβάλλει οἶον, τίς μὴ θῆσω
 ἰσῆς μὴ ἰσῆς διδάσκει δάσω.

Ἐπὶ τῶν δὲ μέρημάτων ὁ δεύτερος ἀ
 ὀριστος ἀπὸ τοῦ μέλλουτος γίνεται ῥοπή
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς δὲ. γ. καὶ ἐν
 ζήσῃ τῆς ἀρχούσης ὡς περ διηγοῦντο ὁ
 παρατατικὸς ὡς εἴπομεν ἀπὸ τοῦ ἐ
 ρεσῶτος οἶον θῆσω ἔθω γῆσω ἔθω. δά
 σω ἔδω ὄντοι μὴ ὄντοι χρόνοι διλο
 γότι ὁ παρατατικὸς καὶ μέλλων καὶ
 δάτερος ἀόριστος. διόκλητοι ἐν τοῖς
 δὲ. μι. οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι λοιπὸν ἀπὸ

τοῦ μέλλοντος ὡς περ ἐπὶ τῶν ἄλλων ρη-
μάτων καρορίζονται.

Σημειώσαι ὅτι ἡ τετάρτη συνζυγία
τῶν ᾗς μιᾶς ἄχρι μόρου τοῦ παρατα-
τικοῦ κινεῖται ἔρ τε τοῖς ἐρρηκτικοῖς
καὶ ἔρ τοῖς παθητικοῖς ἔρ τοῖς ἐνκτι-
κοῖς Δὲ καὶ ὑποτακτικαῖς παρτε-
λῶς ἐξέλοιτε ταῦτα δὲ ἕξι. ἀπὸ τῶν
βαρυτόνων σχηματίζει.

Τῶν ᾗς. μι. ῥήματα ἢ πρῶτη μὲν καὶ
ἡ δευτέρα συνζυγία τῶ. η. παραλήγε-
ται. ἡ δὲ τρίτη τῶ. ω. μεγάλῃ τε-
τάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ.

Τὰ ᾗς. μι. ῥήματα ἐπὶ τῶν πληθυν-
τικῶν καὶ παθητικῶν συντέλλονται ἐ-
πὶ τῆς παραληγούσης τὸ οἰκδοῦν. Τῇ
συνζυγίᾳ φωνὴν λαμβάνοντα. οἷον τί-
θηναι ἴσθαι τίθεμαι ἴσθαι. Δίδωμι
Δίδωμαι. ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.

Κλίσις τῶν ὁδε μι ῥημάτων ὀρίσι

καὶ ἐρρητιχὰ ἐρρησῶς.

Τίθημι τίθησι τίθεται τίθεται
τίθεμεν τίθετε τίθεισι καὶ ἰωγῆς ὡς τίθε
αι. Παρατατικὸς.

Ετίθημι. θης. θη ἐτίθεται. ἐτήν. ἐτίθεμεν
ετε. εσαμ. Παρακήμερος.

τέτθηκα. κας. κε. ὡς Τέτυφα Τέτυφας

Υπερσυντέλικος.

Ετετέθηκα. ἔτεθες. ἔτεθες. ὡς ἐτετέτυφα
τετέτυφας. ἁόριστος.

Εθηκα κας. ἔτυφα. ἔτυφας.

Ἀόριστος Δεύτερος.

Εθημι. θης. θη. ἔθετον. ἐτήν. ἐμεν. ετε.
εσαμ. μέλλω.

Θήσω. σης. τύψω. τύψας.

Προστακτικὰ ἐρρητιχὰ ἐρρησῶς.

τίθετι. ἔτω. ετομ. ἔτωμ. ἔτε. ἔτωσαμ
Παρακήμερος.

τέθηκε· κέτω τέθηκετον· κέτωρ τέθε-
κετε· κέτωσαρ· ἄοριτος·

Θήκορ· κάτω· ὡς τύφορ· ἄτω ἄχρη-
τος ἄοριτος Δεύτερος·

Θέτι καὶ κατὰ συκοπῆν· θές θέτω·
θέτορ τωρ· θέτε θέτωσαρ·

Ευκτικά ἐρεγντικά ἐρεσώς·

Τιθέην· ῥης· ῥη· ῥητορ· ῥητήν· ῥημεν· ῥ-
ητε· εἴνοσαρ καὶ τιθεῖν·

παραῤῥημερος·

τεθήκοιμι· κοίς κοί· ὡς τετύφοιμι τε-
τύφοις· Δόριτος·

Θήκοιμι· κοίς· ὡς τύψοιμι τύψοις·
πὶ τούτῳ ἄχρητος·

Δόριτος Δεύτερος·

Θήην· ῥης· ῥη· ῥητορ· ῥητήν· ῥημεν ῥητε·
ῥησαρ· καὶ θεῖν· μέλλων·

Θήσοιμι σοίς· ὡς Τύψοιμι Τύψοις·

Υποτακτικά ἐρερλητικά ἐρεσώς·

Εὰν τιθῶ τῖθης τιθῆ εἰς τὴν τῆς θῆτος
θῶμεν θῆτε ὥσιν.

Παρακήμερος.

Εὰν τεθῆκω θῆκης ὡς εἰς τὴν τετύφω φη.

Δόριστος.

Εὰν θῆκω καὶ ὡς εἰς τὴν τυτύφω τυτύφης.

Δόριστος Δάτερος.

Εὰν θῶ θῆς θῆ θῆτος τοῦ εἰς θῶμεν εἰς
θῆτε εἰς θῶσιν.

Απαρέμφατα ἐνερητικά ἐνερῶς.

Τίθεναι. κ παρακήμερος. Τεθῆκεναι
Δόριστος. Θῆκαι ἄχρητος. Δόριστος
Δεύτερος ῥῖναι μέλλω θείσθαι.

Μετοχαί ἐνερητικά ἐνερῶς.

Ο τιθεὶς τοῦ τιθέντος. Η τιθεῖσα τῆς
τιθέσσης. Τὸ τιθεὶς τοῦ τιθέντος.

παρακήμερος.

Ο τεθῆκως κότος. ὡς ὁ τετυφῶς φότος
αἰτὰ λοιπὰ.

ἀόριστος

ζη

Ο θήκας καρτος . ὡς οὐτύφας τοῦ τυ
φαιτος ἄχρηστος ὡς εἴρηται .

Δόριτος Δεύτερος .

Ο θείας τοῦ θέντος Η θείσα τῆς θείσης
τό θέν τοῦ θέντος . μέλλων

Ο θήσων τοῦ θήσομτος ὡς οὐτύφων οὔτος .
Σημείωσαι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέ
ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν ἑς μιᾶς ὅτι
τὰ ἐνικά καὶ ῥίτα πρόσωπα τοῦ ὀρισί
κου ἐρερβητικου παρατατικου μάλλον
ἢ σὶν ἐν χρήσιν ἄνω ἀπὸ τῶν περιπω
μένων καγορίζονται . Δηλοῦν ὅτι ἀπὸ
Τιθῶ Τιθῶς ἐτίθεν ἐτίθουν ἐτίθεες ἐτίθης
ἐτίθεες ἐτίθης . καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσάω ἰσῶ ἰσα
ον ἰσων ἰσας ἰσας ἰσαε ἰσα καὶ ἀπὸ
τοῦ διδῶ διδῶς διδῶον διδῶον
ἐδίδορες ἐδίδοντες ἐδίδοις ἐδίδον ὁμοί
ως καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου πρόσωπου
τῶν πληθυντικῶν ἐτίθουν καὶ ἰσων καὶ

ἰδίῳ.

Ὁ παρακείμενος θέθηκε ὡφθλεν ἄμα
 Διὰ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν! Δασίω
 τέθηκε λέγεται ὡφθλε δὲ καὶ διὰ τοῦ
 κ. ἄμα παραλίγουσα γάρ τῴ αὐτῷ
 ἔχῃ ὁ παρακείμενος τῷ μέλλουσι ἄλ
 λ' ἔθος βοιωτῶν ἐπεκράτησεν.

Ὁ ἀόριστος κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ὡφθ-
 λεν ἄμα ἐθῆσα. ὁ γὰρ ἀόριστος τὸ σὺμ
 φωνοῦ τοῦ μέλλουτος θέλῃ ἔχῃ.

Σημειώσας δὲ ἐν μὲν τοῖς βαρυτόμοις
 τὸ ἄρτα καὶ τὸ ἡμεγκα. ἐν δὲ τοῖς ἄρ
 μι. τὸ ἔθῃκα ἔδωκα ἦκα ἀντὶ τοῦ ἔ
 πεμψα ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 ἐγκλίσεων πλὴν τοῦ ὀριστικοῦ ἀχρησ
 τῶν τοῦ ἡμεγκα προσακτικοῦ καὶ
 ἀποφάμῃ. ἐπὶ πάντων τῶν ἄρ μι
 τὰ πρῶτα πρόσωπα τοῦ προσακτι
 κοῦ ἡμεῖς τοσπαρα τοῖς κοινοῖς ἀπο

ζ' iii

τῶν περιπτωμένων καγορίζονται. ἀπὸ
τοῦ ἐτίθεν τίθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσα ἴσα καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐδίδου δίδου ἑμοίως καὶ ἀ-
πὸ τοῦ ἐζύγην ζεύγην.

Οριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα ἐρεσώσ
τίθενται τίθεται καὶ ἰωρικῶς τίθη τίθε-
ται τιθίμενον αὐτοῦ αὐτοῦ μεθὰ τίθεσθε
τίθεται.

Παρατατικὸς
ἐτιθέμην θεσο καὶ ἐτίθου θετο ἐτίθεμε
θοῦ αὐτοῦ θέσθω ἐμεθα αὐτεσθτο.

Παρακείμενος.

Τέθμεθα θσται θται ὡς τέτυμμαι τέτυται
τό τρίτον τῶν πληθυντικῶν τέθμεται
καθάραι γὰρ εἰχθίω ἰσχατῶ ὁ πα-
θητικὸς παρακείμενος.

Υπερσυντέλικος.

ἐτελέμην θεσο ὡς ἐτέτymμην το
τό τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐτέλεθτο.

Λόρισος.

Ετέβην ἐτέβης ὡς ἐτύφβην ἐτύφβης.

Δόριτος Δάτερος ἐν τοῖς παθητῖ
κοῖς τῶν ᾧς μὴ οὐκ ἐστὶ.

Μέλλων.

τεθνήσκει θνήσκῶς τυφθνήσκει σθ. τε
τύφεται φη.

Μέσος ἀόριτος
Εβηκάμην ἐβήκῶς ἐτυφάμην φῶά -
Χρητος ὡς ᾗρηται.

Μέσος ἀόριτος Δάτερος.

Εβέμην ἔβεσο καὶ ἔβου ἔβετο ἔβέμεβου
αὐοῦ ἔαθην ἔμεβα εἴθε ἔβητο.

Μέλλων.

Θήσκει θνήσκῶς τύφεται τύφη.

Προσακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα
τίβεσο καὶ τίβου τίβέσθω αὐοῦ βέσθων.
αὐεσθωσαν.

Υπεροὐντέλικος.

τέβθσο θέσθω αὐοῦ ᾗσθων αὐεσθωσαν.

Δόριτος.

τίβέτι ἔτῶς τυφθητῖ ἦτω.

Μέσος ἀόριστος Δάτιος
Θήκαι κάτω τύνται τυττάω άχρηστος
Θέσο καί θούω αω αω αω αω αω αω
Ευκτίκα παλτίκα καί μέσα.

[illegible]

Παραχόμενος.
 τεβόμενι φθόγοις μεθ' αὐτοῦ φθόγῳ μεθ' αὐτοῦ
 φθόγῳ μεθ' αὐτοῦ.

Δοῖς .
 τεθνήσκουσιν τυφλοί . μέλλουσιν
 τίθονται τυφλοί .

Μετ' ὀλίγον μέλλω.
 Τετ' ὀλίμην εἰσοιο τετυ' ὀλίμην φοιο.

Δορίστος.
 Βηχαῖ μὴ νῆσθω ἄχρῖς τοῦ τῆς αἰμὴς τῆς αἰμῆς

Δόριτος Δάτερος.
 Θείμην εἶτο εἰμεθον εἶθον αἶον μεθα.
 εἶθε εἶτο. Μέσος μέλλων.

ἔνθοϊ μὲν σοῖο τυφοῖ μὲν τυφοῖο

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα
ἐὰρ τιθῶμαι ἐν ἡται μεθ' οὐ καὶ οὐ με
θα καὶ ὥρται. παρακείμενος.

ἐὰρ τεθῶμαι τεθῆ ἡται ὡμεθ' οὐ καὶ οὐ.
καὶ οὐ ὡμεθα καὶ ὥρται. ἀόριστος.

ἐὰρ τεθῶ ἡς ὡς ἐὰρ τυφῶ τυφῆς
μέσος ἀόριστος.

ἐὰρ θῆκωμαι καὶ ἐὰρ τυφῶμαι τυφῆ
ἀχρηστος. μέσος ἀόριστος δ' ἄτερος
ἐὰρ θῶμαι θῆ ἡται μεθ' οὐ καὶ οὐ καὶ οὐ
μεθα καὶ ὥρται.

Ἀπαρέμφατα παθητικὰ ἔνεσθαι
τίθεσθαι παρακείμενος τεθεῖσθαι
ἀόριστος τεθεῖναι Μετολίον μέλ-
λων τεθείσθαι μέλλων πρῶτος
τεθήσθαι μέσος ἀόριστος θήκασθαι ἄ-
χρηστος μέσος ἀόριστος δ' ἄτερος.
Θεῖσθαι μέσος μέλλων θύσεσθαι

οἱ

μετοχικὰ παθητικὰ καὶ μέσα ἐρεσῶς
Ὁ τίθεμενος ὁ τετυμμένος ἀόριστος.
Ὁ τεθεὶς ὁ τυφθεὶς μέλλων
Ὁ τεθנסόμενος ὁ τυφθנסόμενος
μετὸ λίγον μέλλων.

Ὁ τεθρσόμενος ὁ τετυφόμενος μέσος
ἀόριστος Ὁ θηκάμενος ὁ τυφάμενος ἀ
χρηστος. μέσος ἀόριστος Δεύτερος
Ὁ θέμενος μέσος μέλλων Ὁ θησόμενος ὁ
τυφόμενος.

Τίθεμαι τὸ Δεύτερον τίθεσαι ὅκαρὼν
ὅσα τῶν παθητικῶν ἔχθ' ἐμεργητικὴν
μετοχὴν ᾄς. σ. ὁ ζύτορον, τροπὴ τοῦ
κατὰ τὸ τρίτον τ. ᾄς τὸ Δεύτερον
ποιεῖ καὶ τίθη Δεῖωρ' ὡς λέγεται

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος τέλθ' μα
ᾄς συσέλλθ' παραλήγθ' σαμ κατὰ τὴν ἀ
ραλογίαν τῶν ᾄς μ. φυλάττω αὐτὴν
ὡς ἡδη κατὰ βοιωτὸν ἐπὶ τοῦ ἐμεργη

Τίκοι ἐνήλακται τοῦ τίθημι ὡς οἱ ἐργα-
 τῖκοι ἀόριστοι πλὴν τοῦ ὀρίσικου ὄντα
 καὶ οἱ πάντες ἀχρηστοὶ ὁμοίως καὶ τῶν
 ἄλλων δι' ὅσα τὸ χαρακτικὸν τοῦ
 μέλλοντος ἐνήλλαξαν σύμφωνον ἐν ταῦ-
 θα δι' χάριν παράδειγματος τοῦ σχη-
 ματισμοῦ τῶν ἄλλων τίθενται
 Ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔαντι ἐθώ-
 μα καθαράν γὰρ ἔχῃ τὴν ἐσχάτην ὁ
 παθητικὸς παρακείμενος τοῦ ὀρίσικου
 περὶ τοῦτο δὲ προέφρηται.

Συζυγία δαυτέρα τῶν ὅς μι

Ορίσικα ἐνερητικὰ ἐν εἰσῶσ.

Ἰσημι ἴσης ἴσησι ἴσατορ ἴσατορ ἴσα-
 μεν ἴσατε ἴσασι καὶ ἴσασι ὥς τίθημι

Παρατατῖκος

Ἰσημι τῆς τίθημι ἐτίθης

παρακείμενος

Ἐσακα ἴσακας τέτυφα τέτυφας καὶ

μῖσος ἴστα. Ὑπερυντέλικος
Εὐτάκην ἰσάκας. ἑτετύφην ἑτετύφας
Δόριστος πρῶτος.

Εἴησε εὐοήσας ἑτυψα. Δόριστος
Δάτερος. Εὐτηρ τῆς τῆ. μέλ
λων. Ἐτήσω στήσας τυψα τυψας.

Προσακτικά ἐμεργητικά ἐμεσάς.
Ἰσαθὶ ἰσάτω ἴστατον ἰσάτων ἴστατε
ἰσάτωσαν. Παρατατικός
Εσακείσακέτω ὡς τέτυφε.

Δόριστος.
Ἐτήσω σατά τυψον τυψάτω.

Δόριστος Δάτερος.
Ἐτάθῃ σάτω ἑῖοι Δεκαὶ ἡθὶ ἡτῶ λέ
γουσιν.

Ευκτικά ἐμεργητικά ἐμεσάς.
Ἰσάνη ἰσάνης ἰσάνη ὡς τίθῃ. παρα
κήμερος. Εσακοιμίσις τετύφοιμι
Δόριστος. Ἐτήσαμι αἶσ. καὶ αἶσ

λίκως ἡσθα . ας . ε . Δόριτος .
 δάτερος . Σταίνης . η . μέλλω
 ἡσσοιμί οἱ οἱ .

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐρεσώσ .
 εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν εἰς ἡσθίαν τοῦ τοῦ ἡσθίαν
 ἡσθίαν ἡσθίαν ἡσθίαν .

Οἰκίον Δέ ὅμως τὸ α ἡσθίαν τοῦ
 περιωμέριον Διὰ τὸ τῶν . β . καί . γ .
 συζυγίαν τῶν περιωμέριον ὁμοίως
 τοῖς ὁριστικοῖς κλίμεν τὰ ὑποτακτι
 κα . παρακείμενος .

εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν ὡς εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν
 Δόριτος .

εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν ὡς εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν .

Δόριτος Δάτερος .

εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν ὡς εἰς ἡσθίαν ἡσθίαν .

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ ἐρεσώσ .

ἡσθίαν . παρακείμενος . ἡσθίαν .

ἡσθίαν . Δόριτος . ἡσθίαν . Δόρι

οἱ

τος Δάτερος . Στηναι μέλλων στήσθαι
Μετοχὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστώς .

Οἷστας τοῦ ἰστάρτος ἢ ἰστᾶσα τῆς ἰ-
σάσεως . τὸ ἰσάν τοῦ ἰσάντος .

Παρακείμερος .

Οἷστικώς Ἡἷστικῶς . τὸ ἐστικός .

Δορίστος πρῶτος . Οἷσας Ἡσῆ-
σασα . τὸ σῆσαν . Δορίστος δεύτερος
Οἷστας Ἡστᾶσα τὸ στάν .

Μέλλων . Οἷσθων Ἡσθίσασα τὸ
σῆσων . ὡς οὐτύφων ἢ τύψασα τὸ φον
σημείωσαι ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ ἰ-
σῆν καὶ ἰστικὴ καὶ ἰσῆ ἀχρηστοὶ ὡς περ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἐτίθην ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον
ἀπὸ τοῦ περιπατωμένῳ ῥήματος ἰστωρ
ἰστας ἰστα τὰ δυνικὰ καὶ πληθυντι-
κὰ ἐν χρήσει τὸ δὲ ἰστᾶσαν τὸ τρίτον
πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἰσων
ἀπὸ τοῦ περιπατωμένῳ λέγεται .

Ο παρακείμερος ἔστακα καὶ ὅχ' ἔση
 καὶ ἴρα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἄπο τοῦ ἐστὶ
 κωβέματος παρακείμερος λείπεται· δὲ
 καὶ ἄττικῶς ἔσταα αας· τὸ τρίτον
 τῶν πληθυντικῶν ἔσταασι καὶ ἔστασι·
 τοῦ δ' ἄτερ δ' ἀορίστου τὰ πληθυντικά ἔ
 στήμεν καὶ ὅχ' ἔσταμεν ἔσθιτε σαρ· ὁ
 μοίως καὶ ἐπὶ τῶν δυνικῶν αἰτάρ ὁ δ' ἄ
 τερος ἀορίστος φυλάττει τὴν παραλή
 γουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οἷον
 ἐστὶ καὶ τὸ ἔρωμεν ἐπὶ δὲ τοῦ ἔβημεν
 καὶ ἔδομεν· ἔπειτα ἐνικὰ αὐτῶν ὅ
 κη ἐν χρήσεσιν τὴν λήγουσαν ὀφειλέμεν
 τῆς παραληγοῦσης ἔχον· διὰ τοῦτο
 συνετάλη κατὰ παραλογίαν τοῦ παραλα
 τικοῦ κληρόμενα κατὰ τοῦτον τὸν λό
 γον καὶ τὸ ἦν ἔμεν ἀρτὶ τοῦ ἐπέμτα
 μεν· ἔπειτα τοῦ προστακτικοῦ ἐρε
 στώτος τὸ ἔσταθι ἀχρηστον ἐν χρήσει δὲ

τὸ ἴσταν ἀπὸ τοῦ περιπωμένου . ἔσ
περί τῷ τοῦ τίθη . Πάλοι τὰ Δέ τρέσα
τα ἐν χρήσιν . καὶ ὅμοια τοῖς τῶν περι
πωμένων . ὡς ἀπὸ τοῦ ἑσκαπα
ρακειμένου . τὸ προστακτικὸν ἴστα
κε γίγεται οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἴσταα . ἑ
σταί . προστακτικὸν τὸ τρίτον ἴστα
ἔτω ἴστα τῶ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπα
ρεμφάτου ὁμοίον ἴστα κίρα ἄλλα
καὶ ἴσταί γαι ἑσάτω . καὶ ἐπὶ τῆς με
τοχῆς Δέ ὁ ἴστα ὡς ὁ ἴστως .

Δόρις Τος Δύντερος .

Τὸ θάβι θάβω ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ δυν
τέρου ἀορίστου ἑῖοι σῆβι σῆτω λέγουσιν
Οὐκ τικὸς ἀόριστος κοινῶς μελίστη
σαι μίστησαι αὐλικῶς Δέ στήσεται .
στήσεας τοῦτο Δέ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυ
τόνων . καὶ περιπωμένων τύφεια . Τύ
φειας καὶ ποίσηια ποίήσεας .

51
Τοῦ ὑποτακτικῆς ἐν ἑαυτῷ. τὸ δὲ
τερὸν πρόσωπον ἴσα τὸ τρίτον ἴσα
ἴσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἑστέ ταῦτά δὲ τερα
καὶ ῥίτα πρόσωπα ὑποτακτικὰ τῆς
μὲν πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ .η.
ἐκφέρεται τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ
.α. τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ .ω. με-
γάλου.

Οριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Ερεστώς.

Ἰσάμην ἴσασα. καὶ ἰωρικῶς ἴση ἴσα-
ται ὡς τίθεμαι τίθεσαι καὶ τίθητι τίθεται

Παρατατικὸς.

Ἰσάμην ἴσασο καὶ ἴστω ἴσατο ὡς ἐτι-
θέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο.

Παρακείμενος.

Ἐσάμην ἴσασα. ὡς πέτυμμαι φαι.

Υπερυντέλικος.

Ἐσάμην ἴσασο. ὡς ἐπέτυμμην τυφο

τι

Δόριςος.
Εσάθη η εσάθης· έτύφθη η έτύφθης·

Μέλλων·
Σταθήσομαι σταθήσῃ· τυφθήσομαι τυφ
θήσῃ· μετόλιθον μέλλων·

Εσάσομαι εσάσῃ· τετύφτομαι τετύφῃ·
μέσος αόριςος·

Εσάμην η εσήσω· έτυψάμην η έτύψω·
Ο μέσος Δεύτερος αόριςος έπί τού ίση
κί έξέλιπεν· μέσος μέλλων·

Στήσομαι σήσῃ· τύψομαι τύψῃ·

Προσакτικά παθητικά καί
μέσα έρεσώς·

Ίσασο καί ίσω ίσάσθω· τίθεσο καί· εσ
παρακόμενος·

Εσασο έσάσθω· τέτυψο τετύφθω·

Δόριςος·
Στάθῃ ἡ σταθήτω· τύφῃ τῇ τυφθήτω·
μέσος αόριςος·

στῆσαι σῆσάω· τυτῶ· αἶω·

Ευκτῖκα παθητῖκα καὶ μέσα ἐρεσῶς
 Ἰσαίμνη ἴσαιο· αἶτο· παρακήμερος·

Εσαίμνη ἐσαίο· τεθήμεν τεθῶ·

Δόριτος·

σταθήμεν σαθῆς· τυφθήμεν τυφθῆς·

μέλλω·

σαθνοοίμνη σαθνοοιο· τυφθνοοίμνη τυφ
 θνοοιο· μετόλιγον μέλλω·

Εσασοοίμνη ἐσασοοιο· τετυφθοοίμνη· οιο·

Μέσος ἀόριτος·

σῆσαιμνη σῆσαιο· τυτῶιμνη· αἶο·

μέσος μέλλω·

σῆσοοίμνη σῆσοοιο· τυτῶοίμνη· οιο·

Υποτακτικὰ παθητικὰ καὶ
 μέσα ἐρεσῶς·

Εἰμί· εἶμι· εἶμι· εἶμι· εἶμι· εἶμι·

Παρακήμερος·

Εἰμί· εἶμι· εἶμι· εἶμι· εἶμι· εἶμι·

Δόριςτος.

Εάνταθῶ σαθῆς· εάν τυφθῶ τυφθῆς.

μέσος ἀόριςτος.

Εάν σήσομαι σήση· εάν τύψωμαι ψη.

Ἀπαρέμφοτα παθητικά καὶ

μέσα ἐρεσῶς.

Ἰστασθαι· παρακείμενος ἑστᾶσθαι

Δόριςτος πρῶτος σαθῆναι· μέλλω

σαθῆσθαι· μετόλιγον μέλλω

ἑστᾶσθαι· μέσος ἀόριςτος δεύτερος

σήσασθαι· μέσος μέλλω σήσεσθαι

Μετοκαὶ ἀπαθητικά.

Ερεσῶς.

Οἰσάμενος Ἡῖσαμένη τὸ ἰσάμενον

ὀϊβέμενος· παρακείμενος· Οἰσά

μενος Ἡῖσαμένη τὸ ἰσάμενον

ὁ τε τυμμέμενος ἀόριςτος ὀσταθεῖς.

ὁ τυφθεῖς μέλλω ὀσθαθῆσόμενος.

ὁ τυφθῆσόμενος· μετόλιγον μέλλω

Ο ἰσασόμενος . ὁ τετυφόμενος . μέσος
Δορίστος .

Ο σπασάμενος . ὁ τυφάμενος
Μέσος μέλλων .

Ο σπασόμενος . ὁ τυφόμενος .
Σημείωσαι ὅτι ὁ μέσος δεύτερος ἀορί-
στος ἐπὶ τοῦ ἰσημι ἐξέλοιτο τὴν δύναμι το
Δ' αὖ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ σχημα-
τισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐστὶν ἐργητικὸν ἰσά-
μην ἐστασο λέγεσθαι ὡς περ καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐθην ἐθεσο καὶ ἐθδ ἐγένετο ὁμοίως καὶ
ἐπὶ τοῦ προσακτικὸν σῶσάσθω κατὰ
μόνον τοῦ σχηματισμοῦ ἀν λέγοιτο κα-
τὰ τὸν καμόνα τὸν λέγουται ὁ μέσος
Δεύτερος ἀορίστος τοῦ Δατέρδ προ-
σώσθ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλητικὴν ἔκτα-
σὶν ἀποβαλὼν καὶ καταβιβάσας τοῦ
τόμον τὸν ἰδιὸν προσακτικὸν ποιεῖ
ἐλαβόμεν ἐλάσθ λαβοῦ ἐθέμην ἐθου θου

πρὶν

ἑδόμενυ ἑδου. δ' ου. οὐτω καὶ ἑσάμην
ἴστωσώ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνκτικοῦ Δε
ἐρεσώτος. ἴσταίμην ἴσταο ἴστατο ἑ
πὶ Δε τοῦ παρακείμενου ἴσταίμην. ἑ
σταίο κατὰ τὸ σχηματισμὸν, ὡς βέ
μην θεὸς λέγοιτο καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτακ
τικοῦ Δε ἑαυστώμα ἑαυστη. ἑαυρῶ
μα βῆ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφά
του σταόθαι. ὡς θεάθαι καὶ ἐπὶ τῆς με
ταχῆς στάμερος ὡς θέμερος. Ταῦτα ἰδὲ
ἄχρηστα ἐπὶ τῶσων γάρ τῶν ἐγκλί
σεων ἐπὶ τοῦ ἴστικι ὁ μίσιος δάτερος
ἀόριστος ἄχρητος ὡς φηται. ὁ Δε σχη
ματισμὸς αὐτοῦ κατὰ τὰ φημένα
ἀνγέροιτο.
Οὐκτικὸς ἐρεσῶς ἴσταίμην τὸ δάτε
ρον ἴσταο προταροξυτόγως καὶ τὸ ῥί
τον ὁμοίως ἴστατο εὐρίσκεται. ἵγρα
φόμενον ἐπὶ δὲ τοῦ τιθέμεν ἑνκτι-

κὸν ἐρεσῶτος . τιθεὶς καὶ τιθεῖτο προ-
 περιπατῶμενος λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῦ πα-
 ρακλήμενου Δέ εἰς αἰμὴν ἐστὶ αἰὼς πρὸς τε
 περιπατῶμενος λέγεται .

Εὐζυγία ῥίτη τῶν ἄς μὴ
 ὀριστικά ἐργητικά .

Ερεσῶς .

Δίδωμι . Δίδως Δίδωσι Δίδοτον Δί-
 δοτον Δίδομεν Δίδοτε Διδούσι καὶ ἰ-
 ωρικῶς Διδόασιν ἐν χρήσει .

Παρατατικός .

ΕΔίδωρ ἔδιδως ἔδιδω Δοτορ ἔδιδό-
 τηρ ἔδιδομεν Δοτε Δοσαρ . ὡς ἐτίθηρ

Παρακλήμενος .

Δέδωκα κας ὡς τέτυφα τέτυφας .

Υπερσυντέλικος .

ΕΔεδώκηρ ἔδεδώκης ὡς ἐτετύφηρ φησ

Δόριστος πρῶτος .

ΕΔωκα κας ὡς ἔτυφα ἔτυφας .

Δόριτος δ' ἄτερος.
Εἰδὼν ἔδωκεν ἔδωκεν ἔδωκεν ἔδωκεν
Προσῆκτικὰ ἑρμηνευτικὰ ἑρμηνεύς.
Δίδωμι διδόντω διδοῖς διδοῖς διδοῖς
Διδόντωσαρ. παρακείμερος.
δέδωκεν ἐκείνῳ ὥς τέτυφε φέτω.

Δόριτος πρῶτος.
Δώκοι καὶ τὴν τύχην τὰ τῶν ἀχρηστων
Δόριτος δεύτερος.
Δότι καὶ κατὰ συγκοπὴν δὲ δότω
δότου τῶν τε τῶσαρ. ὥς θέβι καὶ κα
τὰ συγκοπὴν ῥέει φέτω.

Εὐκτικὰ ἑρμηνευτικὰ ἑρμηνεύς.
Διδόντω διδοῖς. τιθέντω ῥέει.

Παρακείμερος.
Διδώκοιμι δὲ δώκοις τέτυφοιμι.

Δόριτος.
Δώκοιμι δώκοις. τύχαιμι τύχαις
Δόριτος.

Δοῖν Δοῖς Δοῖν · οἶντον οἶντην · οἶνμεν οἶν
τε · οἶνται καὶ δεῖν · θέινν θέινς ·

Μέλλω ·

Δώσοιμι δώσοις · τύψοιμι τύψοις ·

Υποτακτικὰ ἐρεσντικὰ ἐρεσῶς ·

Ἐὰν διδῶ δῶσ δῶ δῶτον του δῶ
μεν δῶτε δῶσι · ἔὰν τίθῶ τίθῃς · ἢ ἔὰν
διδῶ διδοῖς ἀπὸ τοῦ περιωμμένου
διὰ διφθόγῳ ὁμοίως τοῖς ὀρίστικοις ·

παρακείμενος ·

Ἐὰν δεδώκῃς ἔαυτετύφω τετύφῃς
Δόριστος Ἐὰν δώκῃ δώκῃς · ἔαυ
τύφω φῃς Δόριστος Δεύτερος
Ἐὰν δῶ δῶς δῶ ὦτον ὦτον μεν ὦτε ·
ὦσιν ἔαυθῶ θῃς ·

Απαρέμφατα ἐρερυντικὰ ἐρεσῶς
Διδόναι παρακείμενος · Δεδω
κέμαι · Δόριστος δῶκα ἄχρηστος
Δόριστος Δάτερος Δούναι

ρι

μέλλων δώσῃ.

Μετοχὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.

Ὁ διδούς τος Ἡ διδούσα τῆς ούσης
τὸ διδόν τοῦ όντος.

Παρακείμενος.

Ὁ δεδωκώς τοῦ κότος. ὅτι τυφῶς φό-
τος. Ἀόριστος πρῶτος.

Ὁ δώκας τοῦ καρτος. ὁ τύψας τοῦ
τύψατος ἀχρηστος.

Ἀόριστος δεύτερος.

Ὁ δούς τοῦ όντος Ἡ δούσα τῆς ού-
σης τὸ δόν τοῦ όντος. μέλλων
δεύτερος Ὁ δώσων τοῦ όντος. ὁ τύ-
ψων τοῦ όντος.

Σημείωσα ὅτι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν
ἑκαμιῶν ἐνεστῶτες, ἃ καὶ ἑσὶν ἄλλου χ
εὔρηται ἐν χρήσει πλην τοῦ διδωμί.

Ἐπὶ τοῦ παρατατικῶν, τὰ ἐνικά τὸ
ἐδίδω καὶ ἐδίδως καὶ ἐδίδω ἀχρησ

τα ὡς περὶ τοῦ ἐτίθην καὶ ἴσθην ἐκρη-
 σθαι δὲ μάλλον καὶ ταῦτα, τὰ ἀπὸ τοῦ
 περιωμμένου θέματος τὸ ἐδίδον καὶ
 ἐδίδου καὶ ἐδίδου τὰ δυνικά καὶ τὰ
 πληθυντικά ἀχρηστα τὸ δὲ ῥίτον τῶν
 πληθυντικῶν καὶ ἐδίδου καὶ ἐδί-
 δου. Οὐαόριστος ἔδωσα ὡφθλεν εἶ-
 γαι ἢ ἔχῃ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος
 ἀλλὰ σεσημῶται ὡς εἴρηται.

Τοῦ δατέρου αορίστου τὰ ἐνικά τὸ
 ἔδωκα καὶ ἔδωκα καὶ ἔδωκα διανοήσι
 χρυστα ὡς περὶ τοῦ ἐβην τὰ πληθυν-
 τικά δὲ εὐχρηστα.

Τοῦ προστακτικοῦ ἐρεστώτος τὸ δά-
 τερον πρόσωπον τὸ δίδωσι ἀχρηστοῦ
 δίδου δὲ εὐχρηστοῦ ἀπὸ τοῦ περιωμ-
 μένου τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσθαι
 ὡς περὶ τοῦ τίθεθι καὶ ἴσταθι ὁμοί-
 ως εἴρηται. Οὐ προστακτικὸς αορίσ-

τος τοῦ Δίδωμι ἄχρηστος καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων Δ' ἐγκλίσειν ἄχρηστος ὥς
περ καὶ ἐπὶ τοῦ τίθημι καὶ ἡ αἰτία δὲ
ὅτι ἐκείνη εἴρηται.

Τοῦ Διδόμιν ἐγκτικὸν ἐρεστώτος ἢ δύ-
ικα καὶ τὰ πληθυντικὰ βέλτιον δι-
δοῖται διδοῖσιν καὶ διδοῖμεν ἀπὸ πε-
ρισσώμενον λέγειν καὶ τοῦ διδοῖν ἐγκτι-
κοῦ δ' αὐτέρου ἀορίστου τὰ πληθυντι-
κά καὶ μάλιστα τὸ τρίτον πρόσωπον
τῶν πληθυντικῶν βέλτιον ἢ διδοῖν
ἀπὸ τοῦ περισσώμενον λέγοιτο.

Ὅριστικά παθητικά καὶ μέσα
ἐρεστώς.

Δίδομαι δίδοσαι δίδονται. τίθεται τι-
θεσai τίθεται καὶ τὰ λοιπὰ
παρὰ ταυτικὸς

ἐδιδόμην οσο καὶ δου δοτο ἐτίθε-
μην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθεσ' ἐτίθετο

παρακήμερος.

δέδομαι οσα. τέτυμμαι τέτυται.

Υπερσυτέλικος.

Εδέδομην οσο. έτετύμμην έτετύτω

Δόριστος.

Εδόθην όθης. έτύφθην έτύφθης.

Μέλλω.

Δοθήσομαι θήσθ. τυφθήσομαι τυφθή

σθ. Μετόλίγον μέλλω.

δέδοσομαι όσθ. ώς τετύφωμαι. φθ.

μέσος άόριστος.

Εδωκάμην κω. έτυτάμην έτύτω. ά

χρηστος. μέσος άόριστος δεύτερος.

Εδόμην οσο και έδου. έθέμην έθεσα

και έθον. μέσος μέλλω

Δώσομαι ώσθ. τύτωμαι τύφθ.

προστακτικά παθητικά έρεσώς

δίδοσο δίδου αω ώς τίβεςο παρακ

μερος δέδοσο αω Δόριστος. δόθητι

p^{III}

ὡς τυφλήτι τυφλήτω. *ἐπιμυθία*
Μέσος ἀόριστος. Δώκαι κάω
μέσος ἀόριστος δ' ἄτερος.
Δόσο ἀχρηστον ἔυχρηστον δ' ἐδοῦ δό
ωω ὡς βοῦ βέωω.
Ευκτικά παθητικά καὶ μέσα ἐριστός
Διδοίμην δίδοιο δοίτο τιθένην θέω.
Παρακείμενος.
Δεδοίμην δεδοίο τιθένην.
Δόριστος. Δοθέν ἔχης τυφλήν
μέλλων δοθισοίμην θέσοιο | τυφλήσοί
μην σοιο. *μετόλιγον* μέλλων.
Δεδουσίμην δόσοιο τε τυφείμην φοιο
μέσος ἀόριστος *δουσι* Δεκαίμην
δώκω τυφείμην τυφείο ἀχρηστος.
μέσος ἀόριστος δ' ἄτερος.
δοίμην δοίο θέμην θέω
μέσος μέλλων. Δωσοίμην δώσοιο
Υποτακτικά παθητικά καὶ μέσα.

Εὰν δὲ δῶμαι ἐὰν διδῶμαι διδῶται
μεθ' ὧσιν ὧσιν μεθ' ὧσιν ὧσιν.

Παρακήμερος

Εὰν δὲ δῶμαι ἐὰν διδῶ δῶται καὶ τὰ
λοιπὰ ὁμοίως.

Δόριτος Εὰν δὲ δῶται ἐς ἐὰν τυφ
βῶ τυφτός. Μέσος ἀόριτος

Εὰν δῶμαι κώχη ἐὰν τυφώμαι.

μέσος ἀόριτος Δάτερος.

Εὰν δῶμαι ἐὰν δῶται.

Ἀπαρεμφατα παλητῆκα καὶ μέσα
Ερεσώς διδῶται.

Παρακήμερος δεδῶται

Δόριτος Δοθῆναι μέλλων.

Δοθήσεσθαι μετ' ὀλίγον μέλλων

δεδοῦσθαι μέσος ἀόριτος

Δώκασθαι ἀχρηστος μέσος ἀόρι-

στος Δάτερος Δῶται

μέσος μέλλων Δώσεσθαι.

Μετοχὰ παθητικὰ καὶ μέσαι ἐρεσὺς
Ὁ διδόμενος ἡ διδομένη τὸ δι-
δόμενον. Παραχόμενος.
Ὁ δεδομένος. ὡς ὁ τετυμμένος.
Αόριστος. Ὁ δοθείς ὡς ὁ τυφθείς.
μέλλων Ὁ δοθησόμενος ὡς ὁ τετυ-
φόμενος. μετόλιγον μέλλων.
Ὁ δεδοσόμενος ὡς ὁ τετυφόμενος.
μέσος αόριστος Ὁ δοχόμενος ὡς ὁ
τυφάμενος ἀχρηστος. μέσος αόρι-
στος δᾶτερος. Ὁ δόμενος ὡς ὁ θήμε-
ρος. μέσος μέλλων. Ὁ δωσόμε-
νος ὡς ὁ τυφόμενος.
Ὁ μέσος αόριστος τοῦ ἔδωκα ὡς περ καὶ
τοῦ ἔβηκα ἀχρηστος καὶ γάρ οὐν δὲ τὸ
ἔδωκα ὡς περ οὐν δὲ τὸ ἔβηκα οὐδαμῶς
περαιτέρω πρόφσι. καὶ ἡ αἰτία ἀπὲρ
κέρου ἔρηται. χάρις δὲ παραδόγμα-
τος. μόρον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν

ἄλλω ἐπὶ πασὼν τῶν ἐκλίσεων ἐρταῦ
θα τίθενται.

Επὶ τοῦ προσηκτικῶν παθητικῶν
ἐρεσῶτος ἐν δατέρω προσώπῳ βέλτιον
τὸ δίδωσο ἢ μὴ συνεμπέσει τῷ ἰδί
ῳ ἐμεργητικῷ.

Ο μέσος δ' ἄτερος ἀόριστος τοῦ δόσθω
ἀφ' οὗ ἀτὸ δ' ἄπο δόσθω τοῦ δίδοι
μὴ ἐν κτικῶν ἐρεσῶτος τὰ ῥίτα πρό
σωπα οἱ μὲν δίδοιο καὶ δίδοιτο προ
παροξυτόνως οἱ δὲ δίδοιο καὶ οἶτο.
γράφουσιν οἱ μὲν κατὰ τὴν ἰακολσθίαν
τῶν βαρυτόνων, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀκο
λσθίαν τῶν περισπωμένων δηλοῦν ὅ
μοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν
πληθυντικῶν. Τοῦ δορῆν παθητι
κοῦ ἀορίστ' ἐπὶ τοῦ πληθυντικῶν ῥίτ' ἔ
προσώπου μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ δοβεῖν
τοῦ ἐὰν δίδῳμαι ὑποτακτικῶν πα

σι

βητικῶν ἐμεσῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον
οἱ πλείους μὲν ἔαυ διδῶ λέγουσιν ἵνα ὁ
μόφωνος ἢ τῷ ῥίτῳ προσῶτω, τοῦ ἰδίου
ἐμερμητικῶν ἢ ἵνα ἀπὸ τοῦ ῥίτου γίνη
ται ἀποκοπὴ τῆς τελευτάας συλλα
βῆς τινὲς δὲ διὰ τῆς .ο . καὶ .ι . διφθό
γου λέγουσιν ἔαυ διδοῖ ἴσως ἀπὸ τοῦ
περίσπαστον κατὰ μίμησιν τοῦ ἔαυ
χρυσόωμαι ὦμαι . χρυσὸν χρυσοῖ . ἐχει
νο γάρ διὰ τοῦ .ο . καὶ .ι . διφθόγου
γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμερμητικῶν ἔαυ
χρυσόης ἔαυ χρυσοῖς ἔαυ χρυσὸν χρυσοῖ
τὸ περισπῶμενον διὰ τῆς .ο . καὶ .ι .
διφθόγου γράφεται ἢ διὰ τέρα ἵαυ
καὶ ἢ ῥίτη συνζυγία τῶν περισπῶμενων,
ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς κλίματά ὑποτακ
τικὰ τὸ ῥίτον δέ ἔαυ διδῶται καὶ
τὰ λοιπὰ πρῶτα πρόσωπα αὐτοῦ,
διὰ τοῦ .ω . μεγάλου.

Σημῶσαι δὲ ἅπλως ἐπὶ πάντων τῶν
 ῥημάτων ὅτι ἐπὶ τῶν ἄλλων πασῶν
 ἐγκλίσεων πλὴν τῶν ὀριστικῶν ὁ ἐρεσῶς
 καὶ ὁ παρατατικὸς συνίασι καὶ ὁ πα
 ρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὡς
 τε ὁ γραφόμενος ἐπὶ πάντων ἐρεσῶς αὐ
 τὸς καὶ παρατατικὸς μοῖται. καὶ ὁ
 γραφόμενος παρακείμενος ὁ αὐτὸς καὶ
 ὑπερσυντέλικος ἐν τοῖς παθητικοῖς
 ὁ αὐτὸς καὶ παρακείμενος. καλεῖται
 δὲ ἀφ' οὗ παράγεται.

Συζυγία τετάρτη τῶν ἑξ

μι. Οριστικὰ ἐμεργητὶ -

κα. Ἐρεσῶς.

Ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνυσιν ἑν τὸν τὸν
 γυνεμεν τε γνυσι ζευνύασι δ' οὐ λέγε
 ται ἀλλὰ ζευγνύουσι.

Παρατατικὸς.

Ἐζεύγνυ γνυσ γνυ. Ἐζεύγνυτον γνύτην.

σῖι

ἔξενυμεν· μύτε μύσαμ· οἱ δ' ἄλλοι χρό-
μοι πλὴν τοῦ ἑρεσῶτος καὶ τοῦ παρατα-
τικῶν, ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν
ᾤς· μι· ἔξελιπον ἐπὶ τε τῶν ἑρεργητι-
κῶν καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν·

Προσакτικὰ ἑμερήτικὰ ἑρεσῶς·
Ζάμνυθ' καὶ ζένυν· μύτω· ζένυντομ
μύτωρ· μύτε· μύτωσαμ·

Τὰ ῥεκτικὰ καὶ ὑποτακτικὰ, καθό-
λου ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν ᾤς
μι· ἔξελιπον ἐπὶ τε τῶν ἑρεργητικῶν καὶ
τῶν παθητικῶν ὡς δὲ οἱ ἑρεσῶτες αὐ-
τῶν, δύναρται ἀπὸ τοῦ βαρυτόμου σχι-
ματίζεσθαι·

Ἀπαρέμφατα ἑρεσῶς·
Ζευγνύμαι οἱ ἄλλοι χρόμοι ἔξελιπον·

Μετοχικὰ ἑρεργητικὰ ἑρεσῶς·
Ο ἑρεσῶς καὶ παρατατικὸς ὡς εἴρηται
Ο ζάγνυς τοῦ ζάγνυτος· Η ζάγνυ

σα τῆς ζάγνυσης. τὸ ζάγνυμ τοῦ
ζάγνυτος. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βαρυ
τόμος τὸ ζάγνυμ τοῦ ζάγνυτος -

Οριστικὰ παθητικὰ ἐμεσῶς.

Ζεύγνυμαι μυσαι. μνται μεθου. μναθου
μναθου. μύμσθα. μναθε. μννται.

Παρατατικὸς.

Εζευγνύμην γνυσο γνύτο μεθου μναθου
γνύσθην μεθα γνναθε γννντο.

Προσакτικὰ.

Ζεύγνυσο ζευγνύσθωσθου μνύσθωσθε.

Ζευγνύσθωσαν.

Απαρέμφατα. ἐμεσῶς Ζεύγνυ
σθε. Μετοχικὰ παθητικὰ ἐμεσῶς
Ο ζευγνύμενος.

Σημείωσαι. ὅτι ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώ
που τῶν πληθυντικῶν τοῦ ὀριστικοῦ ὁ
μερμητικὸς ἐμεσῶτος τὸ ζεύγνυσι καὶ
ζευγνύασιν ἐξέλιπε ἐν χρήσει δὲ ἀπὸ

σῖι

τοῦ βαρυτόμου . τὸ ζάγκνυσιρ ὁμοίως
καὶ τὸ Δάγκνυσι καὶ τὰλλα τῶν ἴσ
μι . τὰ παρὰ λκγόμερα τῶ . ν . φιλω
τῇ Δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς με
τοχῆς τοῦ βαρυτόμου ῥήματος ὁμοφωρεῖ
Ἡ ἱετάρτη συνζυγία τῶν ἴσ . μι . ἄχρι
τοῦ παρὰ ταττικοῦ κινεῖται ἔρτε τοῖς
ἐμεργητικοῖς καὶ ἐρτοῖς παθητικοῖς καὶ
ἐκτικὰ δὲ ὁδαμῶς ἔχουσι· ἴνα μὴ
ἄρεθῇ . γ . Δίφθογγος ἡ Διὰ τοῦ . ν .
φιλοῦ καὶ . ι . πρὸ τοῦ . μ . καθόλου ἴαρ
ἡ τοιαύτη Δίφθογγος δὲ κέβελδ συνμφά
νω ἔπακολουθεῖν . ἀλλὰ φωνήεντι αἰ .
ἀλλοῦ Δένυποτακτικὰ ὁδαμῶς ἔ-
χουσι .
Ἐπὶ αἰνὰ πλῶς τοῖς ἴσ . μι . ῥήμασι
ἔτινα ἐπὶ τῆς χρήσεως φαίνοιντο ἑτέ
ρως ἔχομεν ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν βαρυτόμων
ἐν περιπτωμῶν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἀπὸ

τοῦ τιθέω καὶ τιθῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱσάω καὶ ἱ
 στήω τοῦτο δὲ καὶ ἱσάω καὶ ἱσῆω καὶ ἱσῆ
 κω λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ διδῶ καὶ δι
 δῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ζεύγνυω ἐκείνα δὲ χω
 ρίς ἀρα διπλασιασμῶν πρότερον τυ
 χάνη δηλοῦν ὅτι θῶ καὶ σῶ· καὶ δῶ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως εἰτινα, τοῦν φαί
 νοιμτο ἐπὶ τῆς χρήσεως ἑτέρως ἔχοντα
 ἀφ' ἑτέρων τούτων καγορίζονται θεμά
 των· τούτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων
 συμβαίνει· καὶ πφρατέον ἕκαστον ὅσ
 τὸ ἰδιον θέμα ἀνάγει· καὶ ἄχρηστον
 τούτο ἔν· ἡγε μὴ ἀκολουθία τῶν ὅσ
 μῖ ρημάτων ἀκριδῶς αὐτὴ τυγχάνη·
 ἐν πάσιν ἀπλῶς τοῖς ῥήμασι καθό
 λου τὰ δάτερα πρόσωπα τῶν προσ
 τακτικῶν βραχυκαταλυκτοῦσι·
 καὶ καθόλου τὰ ῥίτα πρόσωπα τῶν
 προσεκτικῶν δια' τοῦ· ω· μεγάλου

γράφεται.

Καὶ τὰ ἐν κτικὸν διφθόγῳ παραλή-
γεται. Καὶ τὰ ἐν ποτακτικὸν. ἐν
μὲν τοῖς ἐμεργητικοῖς τὸ .η. θέλει ἔ-
χειν ἢ τὸ .ω. μέγα ἐν τῇ ληγούσῃ ἐν δὲ
τοῖς παρηκτικοῖς καὶ ἐν τῇ παραληγού-
σῃ. Καὶ τὰ ἀπαρέμφατον ἢ
κυρίως διφθόγον ἢ κατὰ χρῆσιν ἔ-
χει κατὰ τὴν τελευτῆς συλλαβῇ. οἷον
τύπτειν ἑλᾶν πλώ του ζῆν πρῆν δι-
ψῆν οὐρῆν. Καὶ ὁ παρακείμε-
νος οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν ἀνέσιν
αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θε-
μάτων αἰ βραχέα παραλήγεται ὁ δι-
τερος ἀόριστος. Καὶ αἱ μέτοχαι
καὶ τὰ μέτοχικά ὀνόματα τὰς αὐτάς
ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.
Καὶ τὰ παραληγοῦτα φωνήεντα ἐπὶ
τῶν ἐντελῶν τῶν περιπτωμένων συνζυ-

γιῶν αἰ βραχέα ᾗσι. Καὶ τὸ .ε. κατὰ
 τοὺς παρωχημένους προερχόμενον καὶ
 ἀποσώπτον, φιλοῦται. ᾗ δὲ προέρχε-
 ται μὲν. ὅ καὶ ἀποσώπτον δὲ ὅπερ ἐπὶ τοῦ
 παρακείμενῳ τῶν ᾗσι μῆριότε συμβαί-
 νει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐμεσῶτος ἔχοντος ἰ-
 σηνμίσσω ἔσκαα.

Περὶ Ἀρτωνυμίας.

Πόσα ᾗ δὲ τῶν ἀρτωνυμιῶν. πέντε
 πρωτότυποι. κτηνικαὶ. ὀφκτικαὶ
 ἐπιταγματικαὶ. καὶ σύνθετοι.

Πόσα πρωτότυποι ἀρτωνυμίας ῥεῖς.
 ἐγὼ. σὺ. ὅς. πῶς κλίνεται ἡ ἐγὼ ἀρτωνυ-
 μία. οὕτως. ἐγὼ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. κλη-
 τικὰς αἰ πρωτότυποι ἀρτωνυμίας ὅ
 καὶ ἔχουσιν ἡ ὀρθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν
 Δυικῶν, γῶι. καὶ γῶ. ἡ γενική καὶ ὁτι
 κὴ τῶν δυνικῶν, γῶϊν καὶ γῶν. Τὰ πλυν

τι

τίκα ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν ἡμᾶς.
πῶς κλίρεται ἡ σὺ ἀρτῶν νμία οὕτως.
οὐ· σοῦ σοῖ· σέ· ἡ ὧθία τῶν Δυϊκῶν
σφῶι· καὶ σφῶ ἡ βερικὴ καὶ Δοτικὴ τῶν
Δυϊκῶν σφῶν· καὶ σφῶν· Τὰ πλινυ
τίκα ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

Πῶς κλίρεται ἡ ὧσ ἀρτῶν νμία οὕτως ὧς
ἀχρηστοῦ ἐπὶ τῆς ὧθίας ἐπὶ δὲ τῶν ἄλ
λων πῶσεων, ἐν χρῆσιν ἡ βερικὴ οὐ ἡ δοτι
κὴ οὐ ἡ αἰτιατικὴ· ἐ· ἐν τοῖς δυϊκοῖς σφῶ
καὶ σφῶ ἐπὶ αἰτιατικῆς μόρον καὶ σφῶν
ἐπὶ τῆς Δοτικῆς τὰ πλινυτικά σφέ
εσ σφῶς σφέων σφῶν σφίσι σφέας σφᾶς
Πόσα κτηνικὰ ὀκτώ· ἀπὸ τῶν ὄρνι
θῶν πρῶτο τῶν πρῶτον παραγερόμενα
ὧν ἐκάστη ῥιχῶς κατὰ τὰ γένη λέβεται
ὅταν ἡ σμῶρος ἔχῃ τὸ κτηνικὸν ἀπὸ
τῶν ἐρικῶν τῆς ἐῶ ἀρτῶν νμίας οὐ ἐμὸς
ἢ ἐμὸς τὸ ἐμὸν· ὅταν δύο μετέχῃσι

τοῦ κτήματος ἀπὸ τῶν Δυϊκῶν ὄρω
 ἴτερος ἢ ρωϊτέρα Τὸ ρωϊτερον . ὅταν πλέ
 οὐς μετέχῃ τοῦ κτήματος . ἀπὸ
 τῶν πλεονυτικῶν ὁ ἡμέτερος ἢ ἡμετέ
 ρα τὸ ἡμέτερον .

Ἀπὸ τῆς συνᾶρτωνμίας . ὅσοσ ἢ σὴ τὸ
 σὸν ὁ σφωϊτερος ἢ σφωϊτέρα Τὸ σφωϊτε
 ρον ὁ ὑμέτερος ἢ ὑμέτερα τὸ ὑμέτερον
 Ἀπὸ τῆς . ος . ᾠτωνμίας ὅταν εἰς ἑ
 χὴ τὸ κτήμα . εἰς ἢ ἐν τὸ ἔον . ὅταν δὲ
 ο μετέχῃ τοῦ κτήματος οὐκ ἔχῃ . ὅ
 ταν πλέονς μετέχῃ τοῦ κτήματος
 ὁ σφέτερος ἢ σφετέρα Τὸ σφέτερον . ὥστε
 κτητικαὶ αἰς ἔφρηται ᾠτωνμίας ὁ κ
 τῶ ἐμός σός εἰς ρωϊτερος σφώτερος ἢ μέ
 τερος Διὰ τοῦ . η . καὶ ὑμέτερος Διὰ
 τοῦ . υ . φίλου καὶ σφέτερος κλίνονται
 Δεῖ πῶσαι ἀπαραλλάκτως κατὰ τὰς
 τῶν ὀνομάτων κλίσεις . ἐκείνοις ὑπο

τιῖ

πίππουσαι. Πόσαι δὲ κτικαὶ Δύο οὐ-
τος οὐτο βηλυκὸν αὐτὴ τὸ οὐδέτερο,
τοῦτο καὶ ἐκείνος οὐ το βηλυκὸν ἐκείνη.
τὸ δὲ δέτρον ἐκείνο χρώμεθα Δέ τῇ ἐκεί-
νος ἀντὶ τῆς ῥηθῆσης πρῶτο τύπου ἀν-
τωνυμίας ὅς Διὰ τὸ ἐκείνην εἶμαι ἀχρη-
στον τὸ ἐκείνος Δέ καὶ ὄνομα ἀναφορι-
κὸν λέγεται κλίνεται Δέ ἡ οὐτος ἀντωνυ-
μία οὕτως οὐτος. τούτου τούτω τού-
του. ὦ οὐτος. τὰ Δυϊκά τούτω τού-
τοι. ὦ τούτω.

Τὰ πλεθυντικὰ οὐτοι. τούτων τούτοις
τούτῃς. ὦ οὐτοι τὸ βηλυκὸν αὐτὴ ταύ-
της ταύτη ταύτῃ.

Τὰ Δυϊκά ταῦτα. ταύται. ὦ ταῦτα
Τὰ πλεθυντικὰ αὐτα τούτων ταύταις
ταύτας. ὦ αὐτα.

Τὸ δὲ δέτερον τούτο τούτῃ τούτω τούτο
ὦ τούτο τὰ Δυϊκά. τούτω τούτοι. ὦ

τούτω . τὰ πλεονεχτικά ταῦτα τοῦ
 τῶν τούτοις . ταῦτα . ὦ ταῦτα .
 Οὐκείρος καὶ ἡ ἐκείρη καὶ τὸ ἐκείροταίς
 κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπλωκε .
 Πόσαι ἐπιταγματικά , μία . ἐπὶ τῶν
 ἱνῶν γεῶν λεγομένη . λαμβάνεται δὲ
 καὶ ἐπὶ τῶν ῥιῶν προσώπων οἷον αὐτός
 ἀντὶ τοῦ ἐγὼ καὶ ἀντὶ τοῦ . σὺ . καὶ ἀν
 τὶ τοῦ ἐκείρος καὶ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ
 καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὅδε ἔρξ καὶ ταῦτα δὲ
 καὶ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων , ὑπο
 πέπλωκε .

πόσαι συνβητοὶ ἀντωνυμίαι ῥῆσιν ἐκάστη
 ἐπὶ τῶν ῥιῶν γεῶν λεγομένη διὰ τὴν δὲ ἐπὶ αὐ
 τοπαθῆας λαμβάνεται ἐνθάδε ὅς κ' ἐχθ
 ροὶ αἰετῆ καὶ δὲ τούτων ἐμαυτοῦ σαυτοῦ
 καὶ ἐαυτοῦ . τὰ θηλυκὰ ἐμαυτῆς σαυτῆς
 καὶ ἐαυτῆς τὰ οὐδέτερα ἐμαυτοῦ σαυ
 τοῦ καὶ ἐαυτοῦ καὶ ταῦτα δὲ ταῖς κλί

τῶν

σεσὶ τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε· ἢ
ἐμαυτοῦ καὶ σωτοῦ ἐν τοῖς πληθυντι-
κοῖς οὐ κατὰ σύρθεσιν· ἀλλὰ διηρη-
μένως κλίονται· οἷον ἡμῶν αὐτῶν ἡμῶν
αὐτοῖς ἡμᾶς αὐτοὺς ἢ Δέ εἰ αὐτοῦ καὶ κα-
τάσωαίρεσιν καὶ διηρημένως κλίνεται
καὶ ἰσάρεαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν καὶ σφί-
σιν αὐτοῖς καὶ εἰ αὐτοῖς καὶ σφᾶς αὐτοὺς
καὶ εἰ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοί-
ως.

Περὶ προθέσεως.

Πόσαι προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ· μο-
ροσύλλαβοι μὲν ἕξ· ἐν ἑξῆς ὅσον πρὸς
πρὸ· δυσύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα
ἀρὰ κατὰ διὰ μετὰ παρὰ ἀντί ἐ-
πὶ περί ἀμφὶ ἀπὸ ὑπὸ ὑπέρ·
ἴσθαι ὅτι καὶ τινα ἐπὶ ῥήματα· ἀρτί-
προθέσεων λαμβάνονται ἅς ἐπὶ τὸ
πλήθος τῇ γενικῇ συντάσσεται οἷον·

ἄγευ μέχρι καὶ τὰ λοιπὰ.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ποσα χῶς τὰ ἐπιρρήματα. πολλὰ χῶς
ἢ γὰρ χρόνον δηλωτικὰ ὅσιν οἶον ἔνν
τότε αὖθις τόφρα ὅφρα τίως ἕως τῆ
ῤῥῖκα ἤ ῥῖκα ἂν ἔσθτα μετέσθτα. ἢ
καιροῦ παραστατικὰ οἶον σήμερον αὐρι
ον χθές ὅ καὶ ἐχθές λέγεται ἢ μεσότητος
οἶον καλῶς σοφῶς ἢ ποσότητος. οἶον
δύς ῥῖς τέρῃς πέρῃς πολλάκις
ὀλίγῃς ἢ ποιότητος οἶον ἑὸν δὸν ἂ
γελῖ δὸν ἢ τοπικὰ οἶον ἄνω κάτω ἔξω
ἔσω πόρρω ἐγγύς καταμόρας χα-
μαί ἔνθεν ἔθα ὅθεν ἔπῃ κῆμα μακρὰν.
τῶν δὲ τοπικῶν σχέσεως ὅσιν τρεῖς ἢ ἑν
τότῳ ἢ ὅς τότῳ ἢ ἐκ τότῳ οἶον οἶκοι
οἶκα δεοῖκοθεν ἢ ἐν χῆς σημαρτικὰ.
οἶον εἶθε αἶθε ὄφελον ἢ σχετλιασικὰ.
οἶον ὀναίῳ ὅμοι παπαί ἢ θαυμασι

Διαζευκτικοί οἱ Δέ συναπτικοί οἱ δὲ
 παρasyαπτικοί οἱ Δέ αἰτιολογικοί
 οἱ Δέ ἀπορρηματικοί· οἱ Δέ συλλογι-
 στικοί οἱ Δέ παραπληρωματικοί.

Τίτες ὅσοι συμπλεκτικοί ὅσοι τὴν ἐρ-
 μηνίαν ἐπ' αὐτὴν ἐκφερομένην συν-
 δοῦσιν ὅσοι δέ οἶδε μὲν δέ· τέ· καὶ ἀλ-
 λά ἡμὲν ἡ Δέ· ἡ Δέ ἀτὰρ αὐτὰρ ἦτοι·
 μὲν· ἄν·

Τίτες ὅσοι διαζευκτικοί ὅσοι τὴν μὲν
 φράσιν συνδοῦσιν ἀπὸ Δέ πρᾶγμα-
 τος ὅς πρᾶγμα διησῶσιν ὅσοι Δέ οἶδε
 ἡ ἦτοι ἡ.

Τίτες ὅσοι συναπτικοί ὅσοι ὑπαρξῶν μὲν
 δηλοῦσι σημαίωσιν δέ ἀκολυθία καὶ
 τάξιν ὅσοι Δέ οἶδε εἰ ὅτε· ὅδε ἡ ὅδε
 ὅτε·

Τίτες ὅσοι παρasyα-
 πτικοί ὅσοι μετ' ὑπάρξεως καὶ τάξιν
 δηλοῦσιν· ὅσοι Δέ οἶδε εἰ ὅτε ὅτε ὅτε

πρὸς Δὴ ἐπὶ Δὴ τερ·
τίμεις ἔσιν αὐτὶς λογικὸι ὅσοι ἐπ' αὐτοῖς
Δοσὶ αὐτῆς παραλαμβάνονται ἔσιν
Δε οἱ Δε ἵνα ὅφρα ὅπως ἔρεκα οὐνεκα
γὰρ καθὼ καὶ ὅτι καθόσον καὶ Διὸ Δι
ὅτι παρὰ τοῖς γυνὴ αὐτοῖς παλαῖοι Διή-
ρουν· τίμεις ἔσιν αὐτοῖς ῥήμα
τίκτοι ὅσοις ἐπ' αὐτοῖς ῥήματα
χρησθαι ἔσιν Δε οἱ Δε ἄρα· καὶ αὐτῶν·
τίμεις ἔσιν συλλογιστικὸι ὅσοι πρὸς τὰς
ἐπιφοράς τε καὶ συλλήψεις· τῶν αὐτῶν
δὲ ζεων ὡς διακρίνεται ἔσιν Δε οἱ Δε ἄρα
ἀλλὰ ἀλλὰ μὴ τοῖς γυνὴ τοῖς ἀρτοῖς τοῖς αὐτοῖς
τίμεις ἔσιν παραπληρωματικὸι· ὅσοι
μέγας ἢ κόσμος ἔμελλεν παραλαμβάνον-
ται ἔσιν Δε οἱ Δε· ῥα· γυνὴ· ὅ καὶ γυνὴ·
γράφεται ἀφ' οὗ τὸ τοῖς γυνὴ· πρὸς· τοῖς·
γυνὴ· ἀρδῆτα πρὸς τῶ μὴ ἀρδῶ οὐκ ἐν
ἐ· τίμεις Δε πρὸς τῆς θεάσι

καὶ ἐμαρτῖωμαρτῖκούς. τίγες δὲ
σὶν ἐμαρτῖωμαρτῖκοι. οἱ δηλοῦντες τὴν
ἐμαρτῖον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος
οἷον ἐμψης ὅμως.

ἤσκειν ὅτι πολλοὶ σύνδεσμοι οἱ αὐτοὶ ἐ-
πὶ πολλῶν ῥότῳ λέγονται. ὥς ὅαλλά
καὶ συμπλεκτικός καὶ συλλογιστικός
ὁ ἄρ καὶ συμπλεκτικός. καὶ παρὰ
πληρωματικός.

περί συγκριτικοῦ ὀνόματος.

Συγκριτικὸν ὄνομα ἐστὶ δι' οὗ σύγκρι-
σις γίμεται πρὸς ὁμογενῆς οἷον ὁ ἄχιλ-
λεύς ἰσχυρότερος τῶν Δαριαῶν ἢ πρὸς
ἑτερογενῆς οἷον ἑκτῶρ ἢ Τολμηρότερος
τῶν κεφαλῆων.

Οἱ τύποι τῶν συγκριτικῶν δύο ὄσοι
ἢ γὰρ δὲ. ὡ. οἷον μέζων ἢ δὲ ρος οἷον
πλουσιώτερος.

Τῶν ὀνομάτων τῶν δὲ ρος ληγόντων δὲ

μὴ μακρὰ ᾗ ἢ παραλήγουσα φύσιν
ἢ θείσθαι τότε τὸ ἴσχατον ᾗς ὁ μικρὸν
μένει καὶ ᾗς τέρος ποιεῖ τὸ συγκριτικὸν
οἶον ἔνδοξος ἐνδοξότερος παλαιός πα-
λαιότερος πρῶτος πρῶτερος. ᾗ δὲ
βραχύς ᾗ τὸ ὁ μικρὸν ᾗς ὡμίγα Τρέ-
πται οἶον ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος νέος
νέωτερος σοφός σοφώτερος.
Ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικά προαίσθαι
τοῦ· τῆτος· σχηματίζονται οἶον ἔν-
δοξος ἐνδοξότατος παλαιός παλαι-
ότατος νέος νέωτατος ὠφέλιμος ὠφελι-
μώτατος· πολλὸς μέγας μέζων
μέγιστος καλὸς καλλίων κάλλιστος
ἀγαθὸς ἀμείνων ἢ βελτίων κρέττων
βέλτιστος ἀριστος κράτιστος.
πολύς πλέων πλεόντος κακὸς
κακίων ἢ χείρων κάκιστος.
μικρὸς μέγας ἢ ἡπύων ἐλάττω ἐλά-

χῖσος· Δισχρὸς ἀσχίω· αἰσ
 χῖσος· Εχθρὸς ἐχθίω· ἐχθῖσος·
 Ράδιος ῥάω· ῥάσος·

Φίλος Δέκατὰ συγκοπὴν ποιῖ, Φίλ
 τατος·

Τὰ Δέ'δεκς Διὰ τοῦ δς· τὴν γενικὴν,
 ποιούντα ἀπὸ τοῦ ἰδίῃ δ'δετέρῃ δς
 ες· τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν
 ποιῖ ἵον ἀληθὲς ἀληθέστερος ἀληθέστατος
 θεοφιλὲς θεοφιλέστερος θεοφιλέστατος· ἀ
 κριβὲς ἀκριδέστερος ἀκριδέστατος·

Τὰ Δέ'δε· υς· Διὰ τοῦ ὑτερος τὸ σὴν
 κριτικὸν, καὶ Διὰ τοῦ ὑτατος τὸ ὑτερ
 θετικὸν ποιῖ ὅιον βραχὺς βραχύτερος
 βραχύτατος γλυκὺς γλυκύτερος·
 γλυκύτατος μὲν τοι ποιούσι·

Ηδὺς ἡδίω· ἡδίσος·
 ταχὺς ταχύτερος Τάχιος
 Τὰ Δέ' ἄλλα, δε' ἄλλοτ' ἡγόντα, ὡς

ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑστέρος καὶ ἑσά-
τος ποιεῖ οἶον.

Χαρίδς χαρίεστος χαρίεστατος
Σώφρων σωφρονέστος σωφρονέστατος
Εὐνδς εὐνούστος εὐνούστατος
τὰ συγκριτικὰ, τῇ γενικῇ συντάσσε-
ται καὶ τῇ δοτικῇ σημαίνουσι ὑπερβο-
λὴν οἶον, ἀνδρόνικος μέλζονεσί θεοδώ-
ρου ἐνὶ δακτύλῳ.

τὰ θηλυκά, ἑς. α. ἢ μὲν ὀξύτορα. ἢ
περιστώμερα εἰν. α. ἐκτὸς οἶον, χαρὰ
ἀβηνα προπεριστώμερα δὲ καὶ παρο-
ξύτορα συντέλλει. οἶον μούσα δόξα ὦ
ἀνδρὲ ἀρσενικόν ἔχει τῷ τέλει τοῦ ἰδίου
ἀρσενικοῦ ἐν τῇ γενικῇ ὁμοχρονῇ.
οἶον οἰκῆτος οἰκῆς. οἰκῆα. βαρὺς. βαρέ-
ος βαρῆα ἢ δὲ ἀπὸ τῶν ἑς ἐνωρημάτων
γίνεται μακροκαταληκτῇ οἶον βασι-
λεύβω βασιλῆα.

Τὰ Δὲ ᾗς αἰα δισύλλαβα μὲν βραχύ
τὸ α ἔχον οἷον ῥαῖα μάια πολυσύλλα
βα Δὲ μακρόν οἷον σεληναία .

Τὰ Δὲ ᾗς ρα καὶ μογοφθόγῳ παρα
ληγόμενα μακρόν αὐτὸ ἔχον οἷον, τήρα
διφθόγῳ Δὲ τετραληγόμενα, βραχύ .
οἷον μοῖρα τείρα .

Τὰ Δὲ ᾗς δα . καὶ θα . . μακρόν αὐτὸ
οἷον, λήδα κῖα αἶθα τὰ Δὲ ἄλλα πάν
τα, βραχία ᾗσιν .

Ὡς τε συλλέγῃ ἕξασιν ἅπαντα τὰ οξύ
τονα καὶ περισώμενα, θηλυκὰ καὶ τὰ
ἔχοντα ἄρσενικόν μακροκαταληκ
τοῦν τὴν γενικὴν καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἐνω
καὶ τὰ ᾗς αἰα . πολυσύλλαβα καὶ τὰ
ᾗς . ρα . μογοφθόγῳ παραλήγοντα καὶ
τὰ ᾗς δα καὶ καβόλῃ μακρόν τηρεῖν
τὸ . α . τὰ Δὲ λοιπὰ, βραχύ .

Καρὸνικ, περὶ φιλονύκτων . καὶ Δασυ

ρομέων λέξεων.

πόσα πνεύματα δύο. δασεῖα. καὶ
ψιλῆ.

Ἡ πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεν
τος ἢ διφθόγου ἀρχομένη, δασύρεται
ἢ ψιλοῦται ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων, μό
νον τὸ ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως ἐν δασύρεται.

Καρόμεσ καβόλου.

Σημῶσαι καβόλου ἐν τε τοῖς ὀνόμασι
καὶ ὀνομαστικοῖς ὅτι τὸ τῆς β' θ' ἄς
πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκ
ρης κλιρομένοις ὃ πνεῦμα κλίσεως ἐν
τοῖς ἀπ' ἐκρης λεγέσθω.

Καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέ
ματος φυλάσσεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκ
ρου κλιρομένοις ὅθεν ἁμαρτάρω ἡμάρ
ταρον ἔλκω εἴλκον ὃ πνεῦμα κλίσεως
ἐν τοῖς ἀπ' ἐκρου λεγέσθω πληρ τοῦ ἔχω
ἔξω καὶ ἄλλομαι ἦλτο.

Ἐπὶ τῶν ῥημάτων, τὸ ἐν τοῖς πα

ρωχνημένοις ἐπὶ προερχόμενον καὶ ἀπο-
 πίπτου· λούται δὲ ἐπὶ προέρχεται μὲν
 ὅθεν ἀποπίπτει δὲ ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρακ-
 μένου ἐπίστυμβάει τοῦ πνεύματος τοῦ ἐ-
 ρεσώτος ἔχοντος ἴσημι ἔσηκα ἔσηκός
 καὶ ταῦτα δὲ πνεύματα κλίσεως λεγέ-
 σθαι· τὰν ἀρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
 χόμενον δασύνεται· τὰσα ἀντωνμία
 ἀπὸ μὲν τοῦ ἐρχομένη· λούται πλην
 τῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπὸ δὲ ἄλλον
 φωνήεντος ἀρχομένη δασύνεται·
 πλην τῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἀπὸ αὐτῆς· τὰ
 σα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη,
 λούται πλην τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ· τὰς
 σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος,
 φίλου· πλην τῶν αἰτιολογικῶν οἱ ἰσάρι
 αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται πλην οὐ
 ὄφρα· συνάγεται ἀπὸ τῶν ὀφρμένων κα
 θόλου περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου ὅτι δα
 φῖ

σύνορτα . παρ' ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενον καὶ πᾶσα ἀντωνμία ἀ-
πὸ φωνήεντος πλήρ τῆς αὐτῆς καὶ πλήρ
τῶν ἀπὸ τοῦ . ε . ὡς εἶρηται καὶ ἡ ὑπὸ
πρόθεσις καὶ ἡ ὑπὲρ καὶ πάντες οἱ αἰτι-
ολογικοὶ πλήρ τοῦ ὄφρα .

Ἄλλοι κατόνομα καὶ βόλον .

Τὰ παρὰ ῥωγα ὁσώζεσθαι τὴν ἀρχὴν, τὸ
πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει .
πλὴν τοῦ ἰδρύσθαι ἀπὸ τοῦ ἰδίου τὸ κοπι-
ῶ . ἀμνδισαὶ τὸν ἄμα ἀπ' αὐτοῦ εἰρ-
μὸς ἀπὸ τοῦ εἶρω καλῶς θω δὲ πνεῦμα
παρὰ ῥωγῆς . τὰ κατὰ ἀφίρεσιν φιλοῦ
συμφώνου ἰσχυόμενα ἀναφορικὰ δασύ-
νορτα οἷον τόσος ὅσος πηγίκα ἡρίκα
πλὴν τόφρα ὄφρα τῆμος ἡμος . τὰ αἰο-
λικὰ πάντα φιλοῦνται οἱ γὰρ αἰοολογῆς
ἀγροοῦσιν τῷ δασῶν .
τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνορτα

πλὴν τῶν ὀκτώ, καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ' αὐ-
 τῶν. ἐν τούτοις σημειώσαι δ' αὖτε νόμι-
 μα, τὰ ἀριθμητικὰ, πλὴν τοῦ ὀκτώ καὶ
 ἐννέα τὰ γὰρ ἄλλα, ἐν τοῖς κατὰ μέ-
 ρος κανόσις ὑποπίπτει. τούτων ὑπο-
 κείμενων ἀμεταποίητων λοιπὸν λέγω-
 μεν κατὰ μέρος ἕκαστον τῶν φωνηέντων
 ἐν διφθόγῳ μετὰ πάντων τῶν γραμ-
 μάτων θεωροῦντες σωζόμενων προηγού-
 μινως, τῶν ἑρμηνείων καθόλου κανόνων,
 τούτων γὰρ ἑξηρμηνείων, τὰ λοιπὰ τοῖς
 κατὰ μέρος ὑποπίπτει περὶ ὧν ἡδη λέ-
 γομεν. Κανόνες, κατὰ μέρος.
 τὸ. α. εἴτε ἐπίτασις δηλοῖ εἴτε σέση-
 σις εἴτε ὁμοῦ εἴτε ὀλίγον εἴτε πλεονάζει
 φιλοῦται πλὴν τοῦ ἀλυσίας ἐκ τοῦ σε-
 ρητικῶν. α. καὶ τοῦ λύω καὶ ἁδης ἐκ
 τοῦ. α. σεριτικῶν καὶ ἰδω ἁθροιστι-
 κῶν. α. δασύνεται ὁμοῦ ἅπας. τὸ. α.

φῖ

πρὸ ἐαυτοῦ φιλοῦται αἰεὶ καὶ πρὸ τοῦ
β φιλοῦται πρὸ γ φι . πλὴν ἀγνός ἀγι
ος καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παρηγμένων ὅ
περ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξαίρουμένων μοῦ
αὐτῷ . πρὸ δ φι . πλὴν ἀδης ἀδρός .
πρὸ ε φι αἰεὶ πρὸ ζ φι αἰεὶ πλὴν ἀζο
μαι τὸ σέβουμαι . πρὸ η φι αἰεὶ πρὸ θ ι κ
φι αἰεὶ πρὸ λ ἢ ἐγὼς ἢ διττοῦ φι πλὴν
ἄλς ἀλῶ τὸ κρατῶ ἀλῖς ἀλίζω ἀλως ἀ
λυσις ἀλῖκα ργασὸς ἀλλομαι . πρὸ . μ
φι πλὴν ἀμα ἀμαρτάνω ἀμίλλα ἀμ
μα τὸ σχοιρίον ἀμῖς ἀμηγέτη συμφώ
ρυ δὲ ἐπιφορομένου μετὰ τὸ μ αἰεὶ φι .
πρὸ τοῦ ν φι πλὴν ἀνδάνω τό ἀρίσκα
πρὸ ξ ο φι αἰεὶ πρὸ π φι πλὴν ἀπας ἀ
πλῶνς ἀπαξ ἀπνομαι πρὸ ρ φι πλὴν
ἀραιόν πρὸ σ φι αἰεὶ πρὸ τ φι πλὴν ἀτ
τα ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀτιμα ἀτε
ρος πρὸ υ φ χ φι αἰεὶ πρὸ ψ φιλοῦται

πλὴν ἅψις ἄψα τὰ μέλη πρὸ τοῦ .ω.
 μεγάλου φιλοῦται αἰ. Συμῆται
 ὅτι τόα πρὸ παντός ψι αἰ καὶ πρὸ
 συμφώνων τῶν .θ φ χ κ σ ζ ψι αἰ.
 ὥς τε δασυόμενα τοῦ α ἐν οἷς μετὰ
 τὸ βρῆ πάγοι τοῦ ἐτῖ ἄλγος ἐν οἷς μετὰ τὸ
 λ μ ἐπάγεται ἐτῖ ἄλς ἄλῶ καὶ τάλῳ
 πᾶ . ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ μ ἐπάγεται ἢ τὸ
 π . ἐτῖ ἄρα ὀν ἄτερος . τὸ . ε . πλε
 ονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἐπομέμφ
 πνεῦμα λαμβάνει οἶον, ὥρων ὥρων ἄκο
 σις ἐφκοσίη . τὸ . ε . πρὸ . α . δασύμε
 ται πλῶ . ἰάν . καὶ ἰά . ω . πρὸ . β . ψι
 πλὴν ἐβράιος πρὸ . γ . ψι αἰ, πρὸ δ .
 ψι . πλὴν ἔδος τὸ ἔδαφος ἐδεῖται ἀν
 τὶ τοῦ καθεδεῖται ἔδγον πρὸ . ε . ψι
 πλὴν τοῦ ἐέλδωρ ἢ ἐπῖθυμία πρὸ . ζ . η
 ὅχ' ἐύρηται ἢ μὴ ἀπὸ κλίσεως πρὸ . θ .
 ψι . αἰ, πρὸ . ι . ψι . αἰ πρὸ . κ . δασύ
 φῖι

μετα πλὴν ἐκυρὸς καὶ ἐκεχθρία πρὸ
λ. ἢ ἐμὸς ἐν Διτῶν φηδὲ μὴ τό. κ. ἐπά
γοιτο καὶ πλὴν τοῦ ἑλλήν ἑλν ἑλῆσπον
τος ἑλερος ἐλίπν ἑλος ἑλῶ ἐλίω ἑλκῶν
ἑλμινς πρὸ. μ. φηδὲ αἰ πρὸ. μ. ἢ διτῶν
φητό γὰρ ἑρεκα αὐτιολοφικόν ἐστι πρὸ
ξ. φη πλὴν τὸ ἑζω ἑξίς ἐξ ἡς πρὸ π. φη
πλὴν τοῦ ἐπομαι πρὸ. ο. Δασύρεται
ἀφ πρὸ. ρ. φη πλὴν τοῦ ἑρκος ἑρμῆς.
ἑρσω ἑρδω πρὸ. σ. φη πλὴν τῶν ἑχόν
των αὐτό μετα. τ. οἷον ἐσιῶ πρὸ. τ.
Ται πλὴν τοῦ ἑτερος ἑτοιμοσ ἑτ αἶρος
πρὸ ν. Ται αἰ πρὸ. φ. καὶ πρὸ χεται
πλὴν ἑφθός πρὸ φ. αἰ Δασύρεται πρὸ
. ω. Δασύμεται πλὴν τοῦ ἑω τὸ ὑπάρ
χω καὶ ἑω.
Συγάζεται ὅτι τὸ ἐπρὸ φωνέντων τῶν
ε. ι. ν. φη πλὴν τοῦ ἑλδωρ πρὸ δέ τῶν
α. ο. ω. πλὴν ἑαρ καὶ ἑάω καὶ ἑῶ πρὸ

συμφώνων τῶν θ . φ χ . γ . μ . ρ τ α ι ᾶ
 εἰ πλὴν ἐφ' ὅς πρό ψ . δ α σ ύ ν ε τ α ι ᾶ εἰ .
 ὥς τε δ α ν ὀ μ ε γ α . ε . ἐν ὅις τό . α . ἐ π ᾶ σ ι
 το πλὴν ἑ α ρ κ α ἰ ἑ ᾶ ὠ ἑ β ρ ᾶ ι ο ς ἑ δ ο ρ
 ἐν ὅις τό . κ . ἐ π ᾶ γ ε τ α ι π λ ῆ ν ἐ κ υ ρ ό ς ἐν
 ὅις μετὰ τὸ λ κ ἐ π ᾶ γ ε τ α ι ἑ λ λ ω ἑ λ λ ῆ σ
 π ο ρ τ ο ς ἑ ξ ὠ ἑ ξ ι ς ἐν ὅις ο ἐ π ᾶ γ ε τ α ι ἑ π ο
 μ α ἑ ρ κ ο ς ἑ ρ δ α ἰ . ἐν ὅις σ ἐ π ᾶ γ ε τ α ι .
 ἐν ὅις ω μ ῆ γ α ἐ π ᾶ γ ε τ α ι π λ ῆ ν ἑ ω κ α ἰ ἑ ὠ .
 Τὸ η π ρ ό τ ο υ α ᾶ π ό κ λ ί σ ε ω ς μ ό ρ ο υ ἦ τ ο ι
 ᾶ ξ ῆ σ ε ω ς ἐ ν ῤ ῥ ῆ τ α ι π ρ ό β . δ α σ ύ ν ε τ α ι ᾶ
 μ ῆ ᾶ π ό π λ ε ο θ ρ α σ μ ο ῦ ᾶ η . ὅ ι ο ρ . ἦ β α ι ό ρ
 π ρ ό γ . δ α σ ύ ν ε τ α ι π λ ῆ ν τ ο υ ἦ γ ᾶ θ ε ο ς
 π ρ ό . δ . τ α ι π λ ῆ ν τ ο υ ἦ δ ο ρ ῆ π ρ ό τ ὶ ω ρ
 ε . ζ η . θ ι . ψ ι ᾶ εἰ π ρ ό κ . δ α σ ύ ν ε τ α ι
 π λ ῆ ν τ ο υ ἦ κ α ᾶ π ῖ τ ο υ ἦ σ ύ χ ω ς π ρ ό . λ
 ψ ι . π λ ῆ ν τ ο υ ἦ λ ο ς ἦ λ ι ο ς π ρ ό . μ . ψ ι .
 π λ ῆ ν τ ο υ ἦ μ ῆ ρ α ἦ μ ε ρ ο ς ἦ μ ι ο ν ἦ μ ω ρ ὅ
 ᾶ κ ο ρ τ ῖ σ ῆ ς π ρ ο τ ο ῦ η ψ ι π λ ῆ ν τ ο υ ἦ ρ ῖ α

πρὸ τοῦ ξ' ὅχ' εὐρηται δὲ μὴ ἀπὸ κλίσε
ως πρὸ ο καὶ π. λύνται. πλὴν ἡ παρ.
πρὸ ρ φησὶ πλὴν ἡρώδης ἡρα ἡρωδία γὰρ
ἡρώων ἡρακλῆς πρὸ τοῦ σ Δασύμεται
αἰ. πρὸ τ λύνται πλὴν ἡ πῶμαι.
πρὸ ν ται πρὸ φ ται πλὴν ἡ φαισος
καὶ ἡ φαισίω. πρὸ χ λύνται αἰ πρὸ φ
ὅχ' εὐρηται δὲ μὴ ἀπὸ αὐξήσεως πρὸ ω.
μέγα λύνται αἰ συναίγεται ὅτι τὸ η
πρὸ πάγτων τῶν φωνήεντων λύνται
πρὸ συμφώνων ζ θ χ ται αἰ πρὸ γ σ
Δασύμεται ὥς τε Δασυρόμενα ἡ ἐν ὅις
τὸ β' ἔπεται δὲ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ
πρὸ σ κ φ ται ἐν ὅις γ' ἔπεται ἡ Δύς ἐν ὅις
τὸ κ' ἔπεται πλὴν τοῦ κα ἡ λος ἡ λιος
ἡ μέρα ἡ μέρος ἡ μῆσον ἡ μων ἡ παρ ἡρώ-
δης ἡρωδία γὰρ ἡρα ἡρόφιλος ἐν ὅις τὸ
σ' ἔπεται ἡ πῶμαι ἡ φαισος ἡ φαισίω
Τὸ . ι . πρὸ τοῦ α β γ λύνται αἰ καὶ

πρὸ τοῦ .Δ. λούται δὲ μή το .ρ. ἐπα-
 γοιτο .πλήν τοῦ ἱδρὶς .πρὸ τοῦ .ε.
 ψι .πλήν ἱερὸν ἱέραξ πρὸ τοῦ ζασύ-
 μεται αἰεί πρό .η .λούται πλήν τοῦ ἱνμι
 πρὸ .θ .ψι αἰεί πρὸ .ι .δ χεύρηται πρὸ
 κ .λούται πλήν τοῦ ἱκαρός ἱκετένω ἱ-
 κάμω ἱκρύνμα πρὸ .λ .ἡ ἐρός κ' διττοῦ
 ψι .πλήν ἱλεως πρὸ μ .φωνήντος μέν
 πῖ φερομένου δασύμεται αἰεί συμφώ-
 ρου δ' ἐπιφερομένου λούται αἰεί πρό .ν
 ψι αἰεί πρὸ τῶν .ξ .καὶ .ο .λούται αἰεί
 πρὸ .π .ἐρός μὲν ψι πλήν τοῦ ἱππα-
 μα διττοῦ δὲ δασύμεται πρὸ ρ .λού-
 ται αἰεί πρὸ σ .ψι δὲ μή το .τ .ἐπαίοιο
 δὲ δὲ το .τ .ἐπαίοιο δασύμεται πλήν
 ἱσρος πρὸ τῶν τ .υ φ .χ ψ .ω .λούται
 αἰεί . Συγγράγεται, ὅτι τὸ ι .πρὸ τῶν
 τῶν μέν τῶν φωνήντων λούται πλήν ἱ-
 ερόν ἱέραξ ἱνμι πρὸ συμφώρων τῶν .β

χι

Γ θ . ξ . τ φ . χ ψ ι α εἰ πρό ζ . Δίδασύν
μεται α εἰ .

Ὡς τε Δασυνόμενα . ι . Ταῦτα ἐν οἷς τὸ
Δ . ρ ἔπεται πλὴν Ἰδρις ἱερὸν ἱέραξ ἐν
οἷς τὸ ζ . ἐπαίγεται ἰημί ἱκαρὸς ἱκετέν
ω ἱκάνω ἱκρούμαι ἱλεως ἐν οἷς μετὰ . μ
φωγήεν ἐπιφέροιτο ἰνα ἱπταμαι ἐν οἷς
ππ . ἐπιφέρεται ἐν οἷς τὸ σ . ἐπαίγεται
πλὴν τοῦ ἱσρος .

τὸ ο κατὰ πλεομασμόν, προστιθέμε
ρον δασύνεται οἷον, ὅπως οὐν ὁπότ' εἰ
τὸ ο . πρό τῶν α β Γ λούται α εἰ πρό δ
ψ ι πλὴν ὁδός πρό τῶν ε ζ η θ ι λούται
α εἰ πρό κ . ψ ι πλὴν τοῦ ὅποῖος ὅπό-
σος Γάρ ην πρό λ . λούται πλὴν τοῦ ὅ-
λος ὅλμος ὅλκη πρό μ . λούται . πλὴν
τοῦ ὁμοῦ ὁμοῖος ὁμως ὁμηρον καὶ ὁμη
ρος ὁμοκλη ὁμαλός ὁμίλος πρό ρ καὶ
ξ ψ ι α εἰ πρό . π . λούται πλὴν ὅπλο

πρὸ τοῦ ρ φῖ πλήν τοῦ ὀρῶ ὄρος ὁ ὀρίσ
 μός καὶ πλήν εἰς φῶν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ
 ῥεπάγοι το ὄρμος ὀρμῶ ὀρκίζω ὄρμα-
 θός. πρὸ τοῦ σ φωνήεντος μὲν ἐπιφερο
 μένου δασύνεται πλήν τοῦ ὀσίρις συμ
 φῶντος δὲ ἐπιφερομέμου φῖ. πλήν τοῦ
 ὅτι ὅταν πρὸ τῶν φ χ φ. λούται αἰ
 πρὸ τοῦ ο ἢ υῖ ὡς χ ἔνυρται.

Συνάγεται ὅτι τὸ ο πρὸ πάντων τῶν
 φωνήεντων φῖ πρὸ συμφῶντων. β γ
 δ θ ξ φ χ φ λούται πλήν τοῦ ὀδός.
 ὥς τε δασυνόμενα τοῦ ο ταῦτα ὀ-
 δός ὀκός ὀκόσος ὀλος ὀλμος ὀλκή ὀ-
 μός ὀμοίος ὀμως ὀμνόν ὀμνός ὀμο
 κλή ὀμνός ὀμαλός ὀπλον ὀρῶ ὀρσέν
 ὀίς μετὰ τὸ ῥεπάγεται τὸ κ ἢ τρ μ
 ἐν ὅις μετὰ τὸ σ φωνήεν ἐπιφέρεται πλήν
 τοῦ ὀσίρις ὅτι ὅταν.

Τὸν δασύνεται αἰ πλήν τῶν αολικῶν

χι

οὐ γάρ αὐολεῖς ἀγροῦσιν τὴν Δασείαν·
Τὸ ὦ· μέγα φιλοῦντα αἰετὶ πλὴν τῶν πα-
ρὰ τοῦ ὥρα ὧδε ἀγρὶ οὐτὰς ὥρα κίω·
Ἡ αὖ Δίφθογος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλ-
λαβὴν λέξει· ψι δὲ μή τὸ μ· ἐπαγοίτε
πλὴν τοῦ αἰρῶ αἰρούμαι·
Ἡ αὖ Δίφθογος, ψι πλὴν αὐτῆ καὶ αὐ-
τοῦ ἀγρὶ τοῦ ἑαυτοῦ ὡς εἰρήτῃ πρότε-
ρον· Ἡ δὲ Δίφθογος λούται πλὴν εἰ-
λας· ἰλύνω· εἰμαρμένῃ ἔμα· τὸ ἔνδυμα
εἰμέρος εἰς εἶος εἰρμός· εἰρκτή· Ἡ αὖ Δίφ-
θογος ψι πλὴν ἄω τὸ φωτίζω καὶ φλοῖ-
ζω ἄδω τὸ κοιμῶμαι ἄρισκω· Ἡ οὖ Δίφ-
θογος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξε-
σι ψι πλὴν οἶμος οἷς δὲ τὸ πρόβατον ἐκ-
τοῦ οἷς λούται· Ἡ δὲ Δίφθογος ψι οὐνε-
κα γὰρ αἰτιολογικόν καὶ ὑ ἀρθρον· Δέ
καὶ ἀναφορικόν καὶ οὕτως δὲ ἀναφορι-
κόν τε καὶ ἀπὸ τῆς τούτων ἀγρωγῆς

ὥστε δασυρόμενα ἐν ταῖς διφθόροις
 Ηω· καὶ οἱ ἐν τοῖς μοροσυλλάβοις ὅ
 κη ἐπίρρημα ὅτι ἐν οἷς μετὰ τὸ α
 τὸ μὲν πάρεται ἀντὶ αὐτοῦ· εἰως εἰλύ
 αγω εἰμαρμένη εἴμα εἰ μένος· εἰς· εἰως εἰρ
 μὸς εἰρκτη· ἀνδω· ἀρω· ἀα· ἀρίσκω· οἱ
 μος· εἰρεκα· οὐν·

Ζητοῦντες τοῖνυν περὶ τίνος πότερον
 δασυέται ἢ φησὶ μὲν ὄνομα ὅτι λαμβά
 ρομεν τὴν ῥῥῥα· ὅτι δὲ ῥῥῥα· ὅτι μετοχή
 τὸ θέμα ὅτι δὲ ἄλλότῃ τῶν μερῶν τοῦ λό
 γου, αὐτὸ ἐκ δὲ καὶ ὅτι μὲν παράγωγον,
 λαμβάνομεν ἐξ οὗ παράγεται καθ' ὅ
 εἰ τόπῳ· ὅτι δὲ σύνθετον, ἐξ οὗ ἴσυν
 τίθεται καθ' ὅ· εἰ τόπῳ· καὶ ὅ
 μὲν τῇ τῶν καθόλου καμώων ὑπο
 πίπτει ὅτι ἐκ δὲ τούτου κρίνομεν μήφρον
 τίζοντες τῶν κατὰ μέρος· ὅτι δὲ μή,

χίιι

τότε ἀπὸ τῶν κα

τὰ μέρος τοῦ

το κρίνο

MEY.

Ὀρίσῃκ' ἑμεῶς.

Εἰκὶ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἐσθ' ἐσθ' ἐσμὲν ἐστῆσι

Παρατατικός.

[illegible]

ἡ λλωγ.

Εσομαι εσεα' εση' εσεται εσομεθου' εσε

वि० ए० ई० ओ० उ० ऋ० ॥

Προσакτικὰ ἔρεσως.

12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534

σαγ.

Εὐκτιχά ἔμελλος.

Εἰμὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος

ἡγοῦμαι καὶ ἐγώ.

Μέλλων.

Εσοίμην ε' σοιο ε' σοιτο. ε' σοίμερον ε' σοι
ατορ ε' σοίαθην ε' σοίμερα ε' σοιαθε ε' σοιρτο.

Υποτακτικά έρεσώς.

Εάν ω' εάν ης εάν η. εάν ητορ ητορ εάν ω'
μεν. ητε ωσιρ.

Απαρέμφατα έρεσώς.

Είραι. μέλλων. Εσεσθαι.

Μετοχή έρεσώς.

Ο ωρ του ορτος. Η ούσα της ούσης.

Το ορ του ορτος. μέλλων. Ο ε' σοίμερος μου

Η ε' σοίμενη της. ης. το ε' σοίμερον. μου.

· ΤΕΛΟΣ · ΤΗΣ · ΓΡΑΜΜΑΤΙ ·

ΚΗΣ · ΤΟΥ ΧΡΥΣΟ

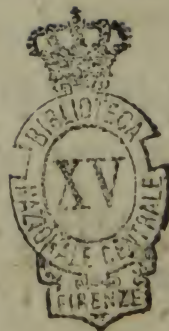
ΛΩΡΑ ·

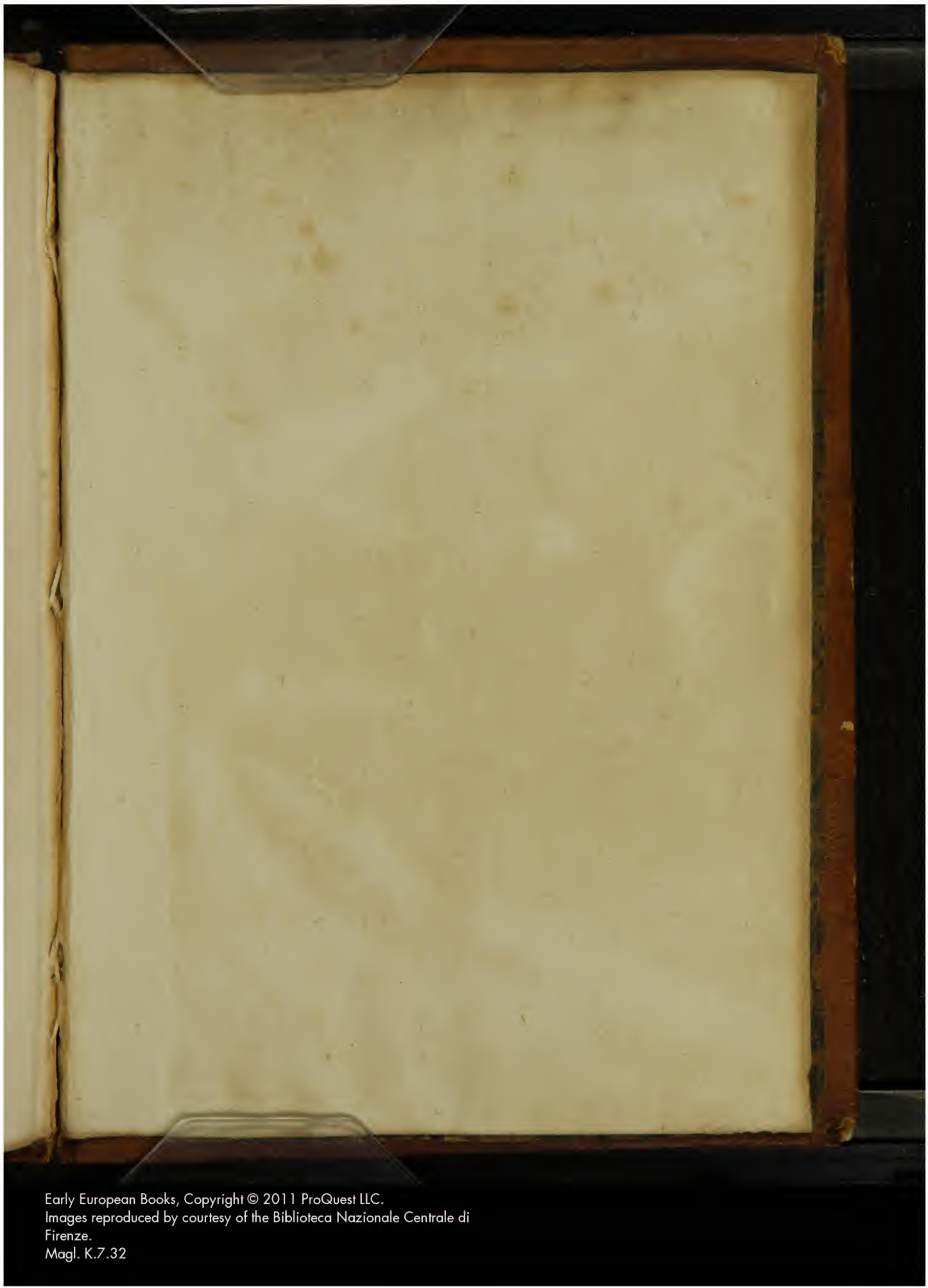
α · β · γ · δ · ε · ς · η · θ · ι · κ · λ · μ · ν · ξ · ο

π · ρ · σ · τ · υ · φ · χ · ψ · ω ·

αι · αυ · οι · α · φ · θ ·

[Faint, mostly illegible handwritten text in Italian, likely a list or inventory of books.]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.7.32

